

NOT TO BE ISSUED

అభినవ

భర్తృహరి

CHECKED - 1927

విజయ విజయ, వివిధ పీఠ బాబ్బిలి, పృథివీ చాణక్యాది సాహిత్య కర్తలగు
భాగవతుల నృసింహ శర్మగారిచే
విరచితము.

3400
3

సమాలోచనా సమితి సభ్యులగు
అదిభట్ల వేంకటేశ్వర శర్మగారిచే
బ్రకాశితము.

వేగుజుక్క ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రితము.

బకంపురము (గంజాము)

FIRST EDITION

All Rights Reserved

1924

CHECKED
1927

వెల 10-10-10

[పోస్టేజీలు కాక]

మ న వి

బ్రహ్మశ్రీ ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రిలవారు, సుభాషిత
తారావళి, సుభాషిత రత్నాకరము, సుభాషిత రత్న భాండాగార
మను గ్రంథరాజములఁ గల శ్లోక రత్నముల నేర్చి సుభాషిత మణి
కంఠహారముఁ గూర్చి భారతి నలంకరించిరి. బ్ర॥ శ్రీ॥ ఆదిభట్ల
తరిణయ్య సిద్ధాంతిగా రీ సుభాషితముల నాంధ్రీకరింప నన్నెంతయు
హెచ్చరించిరి. నా నేర్చినకొలంది నాంధ్రీకరించితిని. మ॥ రా॥ శ్రీ
దేవరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారిచేఁ బ్రతివారముఁ బ్రకటింపఁబడు
చుండెడి “వేంగుజుక్క” యను పత్రికలోఁ గొన్ని పద్యములు వరు
సగఁ బ్రచురింపఁబడుచుండెడివి. అందలి పద్యము లితరాంధ్ర పత్రి
కలయందు సహితముఁ బ్రచురింపఁ బడుచుండుటచే, నితరులు కొం
ఱి సుభాషిత పద్యముల, గ్రంథరూపమునఁ బ్రకటింప నెంతయుఁ
గోరుచుండుటచే, “అభినవ భర్తృహరి” యను నామమున నీగ్రంథ
మిప్పటి కీవిధముగ ముద్రింపఁబడు భాగ్యము లభించినది. మఱియు
సమాలోచనాసమితి వాఁకీ గ్రంథము నెంతయు బహూకరించిరి.
మ॥ రా॥ శ్రీ॥ దేవరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారి గ్రంథము నంతయుఁ
దుదివఱకుఁ బఠించి, యుచిత రీతిని నన్ను సత్కరించుటకుఁగా, వేగ
ముగ ముద్రించి నా కొసంగిరి. వారిఁగూర్చి నే నధికముగ పా
యుటకంటె “బ్రకంస” యను శీర్షికతో నిందుఁగల పద్యములఁ
బరింపఁ బాఠకమహాశయులఁ గోరెదను. బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగలింగశాస్త్రి
లవారికిని, సమాలోచనాసమితికి నధ్యక్షులగు, బ్ర॥ శ్రీ॥ తరిణయ్య
సిద్ధాంతిగారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ వేంకట కృష్ణారావుగారికి నెంతయుఁ
గృతజ్ఞుడను.

బరంపురము

15—12—24—

ఇట్లు విధేయుఁడు,
భాగవతుల నృసింహ శర్మ,
గ్రంథకర్త.

పరిశంస

ఉ॥ సోముని, భారతీవదన • సోమునిఁజూచి హసించి, సృష్టియన్
గీమున దివ్వెయై వెలుఁగు • కీర్తి సతిన్ వలపించినట్టి శ్రీ
రామున కంకితంబుగ వి • రాజులు నీ కృతి రత్నమందున,
నే శుటి యెన్నకుందునె క • వీంద్ర విభావునిఁ గృష్ణరావునిన్॥

మ॥ కవితా కామినికిన్ బ్రీయాండు, కవినంఁఘంబున్ బ్రీమోదింపజే
యు వివేకంబుఁగలట్టి ధీయుతుఁడు, ధీ • రోదార చిత్తుండు, సూ
రి విధేయుం డలఘుండు, పండితనుత • శ్రీ దేవ రాజాస్వయా
ర్ణవ సంభూత రమాసహోదరుఁడు కృష్ణరావు సామాన్యుఁడే!

మ॥ కవితా కామినికిన్ బ్రీయుండనిన ని • క్కంబెట్లు గాకుండునో!
కవిమన్నం గడు గౌరవించు, గవితన్ గామించుఁ బ్రీమించు; దు
ష్కవినేన్ జ్ఞానములేని బాలకవి నేన్ • గర్హింపఁ డెన్నండు; సం
స్తవనీయుం దుపకారలాలసుఁడు కృష్ణరావు సామాన్యుఁడే!

శా॥ “ జ్ఞానం బేమియులేదు గానమున, నై • నన్ వీను లుప్పొంగ వీ
ణానాదంబున కాత్మలో మిగుల నా • నందించెదం గాని బ్రీ
హ్మనందం బొదవున్ గవిత్యమన నా • కత్యంత మే హేతువో
నేనొక్కింత యెఱుంగ” నంచుఁ బలుకున్; • గీర్తింపరే యీతనిన్.

మ॥ నవలల్, నాటకముల్, మనోహరకథల్, • నవ్యప్రబంధావళుల్,
వివిధంబుల్ ప్రకటించి, సత్కవులకున్ • విఖ్యాతిఁ జేకూర్చి, మా
నవనాథుల్ కవినాథులున్ బొగడ, వి • జ్ఞానంబు తో నీతఁ డి
భువిరాజిలైఁ బ్రభాతతార కొక సొం • పుంగూర్చు కీర్తిద్యుతిన్.

ఉ॥ అల్లన నల్లుడై తనదు • నత్తకు మామకు, ముద్దువిడ్డెడై,
తల్లికిఁ దండ్రికిన్ యశము • తల్కిగురొత్తఁగ నంకితంబుగా
సల్లలిత ప్రబంధములఁ • జక్కగ వ్రాసి, జగద్ధితార్థియై
పెల్లడిఁ జేసెఁ బండిత క • వి ప్రకర ప్రమద ప్రదంబుగన్.

మ: పరసాకర్షత మగ్ధ సాగరమునన్ • వర్తించు విద్య తక్వవీ
శ్వరులన్ మెచ్చిరహించుటేమి యొకగొప్పా?భాషలోనొక్కయ
క్కరముం జూడని వానియందుఁ గవితాజ్ఞానంబుఁ గల్పించి, బా
లుర కుత్సాహము మోహముంగొలుపఁడేలోకుల్ ప్రశంసించఁగన్.

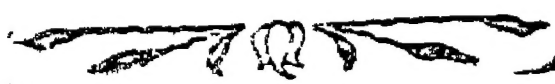
సీ: కవుల నాపదవేశఁ • గాపాడఁ దలఁచెనా,
హృదయంబుఁ బెకలించి • కుదువ వైచుఁ
బరిహాసమున కైన • వాగ్దాన మిచ్చెనా,
తనప్రాణముల నైన • ధారపూయుఁ
నిచ్చమై నొక తఱి • మెచ్చి మన్నించెనా,
యల్పచిత్తుని నైన • నలఘుఁ జేయుఁ
దెలియక యొకమాట • చెలిమిఁ గావించెనా,
మూఢుని నైనను • పొ్రాధుఁ జేయుఁ

గీ: నాత్మఁ గోపించి చూచెనా, • యంతలోనఁ
గొండ యంతటిరానిని • పెండుఁ జేయుఁ
విద్దియలపోవు, కవులకు • వేల్పుటావు,
కీర్తికాంతకు రావు, శ్రీ • కృష్ణరావు.

ఉ: బాలురుసైత మెట్లయిన • బుద్ధ్యము లల్లిన సంతసించు న
చ్చీలుఁడు కృష్ణరావు కవి • శేఖరులన్ గడు శౌరవింపఁగన్
జాలఁడే! సత్కవీంద్రకృత • సత్కృతులన్ బ్రకటించి, భాషకున్
మే లొనరించువాని, గవి • మిత్తుని మెచ్చిన దోసమున్నదే!

ఇట్లు,

గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

విషయసూచిక పుట సంఖ్య

సత్యాకృష్ట సంవాదము	1	ఉదర పూరణము	27
గోపికా శ్రీకృష్ణుల సంవాదము	1	మాన గుణము	28
పార్వతీ పరమేశ్వరుల సంవాదము	2	వ్యాకరణజ్ఞుల స్తుతినిండ	28
లక్ష్మీ	2	కువై ద్యాపహాసము	28
సరస్వతి	2	గణకాది ప్రశంస	29
గణేశధ్యానము	2	లక్ష్మీ స్వభావము	29
ప్రస్తావన	3	సత్సంగతి	30
మహాజన ప్రశంస	4	స్థాన మాహాత్మ్యము	31
దుర్జన నింద	6	జిహ్వా	31
విద్యత్ప్రశంస	10	మనసు	32
మార్క షర్ణనము	10	పశ్చాత్తాపము	33
విద్యా ప్రశంస	12	గృహస్థాశ్రమము	33
ధనము	12	ముదిమి	34
సుకవి ప్రశంస	14	సంసారము	35
దాతృప్రశంస	15	కాలము	35
తేజస్వి ప్రశంస	15	క్షమ	37
ఉదార ప్రశంస	16	క్షుధ	37
ధీర ప్రశంస	16	స్వభావము	38
గుణ ప్రశంస	17	శీవితసాఫల్యము	38
సంతోష ప్రశంస	17	పరోపకృతి	38
దారిద్ర్య షర్ణనము	18	బ్రహ్మలిఖితము	39
యాచక నింద	19	అఘటితఘటన	39
కృపణ నింద	21	అనంభవము	40
కలి మహిమ	22	ప్రవాసము	40
తృష్ణ నింద	24	నేనక నింద	40
దైవము	25	వాగ్విచ్ఛనము	41
ఉద్యోగ ప్రశంస	25	వాగ్మిప్రసంశ	41
పరగృహవాసము	26	అనత్యేవాదినింద	41
ఋణము	26	కృతఘ్న నింద	42
కర్తృము	27	వైదికద్విజులు	42

విషయసూచిక	పుట సంఖ్య	విషయసూచిక	పుట సంఖ్య
స్త్రీస్వభావనింద	42	సామాన్య వృత్తాన్వోక్తులు	54
కులవిధూవృత్తము	43	కల్పవృత్తాన్వోక్తులు	55
ఆసతిచరితము	44	చందనాన్వోక్తులు	55
భర్తృభార్యకు సంవాదము	44	అశోకాన్వోక్తి	55
ఆసతి తత్వము	44	మాలత్యన్వోక్తి	56
ఆసతివిట సంవాదము	44	సహకారాన్వోక్తి	56
పుత్ర ప్రశంస	45	న్యగ్రోధాన్వోక్తి	56
మదన వర్ణనము	45	కాల్మల్యన్వోక్తి	56
విరహజన్వోక్తి	46	నింబాన్వోక్తి	57
మేఘాన్వోక్తి	46	బబ్బూలాన్వోక్తి	57
పింహాన్వోక్తి	47	ఇత్తున్వోక్తి	57
గజాన్వోక్తి	47	కంటకారికాన్వోక్తి	58
మృగాన్వోక్తులు	48	ధుత్తూరాన్వోక్తి	58
రాసభాన్వోక్తి	48	కుశ్వరాన్వోక్తి	58
హంసాన్వోక్తులు	49	సంక్తిర్ణాన్వోక్తులు	59
భ్రమరాన్వోక్తులు	49	మిత్రమ ప్రకరణము	62
కోకిలాన్వోక్తులు	50		
చాతకాన్వోక్తులు	50	నవరసములు	
కుకాన్వోక్తి	50	శృంగారము	61
కాకాన్వోక్తి	50	వీరరసము	84
సముద్రాన్వోక్తులు	51	కరుణారసము	84
అగస్త్యన్వోక్తి	51	అద్భుతరసము	84
నద్యన్వోక్తి	52	హాస్యరసము	85
తటాకాన్వోక్తి	52	భయానకము	87
కమలాన్వోక్తులు	53	వీరత్సరసము	87
కూపాన్వోక్తి	53	రౌద్రరసము	87
కల్పాన్వోక్తులు	53	కాంతరసము	88
రంభాన్వోక్తి	54		

“వేగుజుక్క” గ్రంథముల

బరంపురం, (గంజాంజిలా.)

శ్రిదివరకు ప్రచురింపబడిన గ్రంథములు

	చందాదారులకు	ఇతరులకు	
	ప్రతులు లేవు.		
1. ఉషఃకాలము	1 0 0	1 4 0	
2. వాఁడే వీడు			
3. ప్రేమము	పున ర్ముద్రణము.		
4. సుహృద్దళిత	0 12 0	1 0 0	
5. పద్మినీపరిణయము	ప్రతులు లేవు.		
6. విలాసార్జునము	డిటా		జిల్లా
7. సగుణ (మొదటిభాగము)	1 4 0	1 8 0	జిల్లా
8. “ (రెండవభాగము)	0 10 0	0 12 0	జిల్లా
9. “ (మూడవభాగము)	0 10 0	0 12 0	జిల్లా
10. కొవ్వొత్తాళ్ళు	0 12 0	1 0 0	జిల్లా
11. వేంకటరావు	1 0 0	1 8 0	జిల్లా
12. నేనే (వాఁడే వీడునకు 2వ భా)	1 0 0	1 6 0	జిల్లా
13. కోటిశతనయ (నిరూపకనవల)	1 0 0	1 4 0	జిల్లా
14. కాలూరాయి (నేనే) తరువాయి	1 4 0	0 8 0	జిల్లా
15. ప్రతిజ్ఞాచాణక్యము	1 0 0	1 4 0	
16. పద్మమాలి	1 0 0	1 4 0	
17. నానాఫడ్డవీస్	1 0 0	1 4 0	

♦ వేగుజుక్క పరిషత్తుండలిచే 1922 సం॥మున బహుమాన పరీక్షా పతనీయముగా నేర్పడి పరీక్ష గ్రంథనానర్పి, నూటపదార్లు, అర్థ నూటపదార్లు, పావు నూట పదార్లు బహుమానము లొసంగిన గ్రంథ రాజ మిది.

Vegu-Jukka Office,
BERHAMPORE. 1924.

D. V. Krishna Rao,
Secretary.

త ప్ప ప్ప లు:

పుట	పంక్తి	తప్ప	ఒప్పు
12	21	ధనికులకు జ్వరితులకును,	ధనికులకు, జ్వరితులకు,
18	11	వగదు వీవు,	వగుదు వీవు.
18	16	దారిద్ర్యత వర్ణనము,	దారిద్ర్య వర్ణనము.
19	17	వినర్జించి,	వినర్జించి.
19	22	ధూర్వహుడైన,	ధూర్వహుడైన.
20	1	స్వరమున,	స్వరమున.
22	5	ఖలుఁడుమాత్సర్య,	ఖలుఁడుమాత్సర్య,
24	25	రక్తమాంసములనిర్బంధించి,	రక్తమాంసముల నిర్బంధించి
25	13	పురుషుడు స్వతంత్రుడై,	స్వతంత్రుడై.
28	19	కువైద్యోపహాసము,	కువైద్యాపహాసము.
34	6	గుతియువేళల	కురియువేళల.
49	22	నవంబుప్రియంబుగనుండునంచులో,	నవంబుప్రియంబు గనుండు నంచెదన్.
73	16	జాలఁగృశింపరాదు,	జాలఁ గృశింపరాదు.
85	1	అమ్మహావిష్ణువు,	అమ్మహావిష్ణువు.
87	9	భీభత్సరసము,	భీభత్సరసము.
88	19	నిర్మరులన్,	నిర్మరులన్.

మఱియు నందండు దోసము లుండవచ్చును. మన్నింపఁ బార్థికులు.

ကျောင်းမှ. ၆၀.

మధురము
అవిఘ్నము

శ్రీరామ చంద్రాయనమః

అభినవభర్తృహరి

సుభాషితములు

— శ్లో సత్యాకృష్ణ సంవాదము శ్లో —

మ॥ “నమరేయిన్ దలు సేల దట్టదవు?” “కాంతా! మాధవుండన్;”

“వసం

తుండవ్రా?” “చక్రభరుండన్;” “గుమ్మనివా?” “భూభుక్యుండన్;”

నయ్యాదిశే

షుండవో?” “పన్నగ మర్దనుండన్;” “విహగః స్తోమాశినాథుండ

వ్రా?”

“మడఁతీ! నేహరినాదున్;” “గ్రోతివగువో?” “మారాడగాలేకలోఁ

దడఁబాబొందుచు మానముంగొనిన సః త్యానాథుగీర్తించెదన్.

(శ్రీకృష్ణఁ డొకనా డొక గోపికయుండునింటఁ బ్రవేశించి వెన్నభుజించి

యామెను మేల్కొలుపుఁగా జరిగిన సంవాదము)

దం॥ “ఎవడవు?” “కృష్ణుండన్;” “భళిరః యిప్పుడురాఁబనియేమి?”

“నాగృహం

బవునని యెంచివచ్చితిని;” “యట్లగునేన్ నవనీత భాండమున్

దివియఁగనేల?” “చూచితినిఁ నిండుగనున్నదొలేదొయంచు;” “జా

ణవవుడు; నన్ను మేల్కొలుపుఁ నాయమె?” “దొంగలు వత్తురంచె

అం

—

గదా? యని నవ్వియామెదనఁకొఁగిటఁజేర్చిన కృష్ణుఁడొచ్చెదన్.

! పాఠ్యతీ పఠమేశ్వరుల సంవాదము ౨౨

చం॥ “ఎవఁడవు?” “శూలి;” “వైద్యుకడఁ కేగుము వేగమె;”
“నీలకంఠుఁడన్

ఉవిదరా;” “కేకరింపఁగలఁవా?” “పశునాథుఁడఁ;” “గొమ్ము
లున్నవే?”

“అవునవుస్థాని వండుగినను;” “నక్కటస్థానివుమాటలాడునె?”
“శివకుమగండఁ;” “బ్రేత వనఁసీమకు? బా” మనమాటలేకస్థా
నివువలె నిల్చిపాఠ్యతీఁ గనుంగొనుస్థానివువమ్మఁ బోచుతన్.

దై బ్రహ్మ

చం॥ వదన సరోజముల్ నిగమ • వాఙ్మకరందముఁ బుక్కిలింపఁగా
నుదరము స్వర్ణ కైల శిఖి • రోపమితంబయి పండితాళి క
భృదయముగా రహింప,మహి • మోన్నతినుండువిరించనుండు,మా
నుదుట లిఖింప కుండునె మ • నోజ్ఞ పటుత్వ కవిత్వతత్వమున్.

సరస్వతి

గీ॥ వనజ భవుని ముఖాంభోజ • వనమునందు
సంతతము సంచరించెడు • సర్వ శుక్ల
హంసి, నాదు మానసమాన • సాతతరమునఁ
గలకలారావ వదనయై • యలరుఁ గాత.

గీ॥ అతుల శబ్దాఘ ప్రితూలి • తాఘవంక,
దేవముని గణోపాసిత • దివ్యలీర్థ,
జలజ జాతాస్య గహ్వర • సంప్రభూత
యగు సరస్వతి దురితరబు • నణచుఁగాత.

బ్రగతేశ భావము గై

కం॥ మక్కువతోఁ దలిదంబులు

ఒక్కమ్మడి ముద్దులాడ • నొగిఁ దన్ముఖముల్

ఒక్కటః గలయఃగ వెనుకకుఁ

గ్రహ్మనః దనమోముఁదివియు • గజముఖఁగొలుతున్

అ ప్రిస్తావన పై

గీ॥ గానమునకు సుభాషిత • జ్ఞానమునకు,

స్త్రీల శృంగార చేష్టా వి • శేషములకు,

నెవని చిత్తంబు సంతోష • మెనయకుండు,

వాఁడు యోగీంద్రుఁడో? లేక • ఇళువో యగును.

చ॥ అనుభవ మింత యొప్పునె? మహా శయుఁడింతకుసందియంబులే

దని పొగడన్ సుభాషితము • లంచు రదించి జగాన భ్యాతికె

క్కిన కవిరాజు భర్తృహరి • కిన్ మును సన్నతులిచ్చి మెచ్చి క

న్నవిరచింతు నా ఘనుని నామమునన్ మఱియొండుగ్రంథమున్.

ఉ॥ ప్రేమము మీఱఁ దండి తన • విడ్డకు రాముని నామమో, సుధా

ధాముని నామమో, యొసఁగి • ధన్యతఁగాంచు విధాన, నన్నియో

నామము లెంచి భర్తృ హరి • నామ మొసంగితి మత్సుభాషిత

ప్రేమము వన్నెకెక్క; నిది • దోసమే? పండితు లొడరింపరే?

చ॥ మునువిరచించి చన్నకవి • పుంగవులన్ గితురించి వ్రాయఁజా

ల; నయిన నే సుభాషితములన్ విరచించెద సంస్కృతాంబుధిన్

దనరిన శ్లోకరత్న సము • దాయము ప్రాప్తున సంతెకాని య

య్యనఘుల కన్న మిన్న నను • స్వాతిశయంబునఁ గా దెఱుంగుడి.

గీ॥ రమ్యకా వ్యార వింద మ • రందపాన

మత్త చిత్త విద్వజ్జన • మధుప సమితి

వర కవులకీర్తి బొగడుచుఁ • బాడుచుండ

బధిరుడై యుండుఁ గా కవి • వసుధ యందు.

మ॥ నవలల్ నాటకముల్ మనోహర కథల్ • నవ్యప్రబంధావళుల్

వివిధంబుల్ విరచించి సత్కవి యశోవిస్ఫూర్తి శోభిల్లు, దు

ష్టవియున్ సత్కవినేనయంచుఁగృతులన్ • గర్వించి వ్రాయుంగదా

“శివుఁడున్ దాండవమాడ నాడవె విశా • చీ భూత బేతాళముల్.”

మహాజన ప్రశంస

చం॥ పరహితకారియైన జన ♦ వద్యుడు తాను నశించుచుండినన్
జరులకు మే లొనర్చును ధృఢవంబుగ; గీడుఁ దలంపఁడెన్నడున్
దరువు లకున్ శిరోమణి య ♦ నందగు చందనభూమహంబు తన్
గరకరిఁ ద్రొంగు గొడ్డలి ము ♦ ఖంబునఁ జల్లదె సారభంబులన్.

గీ॥ సంకటములకుఁ జిక్కినన్ ♦ సజ్జనుండు

పరుల కుపకారముండేయఁ ♦ బాలుపడును;

రాహు ముఖమునఁ జిక్కియు ♦ గ్రహణ వేళ

జనుల పాపంబులన్ బాపుఁ ♦ జంద్రమనుడు.

ఉ॥ మాన్యుని గౌరవించి యిల్లఁ మాన్యుడు సర్వజనంబులందుఁ దా
ధన్యతఁగాంచు; నట్టి యెడఁదౌర్జన్యముఁజూపును దుర్జనుండు; సా
జన్యమునన్ శిరోమణిగఁ ♦ జంద్రుని నీశుఁడుదాల్చియుండ, చా
న్దన్య గుణాభి లాషియగు ♦ రాహువు మ్రింగక మిన్నకుండునే!

కం॥ అపకారి సేయు నపకృతి

కుపకారము సేయువాడె ♦ యుర్విన్ ఘనఁడౌ

నుపకారి సేయు నుప కృతి

క్షపకారము సేయుపెట్టు ♦ లుత్తమ గుణమా ?

గీ॥ ఆది మధ్యాంతముల యందు ♦ నతుల మైతి

ఏక రీతిగ నుండు ను ♦ స్తోకునందు;

తాపనచ్ఛేదఘర్షణ ♦ తాడనములఁ

గాంచనం బన్య భానంబుఁ ♦ గాంచఁ గలదె?

గీ॥ అహహ ప్రత్యుప కార ని ♦ స్పృహతఁ గలిగి

జగతి నదనదీ మేఘభూః ♦ జములఁ బోలి

భోగములఁ బాసి యితరోప ♦ యోగములకు

నజ్జనంబులు పెచ్చింతుఁ ♦ సంపదలను.

చం॥ సుజనుని వత్త్ర పద్మమునుఁజొచ్చిన దోషము సద్గుణంబయ్యఁ

గుజన ముఖంబునన్ సుగుణ ♦ కోటి దలంపఁగ దోషపుంజము

క్కజ మగునే? మహాంబుదముఁ తొరముఁజేయుసుధాంబుధారగా
భుజగము పాలుద్రావి విషమున్ వడిఁగ్రక్కనుదుస్సహంబుగన్.

గీ॥ సంపదలు నాపదలు మహా • జనుని యందు

సవస్థ డవ్వుడు గన్నట్టు • నొప్పి దముగ;

హాని వృద్ధులు చంద్రుని • యందుఁ గాక

సంభవించునె యకట న • తు త్రిముసకు.

చే॥ ఖలుఁడు పరార్థ వంచకుఁడు • గావున రంధ్రముఁజేయు, సద్గుణా
కలనమునన్ బుధుండు ఖల • కల్పిత రంధ్రముఁ గప్పిపుచ్చెడున్;
దొలుతను వాడిసూది మొన • దుష్కర రంధ్రమునర్చినంత ని
ష్ఫలమగు నొక్కొక్క? తచ్చరమభాగము వెండియుఁగప్పిపుచ్చదే?
భళిర! నుతింప బోలు గుణవంతులు నిత్య పరోపకారకుల్.

ఉ॥ దుష్టుఁడు దుష్ట వక్త్ర గత • దోషమునన్ దనునొప్ప నాడినన్
భ్రష్టుఁడు గాక పేర్చి దయివాట మృదూక్తులఁ బల్కు. సజ్జనుం
డిష్టుని కీతిగా; నగరు • వృక్షముఁ గాల్చిన హాని యేమి? యు
త్కృష్ట సువానశల్ సకల • దిక్కులఁ గ్రమ్మవెలొకుతెన్నఁగన్.

మ॥ జన హీనుండు గుణోత్తముండగును సత్సాంగత్యముంబొంది; మ
ర్జన సాంగత్యమునన్ జనోత్తముడు దుస్సాస్వతుండుకాఁజాల; డె
ట్లనినన్:-మృత్తిక పూవుచేఁ బరిమళవ్యాప్తిన్ గుబాళించు; గొ
న్నన యా మృత్తికఁగూడుఁగాక నిజగంధవ్యాప్తిఁగోల్పోవునే?

చే॥ “బరువు భరింపలేవు, నినువాగెల గట్టిగఁ గట్టి, స్వేచ్ఛగాఁ
దిరిగి సుఖింపనీయరు, మ • దిం దల పెట్టవుగాక నీవు నం
గరముల కేగుచుందు” వని • గాడిద తన్ను పల్కి నంతనే
తురగముమానముఁగొనియెఁ • దుచ్చులకున్ జనవీయరుత్తముల్.

గీ॥ పండిత ప్రోక్త పరిహాస • వాక్యములు, శి

లాక్షరంబులు వెండియు • సార్థకములు;

అజ్ఞులగు మూర్ఖులొడు ప్ప • తిజ్ఞ లకట!

సలిల లిఖి త్తాక్షరంబు ల • శాశ్వతములు.

గీ॥ చెనటితో మైత్రి యొనరించి • చెడుట కంటె
సజ్జనునితోడఁ బోరాడి • చావఁ దగును;
అకట! ఖరరోహణాతిశ • యంబుకంటె
సత్తురగ పాద ఘాతంబు • చాలమేలు.

గీ॥ పండితుఁడు లేని సభల న • ల్పిండు సైత
మతుల విద్వాంసుడై ఖ్యాతి • నందఁ జాలుఁ;
దలఁపగ నిరస్తపాద ప • స్థలము నందు
నాముదవుఁ జెట్టు వర వృక్ష • మైరహించు.

గీ॥ లోన, సారముంగలిగి య • హీన జనులు
నారి కేళోప మానులై • నడచు వారు
ఖలులు పైపై మనోహర • కాంతిఁ గలిగి
బదరికం బోలి యెల్లెడ • వలలు చుండు.

గీ॥ పరుల కుపదేశముంజేయ • వలసె నేని
పండితోత్తము లెల్లఱు • వసుధ యందుఁ
బలికె నట్టులనుష్ఠించు • వారు గలరె ?
నూటికో కోటికో యొక్క • మేటియుండు.

మృ దుర్జన వింద

కం॥ ఖలునకుఁ గంటకమునకున్

దలఁపన్ బ్రతికారము ద్వి వి • ధంబుల నుండున్;
దలసూపకుండఁ జేయుట

తొలఁగించుటా తాకకుండ • దూరము గాగన్.

గీ॥ నర్వ సద్గ్రంథములఁ జాను • జదువుఁగాక
దూషణ మొనర్ప కుండదు • దుర్జనుండు;
సర్వ రసముల గ్రహియింపఁ • జాలుఁ గాక
తనివీ గనదు వాయస మమే • ధ్యమునఁ గాని.

గీ॥ తొలుత నంజలిం గూర్చుము • దుర్జనునకుఁ
చిదప సజ్జనునకు మొక్కి • వెడల వచ్చు;

- వదన పరిశుద్ధికిన్ మున్ను ♦ గుదము శుద్ధి
నాచరింపంగ వలయు న ♦ త్యవనరముగ.
- గీ॥ దుష్ట జనవంచితాత్ముండు ♦ శిష్ట జనుని
యెడల సైతము విశ్వాస ♦ హీనుఁ డగును
పాలవేడిమి కడలిన ♦ బాలకుండు
“ఘ్న” యనుచు నూచుచున్ దధ్య ♦ మును గ్రహించు.
- గీ॥ ఎన్ని యుపకారముల నై న ♦ హీన జనుని
జనవరేణ్యునిఁ గావింప ♦ శక్య మగునె ?
తులసి మృత్ తూ శన వ్రక్కి ♦ యల గుడంబు
వదన బింబంబుగాఁ జేయ ♦ వచ్చునొక్కొక్క ?
- గీ॥ పాప చిత్తు సదాచార ♦ వర్తనంబు
ఇతర జనుల కు పద్రవ ♦ హేతువగును;
ఉగ్ర శార్దూల ముపవాస ♦ ముండెనేని
పారణంబు గోమారణ ♦ కారణంబు.
- గీ॥ ఆరపంబున సంతప్త ♦ మైన యిసుక
కాల్చి పొక్కించుఁ జూవె భా ♦ స్కరుని కంటె;
నధమ జనుఁడయ్యు రాజ ద ♦ త్తాధికారి
వృవుని కంటెను వేధించు ♦ నితర జనుల.
- గీ॥ ప్రాణములఁ బాసి యైన నీ ♦ చాతినీచుఁ
డన్యుల హితంబునకు విఘ్న ♦ మాచరించు;
నీగ యన్నంబునంబడి ♦ యీల్లుఁ గాక
వాంతిఁ బుట్టించు భుజియించు ♦ వాని కకట!
- గీ॥ నదువదేశంబునన్ దుష్ట ♦ హృదయుఁ డకట!
స త్వభావంబు వహియింప ♦ జాలఁ డెందు;
బ్రద్దలం గట్టినం గట్ట ♦ వచ్చుఁ గాక
శునకపుచ్చంబు సరళంబుఁ ♦ గనున? చెప్పుడి.

❖ శ్రీశ్రీః దగు భిక్షువున కును సాధువున కును సంవాదము ❖
 నీ! “భిక్షువా, నీయంగి • బిగినె, గారణమేమి?”

“మత్స్యజాలమున న • మ్మాడ్కినుండె;”

“నేమేమి! చేపల • నీవు భక్షింతువో?”

“మద్యంబులేకున్న • మత్స్యమేల?”

“చోద్యంబుగాఁ దోచె • మద్యంబుఁ బ్రాప్తువో?”

“ప్రీతిమైఁ గోలెద • వేశ్యతోడ;”

“నాశ్చర్య మౌర! వా • రాంగనం గూడెదో!”

“కూడెద శత్రువు • తోడఁ బెనఁగి;”

గీ॥ “దాయలుఁ గలారె?” “కన్నంబుఁ • ద్రవ్వనపుడు

గృహమునం గలవారు నా • రిపులుగారె;”

“చోరవృత్తికిఁ జొచ్చితే?”... “ • జూదమునకు”

“జూద మాడుదే?” “చెడితి; నీ • వాదమేల?”

గీ॥ పూర్ణముగ నుండినఁ దటాక • మును దొఱంగి

కాక మక్కట! కుంభోద • కంబుఁ గోలు;

దనకు ననుకూలముగనున్న • దారఁబాసి

కూళ యేవేళఁ బరకాంతఁ • గూడుచుండు.

గీ॥ సత్కులీనుఁ డౌ గాక, దు • ర్జనునితోడ

స్నేహమే హేతువున నైనఁ • జేయరాదు

బాగు వేడిమిం గలిగినఁ • బొక్కులెక్కు

జలువఁ గలిగినఁ జేతికి • మలినమంటు.

గీ॥ కరుల దూషింపగా దశ • వదనుడగును;

అన్య రంధ్రంబులకు సహ • స్రీక్షుఁ డగును

పరుల సిరి హరింప సహస్ర • బాహుఁ డగును

ఖలుని నీ చాతినీచుని • దలఁపఁ దగునె?

గీ॥ కుక్కతోకకు ఖలునకు • నొక్కపోల్కి

వసుధ నెల్లఱుఁ జూడఁ గ • న్నట్టుచుండు;

- నిరువురకుఁ గల వక్రిత్వ • హేతు వ్రవను
గుహ్యము ప్రకాశమయ్యె న • సహ్యముగను.
- గీ॥ ఖలుఁడు సకలవిద్యలనేర్చి • యలఁడుఁగాక
సజ్జనునిఁ బోలి వర్తింపఁ • జాలఁ డెందు;
మహిత గంగాజల స్నాన • మాత్రమునను
దలఁపగా నధః కేశంబు • దర్శయగునె ?
- గీ॥ ఖలుఁడు గర్వించి దుష్కృత్య • ముల నొనర్చు;
నకట! త త్ఫలంబును సాధు • వనుభవించు;
నసుర నాధుండు జానకి • నపహరించి
నంత, బంధింపఁ బడియె ర • త్నాకరుండు.
- గీ॥ అహహ! యానంద వనికి దా • వాగ్నిఁ బోలు,
శీలశాఖకి సమద శుం • డాలమగును;
జ్ఞాన దీపంబునకుఁ బ్రభం • జనముఁ బోలు,
నరయ శక్యంబె కుజన స • మాగమంబు.
- గీ॥ వినుత సద్యశ స్సారభం • బునకు నుల్లి,
శాంతివాః పూరధారకుఁ • జటులవహ్ని,
అమల కారుణ్య సుమమున • కాకసంబు,
సుజన దుఃఖ ప్రదుండగు • కుజనుఁ డకట !
- గీ॥ నీచుఁ డా రక్కరంబుల • నేర్పినంత
శ్రీ గళునిఁ గూర్చి బోధింపఁ • జెలఁగుచుండు;
నన్న వస్త్రంబులకు మాత్ర • మున్నయంత
సక్కటకట ! కుజేరుని • ధిక్కరించు .

—సుజన కుజన సంవాదము •—

- ఉ॥ “ఎవ్వడఁ వీ?” “వెఱుంగవె ఖలేశ్వరుడన్;” “ధృతిఁబూని
యివ్వనసీమ?” “నన్ను భుజి • యించిసుఖంపవె కూరసత్వముల్;”
“ఇవ్విధి నిశ్చయింపఁ వగు • నే?” “విను మత్తనుమాంస భుక్తి చే

గ్రావి మృగంబులెల్ల జనఁకొటిని మ్రింగుఁగ్రమకఁ మంబుగాన్

గీ॥ “వినుఁడుఁజ్జిశునత్వ మనవద్యఁవిద్య మాకు,
“జనుల దూషణమే సుభూషణము మాకు,
“నన్యదుఃఖబె యతుల సా ఁ ఖ్యంబు మాకు,
ననెమ కుజనుల నాబ్రహ్మ ఁ యవనియందు
శివశివా బుద్ధిలేక స్వ ఁ జించెనేమొ?

—♦ విద్యత్ప్రశంస ♦—

గీ॥ పండిత పరిశ్రమంబును ఁ పండితుం డె
ఱుంగుఁ గాక మూర్ఖుండె డె ఁ ఱుంగఁజాలు?
వంధ్యగ్రహియింపఁజాలునే ఁ ప్రసవ బాధ?
బిడ్డలం గన్న మగువకు ఁ విదితమగును.

గీ॥ తనదు పురవరంబున రాజు ఁ ఘనతఁ గాంచు,
నితరదేశంబులన్ వాని ఁ నెవ్వఁ డడుగు ?
బండితుం డెల్ల డిక్కులఁ ఁ బ్రణుతిఁ గాంచు
సాటిగలదె విద్యత్వ రా ఁ జత్వములకు .

గీ॥ పండితుఁడు సద్గుణంబును ఁ బ్రస్తుతించు
లోపముండినఁ గంతఁబు ఁ లో నణంచుఁ;
జందు నొదలధరియించి ఁ శంభుఁ డహహ!
హలహలమును కంఠంబు ఁ నందుఁ బూనె.

గీ॥ ఇభతురగ వాహనములెక్కి ఁ యేగుదెంచు
మూర్ఖుఁ డక్కట! లేమిచే ఁ బుధవరుండు,
పాదచారియకా; గిరులపై ఁ బకచయంబు,
మెలఁగు; నిసుకపైఁ గలహంస ఁ ములు చరించు

—♦ మూర్ఖ వర్ణనము ♦—

గీ॥ సరససంగీత సాహిత్య ఁ సరణిలేని
హీనజనుఁడు పుచ్చవిషాద ఁ హీనపశువు;

పసరమే మైనఁ గనవేల • మైనఁగఁ దనినఁ
బలుక నేటికిఁ బశువుల • భాగ్యమదియ.

గీ॥ ప్రతిభయున్ బ్రజ్జయున్ లేని • వాని కకట!
భవ్య కావ్యశాస్త్ర పురాణ • పఠనమేల?
లోకముం జూడఁ గన్నులు • లేకయున్నఁ
గరయుగస్థ దర్పణమునఁ • గార్యమేమి?

నీ॥ వనములం జరియించు • పక్ష్యాది మృగముల
కతుల ముక్తాఫల • ప్లాప్తియేల ?
బూడిదంబొరలాడు • గాడిదకున్ భూరి

ఘనసారమిళిత సు • గంధమేల ?
అడుగడ్డునకు మార్గ • మడిగి మెల్లగఁబోవు
పుట్టుగుడ్డికి దివ్య • బట్టనేల ?
సంజ్ఞాభినయములఁ • జరియించి జీవించు
చెటిటివానికి గాన • శిక్షయేల ?

గీ॥ మోసగానికి ధర్మైక • బోధయేల ?
పరధనాపహరికిఁ దత్వ • వాక్యమేల ?
తనకుఁ దోచక, చెప్పిన, • వినక మెలఁగు
జడునకున్ మూర్ఖునకు సత్ప్ర • సంగమేల?

నీ॥ మంచిచెడ్డలఁ గూర్చి • యించుకంతయు లోన
నెట్టిచింతయు లేక • మెసఁగు వాఁడు,
కలిమిలేముల చొప్పు • గలనైనఁ దలఁపక
మించి సర్వంబు భ • క్షించువాఁడు,
తప్పంచు నొప్పించు • ముప్పించు నెంచక
ప్రోడ చందాన మా • టాడువాఁడు,
సూర్యచంద్రులఁ గంటఁ • జూడఁ జాలనియట్లు
రేవుమాపులను ని • ద్రించువాఁడు

గీ॥ చెవులుగలిగియు వినలేని • చెవిటివాఁడు

కోరి వీక్షింప నోపని ♦ గుడ్డివాడు,
మాన మవమానమును లేని ♦ మంచివాడు,
ధృడశరీరంబుఁ గలిగి వ ♦ నిల్లువాడు,
మూర్ఖుఁ డెనిమిదిగుణముల ♦ బాదలువాడు.

—♦ విద్యా ప్రశంస ♦—

పా॥ కోరులుదొంగిలింతురను ♦ చున్ భయమొందగరాదు, రాజులున్
జేరి హరించువార లని ♦ చింతిలరా దిశ నర్థభాగమున్
గోకుమ రన్నదమ్ము లని ♦ కొంకగరాదు, భరింప నుంతయున్
భార మనంగరా దొనఁగు ♦ వారికి వర్ధిలుచుండు, విద్యయన్
క్రీరమణిన్ భజంపుడని ♦ చెప్పెదఁ జాటెద నెల్లవేళలన్.

చం॥ జనులకు విద్యలేనియెడ ♦ జ్ఞానమువర్ధిల దట్టి విద్యకున్
నినయము లేకయుండిన లభింపదు గౌరవ మించుకంతయున్;
గినుగొన నందముంగలిగి ♦ కమ్మనివాసన లేకయున్నఁ గ్రొ
న్న న నొకమాచ కమ్మయయి ♦ నన్ దలఁదాల్చఁగనుత్సహించునే.
ప॥ వినినన్, జూచిన, నేర్చినన్ జనులకున్ ♦ విజ్ఞాన ముప్పొంగు; నూ
తన బుద్ధిన్ వికసింపఁజేయు; దమమున్ ♦ ధ్వంసంబుఁగావించు, న
జ్ఞానహృద్వీధి లతాకృతిన్ సుకృతి పుష్పస్ఫూర్తి శోభిల్లు, దు
ర్జనులన్ జేర్పదు, విద్య యిట్టి దనఁగా ♦ శక్యంబె యూహింపుడి.

శ్లో॥ ధనము

గీ॥ భక్తవిద్యేషము, జడాను ♦ భవముఁ గలుగుఁ,
జూడ గురులంఘనంబున ♦ గురుచియెసఁగు,
పక్త్రమునఁ గటుకత్వంబు ♦ పరిఘవిల్లు,
ధనికులకు జ్వరితులకును భే ♦ దంబుగలదె?

గీ॥ జపతపోవయో వృద్ధులు ♦ జ్ఞానవృద్ధు
లాశకున్ బద్ధులై “జగ ♦ దీశ” యనుచుఁ
“జిత్తము ప్రభూత్తమా”యంచు ♦ సిగ్గులేక
ద్వారపాలకులైయుండ ♦ ధనికునింట.

గీ॥ రమ్యతరకీర్తి సాంద్ర! శ్రీ • రామచంద్ర!
 ధనముఁ బడయుము, కార్య సా • ధనము ధనముఁ
 “ధనము సృష్టిమూలం” బ్రాదు • తత్వవిదులు;
 ధనరహితునకు వృతున కం • తరముగలదె?

గీ॥ ఎవఁడు ధనికుఁడో యాతఁడీ • సృష్టియందు
 నార్యవర్ణుండు ఘనుఁడు బ్ర • హ్మఘ్నుఁడయ్యుఁ
 జంద్ర తుల్య సద్వంశ సం • జాతుఁడేని
 వ్యర్థజీవియై నశియించు • నిర్ధనుండు.

గీ॥ కనక మాహాత్మ్య మెఱుంగ నె • వ్వనితరంబు?
 నామ సామ్యంబు నలన ను • న్నశ్తకుజము
 చెలఁగి మతి విభ్రమంబు సృ • జించుచుండెఁ
 గనకమా! నీకిదే నమ • స్కారశతము.

గీ॥ కామినులయందు పెడియు • గనకమునను
 విహిత మనియెంచి సంభ్రమ • విభ్రమముల
 రెండువిధములఁ బెట్టి వి • రించనుండు;
 వానిగెలువఁ జాలినవాఁడు • భర్గుడగును.

గీ॥ ధనకనకవస్తువాహన • తతుల నతుల
 వై భవ్రోపేతుడయ్యుఁ, ద్వా • ప్రాజ్ఞుఁడేని
 సూదిమొనయంత ధనమైనఁ • జూపఁదగదు
 మానియు భ్రమించు దర్శన • మాత్రమునను.

గీ॥ కనుల వీక్షింపనీయక • కనులఁజెఱచుఁ
 జెవుల నాలింపనీయకఁ • జెవుడుఁదెచ్చుఁ
 బలుకనీయక యొకమూఁగ • వానిఁజేయు
 వింతగ శరీరమునలేని • వికృతిఁబెట్టు
 ట్మోప! యతుల సంపదోగ • మహిమమద్ది.

గీ॥ హాయిఁగూర్చు గంజాయి సా • రాయి' యంచుఁ
 ద్రావుదురు మూఢజనములు • ధనముఁబాసి

- మొవటపు సౌఖ్య మేయైన • మానవునకు
ద్రవిణముంబోలు మదపదా • ర్థంబుగలదె?
- గీ॥ దుందుభి యచేత నంబయ్యుఁ • గుందుచుండు
ధ న ధనారావములను ది • క్తటములదరఁ;
జేతనుండైన మానవ • శ్రేష్ఠుడెవఁడు
ధనముఁ గాంక్షింప కుండునీ • ధరణియందు.
- గీ॥ ధనము నార్జింపు మొత్తెన; • దాచవలదు;
అనుభవింపు; మొసంగుము • త్యాగమనుచు
నేమి శాశ్వత మీజగ • త్సృష్టియందు?
వాయు విలులితదీపమీ • యాయువనఘ.

—:సుకవి ప్రశంస:—

- గీ॥ నత్కవి రచించు కావ్యంబు • సజ్జనుండు
గాంచి పఠించి మోగుల న్లా • ఘించుఁజూపె;
ప్రసిద్ధి నొందు వృక్షంబు పు • స్పించినంత
మారుతంబు భరించుఁ దత్సారభంబు.
- గీ॥ పరుని హృదయంబునను నాటి • సరసగతిని
శీఘ్రముగ శీర్షమల్లాడఁ • జేయకున్నఁ
గవి రచించిన యట్టి యా • కావ్యమేల?
వీరుడభ్యసించిన ధను • ర్విద్యయేల?
- గీ॥ అకట! యపశబ్దభయము నుం • తైనలేక
వృత్తభంగంబుఁ దలఁపక • విశ్రమంబుఁ
దొఱఁగి, యర్థక్షయంబు లో • నరయకుండఁ
గుకవియు విటుండుఁ జరియింతు • కుతలమునను.
- గీ॥ నత్కవీంద్రుని సత్కావ్య • సరణిజూచి
దోషములను నన్వేషించు • దుర్జనుండు;
సొంపుగానున్న కాయంబు • జూడకుండ
వెలమి వ్రణములఁ గాక్షించు • నీగఁబోలి.

ఉ॥ బమ్మ! లిఖింపుమావదల • ఫాలతలంబున నెన్నియేని, నా
సమ్మతినిచ్చెదన్ నవర • సప్రచురంబగు గద్య పద్య కా
వ్యమ్ము రచింపజాలకవి • వద్యుడు మూఁఘని పజ్జ సత్కవి
త్యమ్ము పఠించునట్టి దురఃపథ్య ఘటింపకుమయ్య మొక్కెదన్.

—:వాత్య ప్రశంస:—

చం॥ శివశివ యేమిచ్చెప్పదగుఁ • జెప్పకతప్పుఁడు:—సిగ్గులేని మా
నవులు, సమస్త కాంక్షల ఘ • నంబుగ వీర్పు భవత్పదంబులన్
దవులక రాజుగొల్చిపద • దాసులవంచుఁ జరింతు; కామ ధే
నువుఁ ద్యజియించి పాలకయిఁ న్యూనఖరంబును జేరుకై వడిన్.

చం॥ కరకరిఁ దిట్టినన్ మఱియు • గట్టిగఁ గొట్టినఁగారఁబెట్టినన్
సిరులనొసంగు వాఁడు నృపఁ శేఖరుఁడంచు భజించు దుర్జనుం
డరమరలేక గాండ్రిమని • యార్పుచు గెంటుచుఁదన్నుచుండినన్
జరమ పదద్వయంబుననుఁ • చాకలి గాడిదఁ జేరునక్కటా!

—:తేజస్వి ప్రశంస:—

గీ॥ సత్య సంపన్నుఁడైన తే • జస్వియెపుడు
వయసుఁ జూడడు వాని స్వ భావమదియ;
కొదమ సింగంబు శిశువయ్య • మదగజంబు
కుంభముంజీర్పఁ జెలఁగు సం • రంభమునను.

సీ॥ కుశఁబోలునంకుశ • వశమయ్యె మదహస్తి,
హస్తియంతటిదానె • యంకుశంబు?
పవిధారకుంగొండ • వ్రక్కలై భువిఁగూలు,
నద్రీయంతటిదె వ • జ్ఞాయుధంబు?
చిన్నదివ్వెకుఁజమ్మ • చీకటినశియించు,
జమ్మచీకటికి దీ • పమ్ముసరియె?
ఒక్కవేటున వృక్ష • మొఱగి నేలంగూలు;
గొడ్డలి, వృక్షంబు • కొలఁదిఁగలఁజె?

గీ॥ కడవ యంతటి గుమ్మడి ♦ కాయచాల
యలతెయగుఁ జిన్న కత్తికి ♦ నైన ననుచు
నార్యులు వచించు లోకోక్తి ♦ యన్యతమగునె?
లావుగానున్న సరియకాన ♦ చేపకెందు?

—:దాత ప్రశంస:—

గీ॥ ఒకని హస్తంబు మీదయి ♦ యుండుకతన
నొకని హస్తంబు క్రిందయి ♦ యుండుకతన
దాత యాచకులంగల ♦ తారతమ్య
మెల్లటకు నెట్టిదో తేట ♦ తెల్లమయ్యె.

గీ॥ ఇతరులకు దానమిచ్చుచు ♦ దృష్టిచీట
ననుభవించిన ధనము నీ ♦ యదియ యగును
ధనము ఘనమంచు రక్షింప ♦ దలచితేని
చేలపై గట్టబడు బామ్మ ♦ బోలెదీవు.

గీ॥ దాత ఖలుడయ్యు సేవింప ♦ దగినవాడు
ఖలుని విత్తంబునాశించి ♦ కొలువదగదు;
జలము గాక్షించు పథికుండు ♦ జలధిబాసి
చెలువుదరికేగుచున్నవా ♦ డెటుగవొక్కొ?

చం॥ జకులునుతింప నంగవిభుఁచర్మముచే, శిబిమాంసరాశిచే
దినమణి తుల్యతేజుడు ద ♦ ధీచిమునీంద్రుఁ డొసంగునస్థిచే
దనరిన దానకన్యకకు ♦ ధారుణి జీవనమిచ్చె మేఘుఁడో
దనమిడియేలఁ జాలునొక ♦ దాత కలిం గనుపట్ట డక్కటా

—:ధీర ప్రశంస:—

శా॥ నీతిజ్ఞుల్ గని స్లాఘనీయమనుచున్ ♦ మేలెంచినన్ లేకనిం
దాతాత్పర్యములాడినన్, గలిమియున్ ♦ రాకుండినన్ లేక సం
ప్రీతిన్ వచ్చిన, ఘోరమృత్యు వపుడో ♦ వేయేండకో గల్గినన్
ఖ్యాతుల్ ధీరులు న్యాయమార్గమడుగై ♦ నన్ దప్ప రెప్పట్టునన్.

—గు.ప్ర.ప్ర.ప్ర.—

గీ॥ సుగుణి నర్వజ్ఞునింబోలి • నెగడఁగాక
యాశ్రయము లేకరాణింపఁ • డర్చిమముగ;
నవ్యమాణిక్య మెంత య • నర్థమైన
నభిలషించును గాదె హే • మాశ్రయంబు.

గీ॥ సుగుణమణిగణభనియైన • సుజనుఁడెపుడు
సుగుణవంతుని మైత్రికి • సొక్కిసోలుఁ;
బద్ధసాంగత్యముం గోరు • బంభరంబు;
పొంతఁగల భేక మామైత్రిఁ • బొందఁగలనె?

చం॥ గుణసహితుండు కష్టములఁ • గుందిన, నాతని కుండు కీర్తి కా
రణమగు; నెప్పుడున్ సుఖ ప • రంపర తామర తంపరయ్యు ప
ద్మణరహితుండు నిక్కముగ • దుర్యశమున్ వహియించు; స్వేచ్ఛకు
ల్పణముగఁ గూయు కాకమును • పంజరబద్ధశుకంబుఁజూచుడి.

గీ॥ నరుండు సుగుణంబు వలన నౌ • స్మత్య మొందు
నున్న తాసనమున నున్న • నెన్నఁ బడునె?
అహహ! ప్రాసాద శిఖరరో • హణము వలన
గరుండునింబోలఁ జాలునే • కాక మెందు?

గీ॥ సుగుణ ముండిన నీవు పూ • జ్యండ్ల వగుదా,
రమ్య వేష భాషా డంబ • రంబు నలదు;
గణ గణారావకృత్ ఘంటఁ • గట్టినంత
గొడ్డు వోయిన యావుఁగై • కొందు రొక్కో?”

—సంతోష ప్రశంస—

గీ॥ గర్భమున నీవు నివసించు • కాలమునను
జీవనంబుఁ గల్పించిన • స్మృష్టి కర్త
నేడు నిద్రించునో లేక • నిహతుఁడగునా?
శేషవృత్తి విధింపడే • చింతయేల?”

గీ॥ అధిక భోగంబు లాశించి • యాశ్రయింతు

పుదరపోషణచ్ఛలమున • నుర్విపతుల;
 నక్కటా! చీమయేరాజు • నాశ్రయించె?
 గూటికై, యితకాతరం • బేటి కనఘ?

గీ॥ హరునకుం దప్ప దండ్రు క • రానుభవము
 చక్రిపరివర్తనముఁ బోలె • సంభవించు
 నతుల సుఖదుఃఖ నిచయము • పార్థితంబు;
 తల్లడిల్లంగ, నేటికి • దైన్యమునను.

గీ॥ ధనమె యైశ్వర్యమని యాత్మ • దలఁపవలము?
 సత్యసాంగత్య, మతుల పాం • డిత్య, మతుల
 వంశజన్మ, మారోగ్యము, • బడయు మనఘ!
 తగిన యైశ్వర్యవంతుడ • వగదు వీవు.

గీ॥ ఒకనిఁ బ్రార్థింపకుండుట • యుత్తమంబు
 అదియ సౌఖ్యంబు; గౌరవం • బదియ, యదియ
 కీర్తి హేతు; పుత్రాహ వి • స్ఫూర్తియదియ;
 అదియ, యధికార; మధిక సం • పదయు నదియ.

—♦ దారిద్ర్య వర్ణనము ♦—

గీ॥ లోకులను జూచుచున్నాడ; • లోకులందు
 నొక్కఁడున్ నన్ను వీక్షింప • నోపఁ డహహ!
 త్వత్ప్రసాదంబునన్ ధన్య • తముడ నైతి
 వినుము, దారిద్ర్యమా! నిన్ను • వినుతిసేతు.

గీ॥ కలిమిఁ గలవాఁడు ఘనదాత • గాకయున్న
 కలిమిలేనివాఁడు తపస్వి • కాకయున్నఁ
 జెలఁగి యిరువురి మెడలకు • శిలలు గట్టి
 కూపమునఁ గూలఁద్రోసినఁ • బాపమున్నె?

గీ॥ మరణ దారిద్ర్యములలోన • మరణమొండు
 చాల సౌఖ్యప్రదంబగు • జనుల కెందు,

మరణ మల్పకాల క్లేశ ♦ మరసిచూడ,
 ఘోరదారిద్ర్య మతి దుఃఖ ♦ కారణంబు
 గీ॥ ధనము ఘనముగ నాడ్చించు ♦ ధనికునకును
 శత్రువైన నొకప్పుడు ♦ మిత్రుడగును;
 ధనము నాడ్జింపజాలని ♦ జనుని యెడలఁ
 బరుని చందానఁ జరియించు ♦ స్వజనుడకట.

శా॥ “ఔ నే! బాలకునైనఁ గైకొనుము, లే ♦ దా పేగమించిపి గు
 డైనన్ దె” మృనుభ ర్తజూచి నతి “నాధా రిక్తభూమిస్థలిన్
 నే నిడించితి; నేమిసేతు?” ననినన్ ♦ విత్తాపహారార్థియై
 యానా డచ్చటికేగు దొంగ వినిహాహా యంచు దుఃఖించుచున్
 దానం బిచ్చి తొలంగె నన్యగృహాల ♦ బంజైన సదృస్త్రిమున్.
 మ॥ మునుమా తాతల వారి తండ్రిల మొయిన్ ♦ బొల్పొందె నీవల్వఃమ
 జనకుండంగమునన్ ధరించెనొక భూషండొల్పుచందానఁ గొ
 న్న నమాడ్కింధరియింతుదీని నెపుడున్; నాపుత్రులున్ మన్మలున్
 మునిమన్మల్ వరుసన్ ధరింపవలెబోమ ప్రొద్దులన్ దైవతా.
 మ॥ తలఁపంబోలు భవద్వివేక మహాహా ♦ దారిద్ర్యమా! సర్వ వి
 ద్యల రాజిల్లెడువాని సర్వసుగుణ స్థైర్యున్ విసర్జించి మూ
 ఢ్యు నన్యాయ పథప్రవర్తకుల నూ ♦ రుంబేరు లేనట్టి వా
 రల యంచున్ వరియింపవెన్నఁడును నీ ♦ ప్రఖ్యాతిఁగీర్తించెదన్.

—♦ యాచక నింద ♦—

చం॥ అకట! తృణంబుకంటె లఘువైనది తూలము, దానికంటె యా
 చకుడతి హీనుడయ్యె; సుమః సౌరభ ధూర్వహుడైన గంధవా
 హకుడు గ్రహింపఁడేటికని మాత్మదలంచెదరేని వాని లే
 మికి భయమొందకుండిన నిమేషములోన వహింప కేగునే?
 చం॥ కరమును జూచి నంతనె, ము ♦ ఖంబు కడుంగడు వాడినంతనే,
 వరములతోడ దేహము వ ♦ ణంకన యంతనె, ఖిన్నగద్గద.

శ్వరమున దీనవాక్కులను * బల్కినయంతనె, యర్థిఁజూచి, దు
వ్యసాముఁబొందు రోగియని * మందులొసంగకుమాభిషగ్వరా!.

గీ॥ కలసివర్తింపఁగాకి కా * కమఁసు బిల్చు,
యాచకుఁడు యాచకునిఁ జూచి * యాగ్రహించు;
యాచకుఁడు యాచకుని శత్రు * వనగ వినమె;
యాచకునికంటెఁ గాక వత్స లఘు వయ్యె.

గీ॥ ఒకని యాచింపకుండుట * యుత్తమంబు;
కరముఁ జూచినబోవుఁ బో * గౌరవంబు;
శ్రీపతియు నాడు జలిని యా * చించు తఱిని
వామనాకారముందాల్చు * వలసెఁగాదె?.

గీ॥ సంతతి జనించు ననుచు యా * చకుఁడు జంకి
భార్యఁ గూడఁడు పరితుఁడబలె నతంబు,
నూలుపోగునఁ గుత్తుకం * దుగించుపగిది
వెన్నెలం గాల్పవలెఁగాదె * విధి గృహంబు.

స॥ భగవాన్! ధాత! సమస్తయాచకులతో * వైరంబు నీకేల? మా
సులకున్ శాశ్వత జీవనంబొసఁగి, కర్ణున్ విక్రమార్కున్ శిబిన్!
బలిరాజేంద్రుని ముంజ భోజనృపులన్ * బ్రహ్మాతులన్ గీర్తనీ!
యల సుక్రియుత దానశౌండుల గతా * యుష్మంతులన్ జేసితే?.

గీ॥ దేహియని యుచ్చరించిన * దేహిఁ బాసి
ధృతియుఁ గీర్తియు బుద్ధియు * హీయు శ్రీయు
ననఁగ నొప్పారు దేవత * లాక్షణంబ
యేడకో కానరాకుండ * నేగుచుండు.

గీ॥ మానవంతుఁ డొకం డతి * దీనదశను
యాచకుండయ్యె; “దేహి”యన్ * నీచమైన
వాక్కునకుఁబ్రాణమునకు వి * వాద మొదవె
వదనమును నున్న విడువంగఁ * ద్వరితగతిని.

గీ॥ యాచకుని పాత్రములు “దేహి” • యనెడు వాక్కు
తోడ నేడకో వెడలు మా • రాడకుండ;
నంతట “దదామి” యని దాత • యనిన యంతః
భాగములు సొచ్చుఁ గర్ణ రం • భ్రములనుండి.

గీ॥ లబ్ధ వలదని వెచుకకు • లాగుచుండ
నాశ యాచింపఁ బెరరేపు • నక్కటకట;
యాచకుని చిత్త ముయ్యెల • యట్టులయ్యె;
వాని దురవస్థ వారించు • వాఁడు గలఁడే?

గీ॥ హస్తముంజాచి దేహి యం • చడుగుకంటె
నాలుకం ద్రొంచినం జాల • మేలుగాదె?
యాచకా యంత నంతేటి • కడవి కేగి
యాషరాత్పరు భ్యానింపు • మాత్మయందు.

—• కృపణ నింద •—

ఉ॥ దానమొసంగు వాడనని • దంభములన్ బచరించు దాత యె
ష్టేని ధనంబు యాచకుల • కిచ్చిన నేమగు దాదినట్ల; కా
సై నను మట్టకుండ ధన • మంతయుఁ గూరిచి యంత్యవేళకున్
దేనె లొసంగు తేటి పగి • దిక్ గృహంబు సమస్తమిచ్చుదాఁ
గానియుఁ గొంచునేగఁడు జగన్నతుఁ డెవ్వఁడు? నిశ్చయింపుఁడీ.

గీ॥ ధనము ఘనముగ భావించి • తనసుఖంబు
విడిచి రక్షించులోభి వి • వేకియగునె?
పరులకై కట్టెల భరించు • వానిపగిది
గవ్వభాజనుండగును ని • క్కంబువినఁడు.

చం॥ చిటుతలు తిండిలేక తనఁచెంతను కుందు నవస్థకక్కటా
బిరబిర నేగుదెంచు సతివెక్కనముం గని యోర్వఁజాలమిన్
గరమును జాచి “దేహి” యను • కష్టములోభి యెఱింగెనేనితా
నఱిమఱిఁబొమ్ముపొమ్మునునెఁ • యాచకునిన్ నిరసించు వాక్కులన్.

చ॥ ధనికునిఁజూచి యర్థి కవి • తాపటువై ఖరిఁజూపనాతఁడున్
 వినుమనుచున్ వచించెను క • విత్వము; శ్లోకములన్ బఠించినం
 తనే పఠియించెశ్లోకముల; • దాతవటంచు నుతింప నాతఁడున్
 గనివినుతిఁచె; నర్థిచనఁ • గన్ దలవాంచె నమస్కరించుచున్.

గీ॥ ఖలుఁడు మూత్సర్య ముడుగని • కరణి, లోభి
 ధనము విడువడు; విడుచు జీ • వనమునై న;
 డౌద్రముండేటి చందానఁ • గట్టకడకుఁ
 జోరులకు భూమిపతులకుఁ • జూఱలిచ్చు.

గీ॥ చర్మమిచ్చిన కడ్డుని • సన్నుతింతు
 మాంసమిచ్చిన శిబికి న • మస్కరింతు
 ఎమ్మొసంగిన జడదారి • నెన్నుచుందు
 విత్తము గోరకున్న లో • భియుచొసంగు
 బ్రాణములనైనఁ జర్మాదు • లడుగనేల?

—♦ కలి మహిమ ♦—

చ॥ పరకులజుల్ హితుల్, స్వజన • వర్యులునైరు, లధర్మకర్మత
 త్పరులు నితాంతవైభవులు, • పాపులు భూపులు, సూరులై నన
 త్పురుషులు దుఃఖభాజనులు, • దుష్టులు రాజసభాధికారులు,
 త్తరచరితుల్ దరిదుర్, లుచితజ్ఞులు, మానులు, వృద్ధులెల్లఱున్
 స్థిరులు, సుపుత్రకుల్ విగత • జీవులు, దుష్కలి నేమి చెప్పుదున్.

గీ॥ వక్త్రము నశించెఁబరవిత్త • భక్షణమున
 దానము గ్రహించి హస్తంబు • దగ్ధమయ్యె
 హృదయ మపవిత్రమై పర • స్త్రీలఁజేరె
 విప్రులకు శాపశక్తియె • వివిధి లభించు?

సీ॥ వృధివి నిరోషధి • మెడియు నిర్విర్య,
 నీతినిర్ణయపతుల్ • నీచమతులు,
 జనపతుల్ నిజకర్మ • సద్ధర్మరహితులు,
 త్నాసురు లతుల దు • ర్మార్గరతులు,

భర్తృహృదీని ♦ పరరతకులకాంత,

పితృజన విద్వేష ♦ యుతులు సుతులు,

వర్తకాన్యతమార్గ ♦ వర్తనుల్ వైశ్యులు,

శూద్రులు వంచనా ♦ త్సుద్రమతులు,

గీ॥ పాపభూయిష్టమయ్యైః బ్రీ ♦ పంచమెల్లై,

గలియుగంబున జీవింపఁ ♦ గప్తతరము

చనినవారలె ధన్యులు ♦ జగతియందు

ధన్యదేవత యేగెఁ గాం ♦ తారమునకు.

సీ॥ సౌహార్దమనునది ♦ శశశృంగ ముంబోలు

సుజనత వంధ్యా ప్రి ♦ సూతైబోలు

బ్రహ్మతసద్గుణ గణ ♦ గ్రహణపారీణత

యూహింప వ్రామసూ ♦ నోప మంబు

సదనద్వివేకంబు ♦ నెదఁదలంపఁగ రాదు

దృష్టిశీలంబుల ♦ మృతవిషములు

ఆశ్రిత గౌరవం ♦ బాత్మప్రయోజనా

పేక్షాయతంబు సౌ ♦ ఖ్యక్షయంబు॥

గీ॥ ఉల్లము మరందలిప్త ఖి ♦ శ్లోప మితము;

పుడమితేడుల చందంబు ♦ నుడువరాదు;

కలియుగము సొంపుఁగలనై నఁ ♦ దలఁపవలదు;

లోకమంతయు నక్కటా ♦ శోకమయము.

సీ॥ ఐశ్వర్యమనునది ♦ యతివ పిఱుఁదు లంద,

తై ర్యమన్నది దొంగ ♦ తనమునంద,

దాతృత్వమనునది ♦ తమగృహంబులయంద,

శౌర్యంబుబలహీన ♦ జనులయంద,

బౌదార్యమనునది ♦ యమితవాక్కులయంద,

జ్ఞాన మత్యంత భో ♦ జనమునంద;

మగతనంబన్నది • మగువఁగూడుటయంద,
 సత్యమన్నదిద్యూత • సభలయంద,
 గీ॥ కరుణయనునది యాత్మీయ • గాత్రమింద;
 గానఁబడుఁగాని మఱివేట • గానరాదు;
 హీనమై లోకమతుల శ్మ • శానమయ్యె;
 గలియుగముసాంపుఁ గలనై నఁ • దలఁప వలదు.

—:తృప్తానింద:—

గీ॥ ఆశయను కాంతకున్ దాసుఁ • డైనవాఁడు
 ధరిణిఁగల యెల్లటకుఁ బాద • దాసుఁడగును
 ఆశ యెవ్వనికిన్ దాసి • యైతనర్చు
 జగతి యంతయువాని దా • స్యముననుండు.

గీ॥ అమిత శాఖోపశాఖల • నలమూకొనిన
 యాశయను నట్టి భూమిారు • హంబునెక్కి
 హృదయమను మర్కటము సంచ • రించుచుండె;
 ఫలము భక్షింప నెందుఁ గ • న్నట్టదకట!

మ॥ కనులన్ విప్పి జగంబుఁజూడనకటా • కన్నట్ట దెప్పటునన్
 వినరాదించుకయున్, శిరోరుహములున్ • వెల్వెల్లఁబాటెన్, వడిన్
 జనఁగల్గఁడవు, డుల్లెబో దశనముల్, • చర్మంబు శుష్కించె, నై
 నను నన్ బాయక యెప్పుడున్ గొలుచుత్త • వ్వాసాధ్విగీర్తించెదన్.

చ॥ కనుఁగొనఁ గొండభూరుహము • కంటెనుగొప్పది, దానిమించెఁబో
 వననిధి, దానికంటెను న్న • భంబు కడుంగడుమిన్న, దానిక
 న్నను బరికింప బ్రహ్మము ఘ • నంబననొప్పును, దానికంటె, నో
 యనఘ దురాశయన్నది మ • హత్తరమంచు మదిందలంచెదన్.

మ॥ జర, వ్యాఘ్రింబలె నాదుయావనదశన్ • సర్వంబు భక్షించె, దు
 ర్భరరోగంబులు రక్తమాంసముల ని • ర్భంధించి భంజించె, నన్
 హరియింపన్ దలపెట్టె మృత్యువు; మదీ • యాశామహాదేవి, హా!
 నిరపాయంబుగఁ గ్రొలుచున్నదిగదా • నిర్ణద్రయై, ప్రోథయై.

—♦ దైవము ♦—

గీ॥ విద్యయున్ బారుషంబు లా ♦ భిష దెరుడు
దైవము ఫలించు నంతటా ♦ దధ్యమిదీయ;
అబ్ధి మథనావసరమున ♦ హాలహాలము
హరునకు లభించె శౌరికి సిరిలభించె.

మ॥ ద్రవిణాత్మోద్భవుఁగాంచి దుర్భరమహా ♦ దారిద్ర్యముఁ బాపగన్
గవితన్, యాచన, సేవ, నన్యవసతిన్, ♦ గాంధర్వ విద్యన్, వివా
హ విధిన్ గూడితి నేవురన్ సతుల; వం ♦ ధ్యాత్వంబునన్ గాన్పసం
భవమయ్యెన్; లభియించు నేఫలము, దై ♦ వంబన్యమూహించినన్.
మ॥ తడఁబాటేటికరక్షితుండ ననుచున్ ♦ దైవంబుగాకన్యఁడె
వ్వఁడునిన్ బోచును; బంధుమిత్రజనులున్ ♦ వైద్యుల్ ప్రయత్నించినన్
గడకున్ దైవసహాయ హీనుడయి రో ♦ గ గ్రస్తుఁడై యుండు; న
య్యడవిన్ గాపురముండువాఁడు సుఖయా ♦ నాత్మన్ విచారింపుమా.

గీ॥ పురుషుఁడు స్వతంత్రుఁడై కర్మ ♦ ముల నొనర్చు;
దైవవశమునఁ దాఁబ్రమా ♦ దమునుఁ బొందు;
స్వాతిశయమున భూమి రు ♦ హంబు నెక్కు
వాఁడు, దైవయోగంబునన్ ♦ బడకయున్నె?

గీ॥ శిరము జడమాటఁ గాబోలు ♦ శ్రీగళుండు
దుర్లపి లిఖించు కరములఁ ♦ దునుమకుండ
నజుని శిరమును ఖండించె ♦ వ్యర్థముగను;
అనుచితంబంచు నూహింతు ♦ నాత్మయందు.

—♦ ఉద్యోగ ప్రశంస ♦—

గీ॥ తనదుజన్మ ప్రభృతిఁ బాలుఁ ♦ ద్రావుచుండు
పిల్లికెచటైన గోవు ల ♦ భించె నొక్కొక్క ?
ఉద్యమంబునఁ గాదె జ ♦ నోత్తముండు
కార్యసాఫల్యముం బొంది ♦ ఘనతఁగాంచు.

గీ॥ కార్యసాఫల్య ముద్యోగ ♦ కలనఁగాక
తనకుఁగల మనోరథము మా ♦ త్రమున నగునె?,
నిజగుహాంతర సీమను ♦ నిదురవ్రావు
హరిముఖంబునఁ బడునె యే ♦ హరిణమైన?

వం॥ పురుషవరుండు దైవమునుఁబుద్ధిఁదలంపక తా మహోద్యమం
బరసి యొనర్చెనేని తన ♦ యంతన సంపద వచ్చిచేరు; ఁగా
పురుషుఁడు దైవముం దలఁచి ♦ మున్నొనరింపఁడు పౌరుషంబు; నే
త్తతివయినన్ గృత్యోద్యమముఁతప్పినఁ దప్పను నప్తముండునే?

గీ॥ పౌరుష మొనర్చి పిదప దై ♦ వమును నమ్మి
యుంట నస్యంబునకు వాన ♦ వంటిదగును,
అట్లుగాకున్నఁ జేరుఁ బ ♦ ద్వాగ్రజాత;
కమల యుద్యోగిఁ బ్రేమించి ♦ కరముఁ బట్టు.

గీ॥ కలిమిఁ గాక్షించి తా ధురా ♦ శలకుఁబోక
అలుపమును బెంపు గావింప ♦ వలయుఁ జూపె
ఉన్నదానిని భోగించి ♦ మిన్నకుంట
విత్తనంబుల భక్షించు ♦ విధముగాదె?

—♦ పరగృహ వాసము ♦—

గీ॥ యావనంబున దారిద్ర్య ♦ మధిక కష్ట
మమిత కష్టంబు మూర్ఖత్వ ♦ మంతకంటె
బరుల యన్నంబుఁ బరగృహ ♦ వాస మకట
కష్టతరమని వచియింతు ♦ స్వప్తముగను.

—♦ ఋణము ♦—

గీ॥ పాపము, ఋణంబుఁ గావింప ♦ బాలుపడుదొ
రాదిసుఖముగఁ గన్పట్టు ♦ నల్పమతికిఁ;
బెంపు సొంపు సర్వంబు న ♦ శింపజేయు
రెంటి పరిణామ మూహింపు ♦ మృత్యు సమము.

—♦ క ర్మ ము ♦—

చం॥ కలిమి గృహంబునందుఁబడు ♦ కాండము గోష్ఠమునందునుండు; భా
తలుఁగులజుల్ సుతుల్ పరిచితప్రజయున్ బిత్తభూమినుండు; తా
వలచిన భార్యయున్ గృహము ♦ ద్వారమునన్ విలపించు; మేను ప్ర
జ్వలితచితిన్ నశించు, నెడఁబాయక కర్మమువచ్చు నాత్మతోన్.

గీ॥ వేనవేలుగ గుమిఁగూడు ♦ ధేనువులను
వత్స తనతల్లి వెన్నంటి ♦ వచ్చు పగిడి
బూర్వకృత మైన కర్మంబు ♦ భూమియందు
ననుభవింపఁగఁగర్తను ♦ ననుగమించు.

చం॥ వనమున నున్న ఘోర రిపుఁవహ్నుల మధ్యమునందు నున్న, దు
ర్జనులకుఁ జిక్కియున్న, జల ♦ రాశి మునింగిన, నద్రీసున్త కం
బున నివసించినన్, నిదురఁ ♦ బోవుచునుండిన, సంకట స్థితిన్
వనరిన, దాఁబ్రమత్తుడయినన్ గృతపుణ్యము పోవు నెత్తతిన్.

గీ॥ ఆపదలయందు దుఃఖించి ♦ యణగి మణగి
సంపదలవేళ గర్వించి ♦ సతతసింప
నేటికి? “భవితవ్యం భవ ♦ త్యేవ”యనుచు
గర్మమును నమ్ముకొనియుంట ♦ ధర్మమనఘ.

—: ఉదర పూరణము: —

ఉ॥ స్వాంతమునన్ హితా హిత వి ♦ చారము సుంతయులేక వేదసి
ద్ధాంత కళాతిరస్కృత ప ♦ థంబునఁబోవుచు, భోజనార్థమై
సంతతమున్ నిజోదరముఁ ♦ జక్కగనింపుచు, సంచరింపుచున్
సంతసమొందు నన్నరుని ♦ నైచ్యము నేమనవచ్చుఁ జెప్పుడి.

గీ॥ కడుపులను నింపుకొఱకు దుం ♦ దుడుకుతోడఁ
బండితులు చేయఁజాలని ♦ పనులు గలవె?
ప్రతిగృహమునందు భారతిన్ ♦ వానరమును
జేసి యాటించుచుందురు ♦ సిగులేక.

—:మహాన గుణము:—

గీ॥ అజ్ఞాతాచ్ఛాదనంబు, స్వా ♦ యత్త గుణము,
అబ్జసంభవదత్త మ ♦ హాభరణము,
మహానమనునది పంశిత ♦ మృన్మతతికి
మహిత విద్యావిశేష స ♦ మాజములను.

గీ॥ షరములవేళ, బాటలం ♦ బాడవహహ
కోకిలము! గ్రహించితిసీదు ♦ లాకికంబు
దగ్ధరంబులు పక్తతా ♦ తరుణమునను
మహాన ముంబూనుటయ్యది ♦ మండనంబు.

గీ॥ దర్శరాహ్వయ కుకవులు ♦ దుర్దినమున
నంతటఁ జెరింగి బెక బెక ♦ లాడువేళ
గోకిలాహ్వయ సుకవీంద్ర ♦ కోటికకట
పలుకకుండుట యయ్యది ♦ భద్రమగును.

—:వ్యాకరణము స్తుతినింద:—

కం॥ భీతిలి వైయాకరణకి
రాతున కపశబ్దవనచ ♦ రప్రతితి, భిష
జ్యోతిర్నటవిటగాయక
జాతానన గహ్వరముల ♦ శరణముఁగోరెన్.

—కునైద్యోప హాసము—

గీ॥ అక్కటా! వైద్యరాజ! య ♦ మాగ్రజాత
మనుజులెల్లఱు నీకు న ♦ మస్కరింతు
ప్రాణముల మాత్రమును యముం ♦ డపహరించు
ధనముఁ బ్రాణంబుల హరించు ♦ ఘనుడవీవు.

మ॥ పరకాంతాకుచమండలద్వయపరి ♦ ప్వంగంబుప్రాప్తింప, దు
ర్భరసంభోగరుజాప నోదము మిషన్ ♦ వారాంగనాగేహ సం
చరణాశ్రీ లభియింపఁగన్ గపట వే ♦ షంబూని, ధాత్రిన్ భిష
గ్వరసంజ్ఞన్ జరియించుచుందువు ధన ♦ ప్రాణాపహరార్థివై.

—:గ్నకాది ప్రశంస:—

ఉ॥ పండితహీన భూపతి న • భన్, శ్రుతిహీనముఖంబు, జ్యోతిష
జ్ఞుండును లేని పోలి, నృప • శూన్య పురంబును, శౌరిసత్కథా
కాండములేని కావ్యమును, • జ్ఞానములేని గురున్ సుబుద్ధిమం
తుండు త్యజించుటొప్పు గుల • దూషితభార్యను బాసినట్లుగన్.

—:లక్ష్మీ స్వభావము:—

ఉ॥ కావ్యవిధిజ్ఞుఁ బండితునిఁ • గై కొన, వాణిసపత్నియాను; వై
ధవ్యముఁ గూర్చు శూరుఁబడ • దన్నెద; నన్నువరించి పేదకున్
ద్రవ్యమొసంగు రూపమునఁ • దార్చును దాతను గౌరిలింప; న
న్నవ్యయరాగసంపద న • హర్మిశమున్ గనులొభి గూడెవన్.

మ॥ “విమలాంభోనిధి పుత్రివయ్య నకటాఁవిద్వాంసులంబాయనా
యమె? మూర్ఖుఁ వరియింప నీకుఁదగునే?” “యాలింపుమా
హేతువో

కుమతీ! పండితవర్య నెవ్వఁడయినన్ • గొండాడి పోషించు; బా
పము!! మూర్ఖుంగని యాదరించి భువి నె•వ్వాడై నఁబోషించునే.

గీ॥ మాండ్య, మంగనాసక్తమా • మానసంబు,
జన్మభూమి వాత్సల్యంబు, • సంతసంబు,
భయ, మనారోగ్య, మధికసం • పదలఁబడయ
వాంఛఁగలవాని కీయారు • బాధకములు.

ఉ॥ హాలహాలంబు ఘోరవిష • మంచుఁదలంతురు మూఢులెల్లఱున్
శ్రీలలనాలలామయె గ • రిప్తవిషంబగు నిశ్చయంబుగన్;
హాలహాలంబుఁ ద్రావియు న•హర్మిశమున్ శశిమాళి మేల్కొనున్
శ్రీలలనన్ భరించి హరి • నిత్యము నిదిఁబొందు వారిధిన్.

—:లక్ష్మీదేవి భర్తతోఁ జెప్పుచున్నది:—

చం॥ పుడిసిటఁ బట్టి తండ్రినొక • భూసురవర్యుఁడు మిగ్గె, నాథ! నీ
వెడఁదయురంబుఁ దన్నెనొక • విప్రవరేణ్యుఁడు, సంతఁబోక యె

వ్వుడుఁ దమమోముఁలందెలమిఁ ♦ బూసించరింతురు నాదువైరిణిఁ,
 గడువడి నాగృహఁబు శితిఁకంటుని పూజకు ద్రుంచుచుందు, రె
 వ్వుడువున ఫేదమున్ విడిచి ♦ బ్రాహ్మణ గేహములన్ వసించెదన్.
 చం॥ కటకట! యానముద్రుడను ♦ కంప రవంతయులేక పుత్రికన్
 గుటిలపురాణ పూరుషున ♦ కుక గయికొమ్మని పెండ్లిజేసెఁ జీ
 కటివడినంత యాచపల ♦ కామిని యాత్మగృహఁబుఁబాసి యె
 చ్చటనయినన్ రహస్యముగ ♦ సంచరియించిన దోసమున్నదే?

—:సత్సంగతి:—

- గీ॥ సజ్జనునిమైత్రి వలన న ♦ సజ్జనునకు
 సాధ్యమగునెట్టి కార్యమ ♦ సాధ్యమయ్యు;
 సరసిజముఁ గూడి శంభుని ♦ శిరమునెక్కి
 చంద్రబింబుబుఁ జుంబించె ♦ పట్నదంబు.
- గీ॥ వికచమల్లికంగూడి పి ♦ పీలికంబు
 స్త్రీశిరోమండనంబునఁ ♦ జెలుపుమీఱె;
 నవాహ! సుమనః ప్రతిష్ఠిత ♦ మైన శిలయు
 ధరణి జనపూజితంబైన ♦ దైవమయ్యె.
- గీ॥ కల్పవల్లి నంకల్పిత ♦ కాంక్షదీర్చు
 గామధేను వొనంగును ♦ కామితంబుఁ
 జింతితంబుఁ జింతామణి ♦ సంతరించు
 సజ్జనులమైత్రి యఖిలంబు ♦ సంఘటించు.
- గీ॥ సుజన సంసర్గముంబొంది ♦ కుజనుడైన
 బృథ్వినౌన్నత్య ముంబొందు; ♦ వీధిబోవు
 జలము, జాహ్నువిం గూడిన ♦ సాగరమున
 సంగమించును గాదె నిఃస్సంశయముగ.
- గీ॥ చిలుక గోమాంసభక్షకు ♦ నిలయమునను
 దుష్టవాక్యంబులంబల్కు ♦ స్పష్టముగను;

ఉత్తమునీ మందిరంబున ♦ నుండునేని
నెవుడు సద్వాక్యముల బల్కు; ♦ హేతువేమి?.

—:స్థాన మాహాత్మ్యము:—

గీ॥ స్థానబలమున నత్యల్ప ♦ మైనజీవి
బలయుతంబగు జీవిని ♦ పరిభవించు;
నీట నక్రొంబు మదవుటే ♦ నికనుబట్టు
గుక్కకుంజిక్కు నాతావు ♦ దక్కేనేని.
గీ॥ కుస్థులంబును జేరిన ♦ గోవిందుండు
బడుగులకు జిక్కి పీడింపు ♦ బడినుజూవె;
ఇనుముగూడిన కారణం ♦ బుననుగాదె
సమ్మెటల వ్రేటులకుజిక్కే ♦ జ్వలనుడకట!.

గీ॥ ఆశ్రయవశంబునంగాదె ♦ యఖిలజనులు
గాంచుచుందురు లాఘవ ♦ గౌరవముల,
వింధ్యమున వింధ్యముంబోలి ♦ పెంపుగనిన
గజము దర్పణంబునను లా ♦ ఘవముగనియె.

గీ॥ హరియు, శాస్త్రంబు, శస్త్రంబు, ♦ నరుడు, వీణ,
అతివయును, వాణి, పాత్రయో ♦ గ్యతనుబట్టి
గౌరవమునై న లేక లా ♦ ఘవమునై న
బడయ గలవంచు బుధవరుల్ ♦ పలుకుచుందు.

—:జిహ్వా:—

గీ॥ నాలుకా! నీకు మొక్కెదన్ ♦ సంతతంబు,
బరులనిడించి పాపంబు ♦ బడయుకంటె
“నోమ్ నమశ్శివాయ” యనంగ ♦ నొప్పుమీఱు
ప్రణవ మంత్రంబుబరియింప ♦ రాదెచెవుమ?.

గీ॥ సర్వరుచుల గ్రహింపగె ♦ జాలుదీవు
ఈవు చదువ జాలని గ్రంథ ♦ మెందుగలదు?

శామనామంబునంగల • రమ్యరుచుల
సంగ్రహింపుము శుభము మో • త్తమ్ముగొమ్ము.

—మనస్సు—

- గీ॥ అకట మనసు నపుంసక • మనివచింపఁ
దధ్యమనుకొంటే గాని కాం • తలనువెంబ
డించి మశాంతమచటఁ గీ॥ • డించుచుండె
బాణిని మునీంద్ర! వంచింపఁ • బడితిమేము.
గీ॥ హృదయకృష్ణమైన పాపంబు • నెన్నదగను
కేవల శరీరకృతము ల • క్షింపఁ దగదు;
సతీనిఁ గాఁగిలిచ్చెడు మేను • సుతనుఁ గాఁగి
లిచ్చుకొనుచున్న దీభావ • మెంచవలదె?
గీ॥ కూప నివృత్తిపశువు సం • తాపమునను
పాదముల గింజకొనుచుండు • బదులువెడల;
మనమ! సంసార సాగర • మునను బడియు
యత్నముంజేయవు తరింప • నక్కటకట.

—♦ పశ్చాత్తాపము ♦—

- గీ॥ కలిమిఁ గలవాడనని మొంచి • 'గర్వి నైతి
లేమి ఘటియిల్లె విధి నిష్ప • డేమనందు?
పతన ముత్సేక మూహింప • వసుధయందుఁ
గరనిహత కందుకంబని • యరయవలయు.

శా॥ మిథ్యామధ్యల విశ్వసించి మరునిశ్ • మెప్పించి మెప్పుంద, స
దృఢ్యంబోపక, సందులన్ మెలఁగి యాఁరాటంబులన్ గుందితిన్;
తథ్యంబై యమృతంబునై న హరిపాదద్వంద్వ కంజాతమున్
నధ్యాతవ్యముగాఁ దలఁచెనుగదా • నాచిత్త మున్మృతమై.
సీ. అజ్ఞాన జనిత మాధ్యంబుచేఁ గాలంబు
బాల్యంబునన్ గొంత • వ్యర్థమయ్యె

—♦ బ్రహ్మ లిఖితము ♦—

శ్రీ॥ వసుధః గరీరంబు ♦ పత్రహీనంబైన

నది పసంతుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

గూబ, దివాంధమై ♦ గొందిలో నణఁగిన

నది భాస్కరుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

చాతక ముఖమున ♦ జలధార పడకున్న

నదియు మేఘుని దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

మోదుగురు బూవున ♦ మోదంబు తేకున్న

నది గంధవహు దోస ♦ మనఁగఁ దగునె ?

శ్రీ॥ నర్వ కుసుమంబులం గూడి ♦ సంభ్రమించి

గంధఫలః శేరకున్నఁ బు ♦ వృంధయంబు,

ఎవని దోసంబుగా నది ♦ యెంచవలయు ?

బ్రహ్మ లిఖితంబుఁ దప్పిప ♦ వలనుపడునె ?

శ్రీ॥ రూపవంతుని యాలు, కు ♦ రూపురాలు;

రూపహీనుని భార్య ను ♦ రూపసదన;

ఇరువురకుఁ జక్కఁదనమున్న ♦ సిరులునున్న;

చిత్రములు పద్మగర్భుని ♦ చేష్టితములు.

శ్రీ॥ ఇతర కర్మఫలంబుల ♦ నెన్నియేని

నబ్జసంభవ! వి లిఖంపు ♦ మనుభవింతు;

విరసునకు మత్కవిత్వ ని ♦ వేదనంబు

వ్రాయకుము వ్రాయకుము నాదు ♦ ఫలమునను.

—♦ ఆఘటితఘటన ♦—

శ్రీ॥ త్వాధరంబున వల్లిక ♦ సంభవించు;

సంభవింపదు వల్లికన్ ♦ త్వాధరంబు;

అహహ!! విపరీతముగ నిష్క ♦ డంబుజాక్షి !

కనక క్షితయందుఁ గన్పట్టె ♦ త్వాధ్రయుగము.

శ్రీ॥ కమలములఁ గమలోత్పత్తి ♦ గలుగునొక్కొక్క ?

యేంచుఁ బ్రీశ్నించు సతి గాంచి ♦ యనియే నొక్కఁడు;
 “అతివ ! నీ ముఖాంభోజంబు ♦ నందు సతము
 రాజులుంగాడె యందీవ ♦ రద్వయంబు”.

—♦ అసంభవము ♦—

గీ॥ ఎలమి మృగశృష్ట యను నదిన్ ♦ జలకమాడి,
 గగన కుసుమంబుఁ దల మాని ♦ కముగఁ దాల్చి,
 అపాహా !! శశశృంగ ధన్వియై ♦ యజుని గెల్చి
 నదిగొ వచ్చుచున్నాఁడు వం ♦ ధ్యాసుతుండు.

—♦ ప్రవాసము ♦—

గీ॥ సంతతముఁ బ్రవాసంబు క ♦ స్తంబయగును;
 అందుఁ బర గేహవాస మ ♦ తృణికకష్ట,
 మల్పజన సేవయున్ గష్ట ♦ మంతకంటె;
 నింక ధనహీనతా కష్ట ♦ మెట్టిదగునా ?.

శా॥ ఆకించన్యము హెచ్చినన్, బరిచయంబత్యంతమైనన్ గడున్
 శోకించున్ సతి గౌరవింపదెచ్చుమన్; ట్నోచీసు సేవింప నా
 లోకింపన్ భయమొందెనే నలసుఁడౌ ♦ లోకంబునన్; గూఢ మం
 దూకంబట్లు ప్రవాసహీనుఁ డయినన్ ♦ మూర్ఖుడగున్ భూస్థలిన్.

గీ॥ ఎవఁడు పరదేశ సంచర ♦ నేచ్ఛలేక
 నిజ వధూముఖా లోకన ♦ నిరతుఁ డగుచు
 నెచ్చుడు వ్యాపారహీనుడై ♦ యింటనుండు,
 వాఁడు ధనహీనతా దుఃఖ ♦ భాజనుడగు.

—♦ నేవక నింద ♦—

శా॥ భక్షింపన్ బడబాగ్నిబోలు, శయనింపన్ గుంభకర్ణుం డగున్,
 వీక్షింపన్ విన గుడ్డియున్, బధిరుఁడౌ, ♦ నేవేశఁ బర్వెత్త హ
 ర్యక్షంబౌ, నని నక్కయౌ, బను లొనర్పన్ ఖంజుఁడౌ, నేడ్వఁగా
 దక్షుండౌ, ♦ బ్రభు విట్టి సేవకునిచే ♦ ధన్యుండు గాకుండునే ?.

గీ॥ నమ్మిఁడై యుండుఁ దొలుత నౌ ♦ న్నత్యమనకు,

—: త్న మ :—

గీ॥ కుటిలభావంబు హలమున • కున్ ఖలునకు
సహజమగు; దన్నుభాజ్జేప • సహనమునకు
క్షమయె తగియుండుఁజూవె, ని • స్సంశయముగ
రమ్యతర కీర్తి సాంద్ర! శ్రీ • రామచంద్ర!.

గీ॥ అరయ నరునకు రూపంబె • యాభరణము
అట్టిరూపంబునకు గుణ • మాభరణము
అతుల సుగుణంబునకు జ్ఞాన • మాభరణము
అట్టిజ్ఞానంబునకు త్నమ • యాభరణము.

—: త్న (ఆకలి) :—

చం॥ నునువలిపంపు వల్వయు, విఁనూతనశయ్యయు, గవ్వరంపుఁ జం
దనము, మనోహరమము, మనంబును రంజిలఁజేయు కాంతయున్,
వినితలయాపఁ గైతయును • వీణయు, నాకటఁ దూలిసోలున,
మ్మనుఁ అకేటి కిన్నియును • మానెడు బియ్యమునన్ రహించెడున్

గీ॥ ఉన్నవానికిఁ బెట్టువాఁ • ఉన్నవాఁడు
“అన్నమో రామచంద్రుఁడా” • యంచు నటచి,
ఆకటం దూలిసోలెడు • యాచకునకుఁ
బట్టెడన్నముఁ బెట్టెడు • వాఁడులేడు.

ఉ॥ గడ్డియుఁ జిక్కినన్ మెసఁగి • కమ్మని కూటిఁగుందు పేదవై,
బెడ్డలఁగొట్టి, తాకికుల • విందని పేరిడి, యున్నవారికిన్
లష్టజిలేబి దూదిపెడ • లన్ ఫలపుష్ప రసాయనంబులన్
దొడ్డగఁబెట్టు నాజనుని • దూఁబటఁజూచిన లచ్చియొర్పుచే?

గీ॥ క్రోధముండినఁజాలు శ • త్నత్వమేల?
బాధకు దురాశయే చాలు • వ్యాధియేల?
కడుపునిండినఁజాలు భో • గంబులేల?
ఆకలియె చాలు దుఃఖంప • నాధి యేల?

ఉ॥ నీకుఁగలట్టి సత్త్వమును • నీతియు నోరుపు భోగశాలియొ

దేకడఁ జూడరాను, మది • నెట్టి విచారము లేకయుండు, వా
హా! కడికూడు లేదనుచు • నక్కట! యాచక! కుందనేల? పె
ల్లఁకటఁ దూలి సోలునపు • డాదట దైవ మొసంగకుండునే?,

—: స్వభావము :—

ఉ॥ డిమ్మెడఁబొసి మూర్ఖుఁడు శ్రుతిస్మృతి శాస్త్రములన్ బురాణ కా
వ్యమ్ముల నాటకంబుల న • హర్మిశమున్ బరియించినంతనే
ఇమ్ముగ సత్స్వభావము వ • హించునె? యారయ నుల్లిగడ్డగం
థమ్మునఁ బచ్చకప్పురము • నన్ విడనాడునె నై జవాసనన్.

గీ॥ మంచియున్ జెడ్డయు స్వభావ • మాత్రమునన
సంఘటిల్లుఁబో చుచున • సంఘటిలదు;
అత్తరువుఁ బూసినంతనె • యక్క జముగ
మోదుగుంబూవు కెందమ్మిఁజోలఁగలదె?

—: జీవిత సాఫల్యము :—

గీ॥ ఎవని వాక్యంబు రసవంత • మెవనిభార్య
సతియు సత్పుత్రవతియొ, నే • జనుని లక్ష్మి
సంతతము దానవతియొ, నా • జనుని జీవి
తంబు సార్థకమగు నందు • తత్వవిదులు.

—: పరోప కృతి •—

గీ॥ పరుల కుపకారముంజేయఁ • బాలుపడని
వాని జీవితం బకట ని • ఘ్నలము గాదె ?
కసపు మెసఁగిన నేమయ్యెఁ • బసర మహాహా!
చర్మమాత్రాన నుపకృతి • సలుపుచుండె.

గీ॥ కాయ ముపకారమునఁ గాదె • ఘనతకెక్కు,
శ్రీవణము రహించు హరికథా • శ్రీవణమునను,
కరము రాజిలుఁ గరము త్యా • గంబువలన,
పర్య గంధకుండల కంఠ • ణంబు లేల ?

హరి విధాన గదాన్వితః ♦ డయి తనర్పు,
శివుని గతి విరూపాక్షుడై ♦ చెలగుచుండు,
ముదిమిఁ గలవానిఁ బూజించి ♦ మొక్కివలయు.

గీ॥ “జ్ఞానసంపదఁ గలిగిన ♦ జనుడవయ్యు
జీవితంబునఁ బుణ్యంబుఁ ♦ జేయవైతి”
వనుచుఁగోపించి గద్దించి ♦ యముడు కాల
దండమున డుల్లఁగొట్టెఁబోదంతములను.

గీ॥ శ్వాసకాస రోగాది సే ♦ నాసమూహ
ములఁ బురస్కరించి స్వతంత్ర ♦ ముగను వచ్చు
మరణ నృపునకు ధవళ చా ♦ మరముబోలు
ముదిమి యేటికి? గాటికి ♦ బోవుఁగాక.

—♦ సంసారము ♦—

గీ॥ సార మిసుమంత లేని సరి ♦ సారమునను
సారవంతంబుగాఁ దోచు ♦ శ్వశుర గృహముః
హరుడు హిమవర్వతంబున, ♦ నంబుజాక్షుఁ
డంబునిధిఁ బండుకొను; హేతు ♦ వరయవలదె.

గీ॥ సారమిసుమంత లేని సరి ♦ సారమునను
శిష్టజనుల స్నేహంబుఁ, గా ♦ శీనివాస,
మతుల గంగాజలస్నాన, ♦ మలికనేత్రు
నర్చనయు, సారవంతంబు ♦ లండు బుధులు.

మ॥ ఒకచోఁ బండిత బృందగోష్ఠి, మధుపా ♦ నోన్మత్తవాగ్వాద మి
కొకచో, సానుల యాటపాట లొకచో, నోయోర నాకొందనం
బొకచో వృద్ధవీరక్తి, కాముకుల మోహోద్రేక మింకొక్కచో
నకటా! సంసరణానురక్తి సుధయో ♦ హాలాహలజ్వాలయో.

—: కాలము :—

ఉ॥ ఉత్తమమైన స్థానమున ♦ నుండిన, దవ్వుగనున్న, స్ట్రోత్రి దు
ర్వృత్తియు లేకయున్న, బృథ్వివింగల ప్రాణిచయంబు కాలమన్

మిత్తికిఁ బిక్కుఁ; వారినిధి • మీ నములున్ దివిఁబక్షులున్ మహా
పత్తులఁ బొందుచున్న వొక • పట్టునఁ గీడ్చొనరింప వేరికిన్.

ఉ॥ వేలకు మించినట్లు పృథి • విం బ్రజ పంచరియించు, నంతలో
నోలి గతించు, లెక్కకొకఁ • డుందును, వెండి యనేకులుందుకీ
లీలనహర్నిశాక్ష యుగ • లిన్ బ్రజఁబన్నిదమొడ్డుచున్ మహా
కాలుఁడు కాళితోడను జ • గత్పలకంబున జూదమాడెడున్.

చం॥ చిరముగ నున్నయట్లలరు • సృష్టికి నాధుఁడెవండెఱుంగ మా
స్థిరమగు నీజగద్విపుల • జీర్ణకుటీర వికీర్ణ సద్గుణ
కిర సర రత్నరాశులను • కాలుఁడు దాచుచునున్నవాఁడు భీ
కిరమగు నాన్యగవ్వారముఁ • గల్గిన మృత్యునముద్గకంబునన్.

గీ॥ భానుకిరణంబులకుఁ బండఁ • బాటు భూత
ఫలగణంబు, జగజ్జీర్ణ • వనమునుండి
ఎత్తుకొనిపోయి కాలంబు • తృప్తిఁదీలు
భక్షణము నేయుచున్నది • వ్యాఘ్రమటుల.

గీ॥ ఘుం ఘుమారావకృద్భూత • సంఘ మశక
ధూర్వ హాజాండఫల గణో • దుంబరంబుఁ
బతనశీలంబుఁ గాలంబు • మతినెఱుంగ
శలవిమే యెట్టివారికి • నైన ననఘు.

గీ॥ అజఁడుఁ గల్పాంతమున నాశ • మందుచుండు,
హరియు హరియింపఁబడుచుండు, • నభవ్రుడైన
భవ్రుడుఁ దుదకు నభావంబుఁ • బడయుచుండు,
గాలమహిమంబు నెఱుంగ శ • క్యంబె మనకు.

గీ॥ శార్థిఁ బాషాణములుఁ దేలి • పడవలయ్యె,
నరుఁడు నరమాంస భుక్కులన్ • జంపె, యుద్ధ
కార్యభారంబు వహించెఁ • గపిచయంబు,
కాల వక్రస్థితి గ్రహింపఁ • గలమె మనము.

- యశావనోద్యోగ మ • దాంధ్యంబునన్ నిండు
 ప్రియ మరెత ముఁ దృణ • ప్రియమయ్యెక్కి
 చాశ, మున్ బరువిడ • నాత్మ నెన్క కుఁబోవ
 మధ్యకాలం బిట్లు • వందగించె;
 ధనబలంబులు క్షీణ • దశ నొందె నను భీతి
 వార్థకంబున మేను • వణఁకుచుండె;
 గీ॥ మోహవశమున, మనసు సం • దేహమునను
 ఆర్యనిర్దిష్ట మార్గంబు • నరయ కుండె;
 నదిగొ “ఆఁ” యని వదన గ • హ్వరముఁదెలుచి
 మ్రింగుటకు వేచియున్నది • మృత్యువకట.
 గీ॥ ఒకఁడు దుఃఖింపఁ జింతించి • యూరకుంటి;
 నొకఁడు సుఖియింప వీక్షించి • యోర్వకుంటి;
 సుఖమనఁగ నేమొ యెఱుఁగక, • శోకనిహత
 గాత్రమునఁ దల్లడిల్లితిఁ • గట్టకడకు.
 గీ॥ రోగములకును సంసార • భోగములకు
 జన్మమంతయు వెచ్చించి • జడఁడ నైతి;
 భూరి చింతామణిం గాచ • మూల్యమునకు
 విక్రియించితి నవివేక • మాక్రమింప.

—• గృహస్థాశ్రమము •—

- సీ॥ ఆత్మీయసదనంబు • సానందముగనున్న,
 సుతులు విద్యన్నత • సుమతులైన,
 సచ్చీల యైభార్య • సాధుభాషిణియైన,
 ఘనులయ్యు మిత్రులు • ధనికులైన,
 బరకాంతయెడ మాతృ • భావంబుఁ గలిగిన,
 దగురీతి నతిధి స • త్కారమున్న,
 శిష్టులు వినుతింప • శివపూజనంబున్న,
 మృష్టాన్నపాన సం • తుష్టియున్న,

గీ॥ భటులు తనమాజ్ఞఁ బాలించు ♦ వారలైన,
 నీతిగలిగిన, సద్ధర్మ ♦ నిష్ఠయున్న,
 శత్యనిరతియు, సుజనసాం ♦ గత్యమున్న,
 నశ్రమంబగు నాగృహ ♦ స్థాశ్రమంబు.

సీ॥ చీటికిమాటికి ♦ శిశువు లేచ్చుచునున్నఁ,
 గుటియు వేళల గృహం ♦ బుటియుచున్న,
 నంగణం బమిత పం ♦ కావృతంబుగనున్న,
 మత్కుణ భూయిష్ట ♦ మంచమున్న,
 సెగకుఁదోడుగ నింటఁ ♦ బొగనిండుకొనియున్న,
 భక్షింప నన్నంబు ♦ రూక్షమైన,
 దుశ్శీలయై భార్య ♦ దుర్భాషిణియు నైనఁ,
 బ్రభువు సంతతముఁ గో ♦ పనుఁడునైన,

గీ॥ సతము శీతలజలమున ♦ స్నానమున్న,
 శత్రులకుఁదోడు ధనహీన ♦ మిత్రులున్న,
 దుష్టులంగూడి సుతుడతి ♦ కష్టుడైన,
 యముని మందిర మాగృహ ♦ స్థాశ్రమంబు.

గీ॥ ధర్మసంపాదితార్థ మా ♦ త్రమునఁ దృప్తి
 నంది, తత్త్వ విజ్ఞానియై, ♦ యతిధులందుఁ
 బ్రయతముండయి, శాస్త్ర వి ♦ వేకి యగుచు
 సత్యము వచించు గేస్తు మో ♦ త్తమునుబొందు.

ఉ॥ పాకనిమిత్త మాత్మ కుల ♦ భామిని వస్తుచయంబు లేమికిన్,
 వ్యాకులమొంది పుత్రకులఁ ♦ బజ్జకుఁ బంపకయున్నఁ, దత్వ వి
 ద్యాకలనన్ రహించు, గుణి ♦ యై వినుతింగొను, స్వస్థలంబునన్
 బ్రాకటకీర్తిబొందుఁ, బెద ♦ వారల లోపము లేన్నుచుండు, లో
 వైకకులీనుఁ డుత్తమ గృ ♦ హస్థుడనంగఁ దనర్చు భూస్థలిన్.

—♦ మదిమి ♦—

గీ॥ యమునిబలె దండధరుడయి ♦ యలరుచుండు,

బ్రదుకుఁ గాక్షించి విడుచుఁ బో • సాగములను,
అధిక దుఃఖంబులొందు సా • ఖ్యములఁ బడయ
సేవకుని మించు మూఢుండు • సృష్టిఁ గలడె ?

గీ॥ వ్యాధితుఁడు, దరిదుగ్గుడు, పగ్గి • వాసి, ఖలుడు,
రాజసేవకుఁ డీయేవు • రీ జగాన

వ్యర్థజీవులు జీవచ్ఛ • వంబులనుచు

వ్యాసుఁడు వచించెఁ బండితుల్ • ప్రస్తుతింప.

గీ॥ పృథ్వి, సేవాశ్వవృత్తులన్ • రెంటిలోన

శునకవృత్తియె స్వేచ్ఛకు • ఘనతకెక్కె;

శీర్షమును విక్రయించిన • సేవకుండు

స్వేచ్ఛగఁ జరించు కుక్కకు • నెందు సరియె ?

—♦ వాగ్విజ్ఞానము ♦—

గీ॥ ఎవఁడు సతతంబు వా క్చమ • త్కృతినిఁ బరుల
హితుల, నహితుల, ఖలులఁ, బం • డితులఁ, గవుల,
స్వాంతముల నమాకర్షింప • శక్తిఁ బడయు
నతఁడె నభలందు భాషింప • నర్హుఁ డగును.

—♦ వాగ్మి ప్రశంస ♦—

గీ॥ అల్ప శబ్ద మాత్రంబున • నధికమైన
యర్థము స్ఫురింప భాషించు • నతఁడె వాగ్మి;
అధిక వచనంబు సారమ • త్యల్పముగను
వెడలఁబుచ్చెడు వాఁడె పో • విప్రీలాపి.

—: అసత్యవాది నింద :—

గీ॥ పురుషవరునకున్ నొకటి, పా • మునకు రెండు,
అజునకున్ నాలు, గాఱు ప • డాననునకు,
ననలునకు నేడు, పది రావ • జానురునకు,

శేషునకు రెండువేలండు) • జిహ్వా లహహా !!
ఖలున కెన్నియో లెక్కింప • వలను పడునే ?

—: కృతఘ్న నింద :—

గీ॥ భోజనముఁ జేసి వచ్చిన • భూసురునకు
భోజనముఁ బెట్టినట్టుల, • బుడమిఁగాక
సాగరంబున వర్షించు • చందమునను
ఖలునకుఁ నియంబానర్చిన • గలదె ఫలము?.

గీ॥ అఖలమృగములలో నేన • యధముఁడనని
కుక్కురమ! యేటికూఱక • కుందె దీవు?
ధరణి నధమాధముండు కృ • తఘ్నుఁడుండ
నీకృతజ్ఞతకున్ గీర్తి • నెగడకున్నె?.

—: వైదిక ద్విజులు :—

శా॥ ప్రాతఃక్షాళిత లోచనుల్, కరతల • ప్రాంచత్పవిత్రాఁకురుల్,
భూతివ్రాత నివేశితోరు తిలకుల్, • భూమీసురుల్, వైదికుల్
జాతంబున్ మరణంబు నాబ్ధికము నే • చాయన్ బ్రవర్తిల్లునో
జ్ఞాతవ్యంబనుచున్ జరించుదురు నా • నాశాద్ధ బద్ధాత్ములై.

—: స్త్రీ స్వభావ నింద :—

గీ॥ సరససాహిత్య మనునది • సహజముగను
స్త్రీలకు లభించు నందురు • శిష్టజనులు
పురుషులకు లెట్టివారయ్యు • బుద్ధిఁగలిగి
శాస్త్రముఁ బఠించినంగాని • సంఘటిలదు.

శా॥ స్వాతంత్ర్యంబు, సదావిదేశగమనో, త్సహంబు, యాత్రోత్సవా
నీతానక్తియు, పురిశ్చలీనముదయ • స్నేహంబు, వంధ్యాత్వమున్
యాతా మాతవినుత్ప పూరుషది దృ • షాపాంగనృత్తంబు, ని
ష్కేతూ ద్భాసిత్వ మందహాసము, కుల • స్త్రీ నాశనోత్పాతముల్

గీ॥ బాల భర్తృవియోగంబుఁ • బడసెనేని
సెపుడు నిజగృహవ్యాపార • హీనయేని

వార్ధకా కంపితాంగుండు • భర్తయేని
శీఘ్రకాలంబులోన న • శింపకున్నె ?.

చం॥ సిరులకునేని, భోగములఁ • జెందినుఖించుట కేని, లేమికిన్
గొఱకొఱలాడి కష్టములఁ గుందుట కేనియునారకంబునన్
బారలుటకేని, బ్రత్యహముఁబోరి గతించుటకేనియున్, భువిన్
బురుషునకున్ గులాంగనయెఁమూలముగా వచ్చియుండు పండితుల్.

గీ॥ చూచినంజాలుఁ జిత్తంబుఁ • జూఱలాడుఁ
దాకినంజాలు విత్తంబు • స్వీకరించు
సంగమించిన సత్వంబు • సంగ్రహించు
నారి ప్రత్యక్షరాక్షసి • నరులకొర !.

గీ॥ మీసములు లేకయుండిన • మిసిమినేఱు
పాలుగానెంచు, మీసముల్ • బలిసెనేని
లవణజలయుక్తక్రొత్తకంబు • లాగుదలఁచు
మీసములు తెల్లగానున్న • నీసడించు
గాంత యీరీతి భర్తను • గౌరవించు.

—: కులవధూ వృత్తము :—

నీ॥ పడఁతి స్వగృహ బహి • రాభిగపాదన్యాస
మహిషణారోపణ • మనుచునెంచి,
ఆత్మగేహముకంటె • నన్యుల గేహమున్
ద్వీపాంతరంబని • నిశ్చయించి,
తనపల్కు బంగార • మని లోకులెన్నంగఁ
గృహణ విత్తంబున • కేనయఁజేసి
ఆత్మనాధునికంటె • నన్యుని నెమ్మాము
చవుతిచందురునకు • సమమొనర్చి,

గీ॥ చిత్తమున భర్తపదపద్మ • సేవకంటె
దీర్ఘయాత్రలు వ్రతములు • వ్యర్థముల్ని

తలఁచి, ధర్మధంబున ♦ మెలఁగునేని

నధిక యశమొందు దొడ్డ యి ♦ ల్లాలనంగ.

ఉ॥ ఎవ్వఁడఁ దోడునీడయయి ♦ యెవ్వఁడు విశ్వసనీయుఁ డాతఁడే
నెఱుఁగఁడె, వండుసంసరణ ♦ నిర్వృతిఁ గూర్చునతండ్ సత్పుత్రుం
డెవ్వఁది జీవనంబు ఘటియించునొ యయ్యదివిద్య, నెయ్యముం
దీయ్యముఁదోషఁ బల్కెడు సతీమణియే కులకాంతనాఁదగున్.

గీ॥ ప్రేమముంగల్గి, కడునాగ ♦ రికతఁగలిగి,

చక్కఁడనమువ రతిఁగాంచి ♦ ధిక్కరించి,

వలచి వలపించి యనుకూల ♦ వతిగనుతడు

భార్య, యభిజాత, లభియింప ♦ దార్యులారా!

—: అసతీ చరితము :—

చ॥ పరిశరసుండు, మన్మథునిప్రక్రియకున్ నిపుఁబండు, చూడఁగన్
రతిపతిఁబోలువాఁడు, పరఁరామలఁ గూడనివాఁడు, వాక్చును
తక్మతఁగలవాఁడు, కల్మిఁ బరికింపఁ గుబేరునిసాటివాఁడు, సం
తతిఁగలవాఁడు, భార్య సతఁ తంబును గుందుట కేమిహేతువ్రా?

—: ధర్మకు భార్యకు సంవాదము :—

మ॥ “నెలతా! వంటకువేళయయ్యెనుగ దే?” ♦ “నీతల్లియేవండుఁబో?”
“నెలకున్ పండ్లఁగ లేవె లంజ?” “వినుమానీచెల్లెలే లంజయా?”
“ఇలువజ్జించితొలంగు మావలకు” “నీయిల్లెమి?” “హాబ్రహ్మా! న
న్నెలమింజంపుము,” “మన్మ నోహరు మనోభీష్టంబు సిద్ధిం చెడున్.

♦ అసతీ తత్వము ♦

చ॥ కలనయినన్ నిజంబుగ జ ♦ గంబళులంబును బ్రహ్మమంచునే
దలఁచెద; నన్యునింబతి వి ♦ ధంబునఁ జూతు, సఖి! విభేదమున్
గలిగి చరింప, జార నిజ ♦ కాంతు ల దేహము భిన్నమయ్యు వా
రలఁగలదొక్కయాళ్ళ యనఁ రాదె? జనుల్ నను దూఱనేటికిన్?

—: అసతీ విట సంవాదము :—

చ॥ “తెఱవ! నవుంసకుండొ భవదీయ విభుండు?” రమింపఁజాలునే

శ్పరి” “రసహీనుడే?” “రసిక వర్యుడు” “రూపరిగాడా?”

“మన్మథున్

గొఱతకుఁ దెచ్చుఁజూ వె” “యనుఁ కూలుఁడుగాడనియా”? మచేకత
త్పరుడు” “విచారమేల?” “విట వర్యుడవయ్య నెఱుంగఁజాలవే”

—: పుత్త్ర ప్రశంస :—

గీ॥ బలముచేఁగాని యెంతయుఁ ♦ బ్రజ్ఞఁగాని
ధనముచేఁగాని యెవ్వఁడు ♦ తనకుటుంబ
భారము వహింపఁజాలునో ♦ వానివలన
జనని స్పృహత్తువంతు రా ♦ లనగఁదనరు.

గీ॥ మృతుఁడు, మూర్ఖుఁ, డజాతుఁడన్ ♦ సుతులుగలరు
మువ్వు రవ్వారిలోన ను ♦ పుత్త్రుకుండు
రెండవ మహానుభావుఁడు ♦ పృథివియందు
జనని కాజన్మమున్ దుఃఖి ♦ మును ఘటించు.

గీ॥ ధార్మికుఁడు గాక మతియు వి ♦ ద్వజ్జనుండుఁ
గాకయుండిన పుత్తుఁడ ♦ క్కఱకురాడు;
గర్భిణియుఁగాక మతియు దు ♦ గ్ధములనీక
యున్నగోవుతో నేమి ప్రి ♦ యోజనంబుకి.

—: మదన వర్ణనము :—

గీ॥ ఒండు రెండుగఁగావింప ♦ నోవు ధన్యు
లెందఱోగల రుర్విలో ♦ నిది నిజంబు,
రెండిటిని నేకముగఁజేయు ♦ క్రియకు నొక్క
మన్మథుండను వాడె న ♦ మర్దుడగును.

చం॥ హృదయతృణాలయంబున రహించుచునుండగ మన్మథాగ్ని, కో
విదుఁడఁ జరించుఁజూ వె యను వేకమునన్ దఱిదప్పివచ్చెనే;
నిది యన్మతంబుగా దల నురేందుఁడ హల్యనుగూడి, సద్యశో
భ్యుదయముఁ గోల్పడెన్ రతులకొప్పలకుప్పలు లేరెయచ్చరల్?

—: విరహజనోక్తి: —

చ॥ విదితముగాకయున్నె? సుమ ♦ వేణికఁజూచి జటాటపీ వియ్య
న్నదియని యెంచితో? గళము ♦ నంగలకస్తురి కాలకూట మం
చుడలఁచితో? శిరస్సుపయి ♦ శోభిలు పుష్పము చంద్రరేఖయం
చెద భ్రమియించితో? మెయివఁహించిన యీఘనసారభూతి బూ
డిదయనుకొంటివ్రో? మదన! ♦ డీకొన మేకొనె దీవియోగినిన్.

ఉ॥ నాదు వియోగరోగము మ ♦ నంబున నెంచక మారవై దుష్టఁ డా
హ్లాదదమి వసంత కుసు ♦ మాకరమంచు, ఘనంబు పూర్ణ చం
ద్రోదయమంచు నిచ్చె; విన ♦ వోసఖి! నీ మధురాధరామృతా
స్వాదనమే యమోఘము భ ♦ వ ద్విరహజ్వరతాప మారఁగన్.

మ॥ “తనుసాంగత్యముకంటె గేవల మనో ♦ దాంపత్య మత్యుత్తమం
బన నొప్పున్ హృదయేశ! నేచట నీ ♦ వచ్చోట వాసించినన్.
మనచిత్తంబులునిశ్యమున్ గలయుచుం ♦ టఁగాదె యీభర్తకున్
జననంబుదిన మత్సుతుం గనిన నీ ♦ సారూప్య మొప్పారెడున్”.

(అని యొక కాంత, దూరమందున్న తన ప్రియుని నుద్దేశించి
పలుకుచున్నది.)

—♦ మేఘశ్యోక్తి ♦—

గీ॥ సంతతము నిన్నుఁ దలఁచుచు ♦ జలముకొఱకు.
నాతురతఁజూపె జాతక ♦ పోతకంబు;
జలద! యొసఁగు మిప్పుడ, గాలి ♦ చెలఁగెనేనిఁ
జాతకంబేడ ? నీవేడ ? ♦ సలిలమేడ ?..

గీ॥ చాతకముభంగి వాయెత్తి ♦ సంతతంబు
జీవనముఁ గోరి నిన్ను యా ♦ చింప జలద !
నెమలియను దానఁ జూపె; నీ ♦ స్నేహమునకు
శబ్ద మాత్రంబునకు నేను ♦ సంతసింతు.

—♦ సింహాన్వయోక్తి ♦—

క॥ పండులు లేళ్లున్ మందలు

మందలుగాఁ బటచు, మాటికి ♦ మాటికి వెలుచున్

గందక కుందకభీతిం

జెందక తోడ్పాటులేక ♦ సింహము మెలఁగున్.

గీ॥ సింహ మొక పుత్తునింగాంచి ♦ చింతలేక

నిద్రొబోవుచు నున్నది ♦ భద్రముగను;

అమిత పుత్తులఁ గాంచియు ♦ నకట ఖరము

పాటువడుచున్న దతి భార ♦ వహనమునను.

గీ॥ పాపవశమున దుస్తర ♦ కూపమునను

సింహ మొక వేళఁ బడుఁగాక ♦ చింతఁదక్కి,

తతనఖరధారలన్, దాన ♦ ధారలొలుకు

మదగజ కపోలములఁ జీల్చి ♦ జెవరునొక్కొక్క ?.

—♦ గజాన్వయోక్తి ♦—

ఉ॥ దానముఁగోరి తుమ్మెదలు ♦ తారసి లంగ, మచాంధ బుద్ధిచే
నేనుఁగు కర్ణతాళముల ♦ నెంతయు దవ్వుగఁ దోలుఁబో. యన
స్మానముగా, స్వగండయుగ ♦ మండనహాని ఘటిల్లుఁదమ్మి పూఁ
దేనలఁ గోరి తుమ్మెదలు ♦ ద్రిమ్మరలేవె సరోవరంబులన్ ?.

ఉ॥ శైలసమీప నిర్ఝరుల ♦ స్నానముఁజేయుచు నీదులాడుచున్
గేళినిఁదేలు మబ్బములఁ ♦ గేలనుమ్రించి భుజించి నిక్కుచున్
నీలుగు మంత్రెకాని కరి ♦ ణీ కరలాలిత గండవత్త శుం
డాలమ! మానుమీ మనము ♦ నన్ మృగరాజ రణాభిలాషమున్.

ఉ॥ కంధర తీవ్రపాశమునఁ ♦ గట్టువడెన్, జరణంబు శృంఖలా
బంధమునన్ గృశించె, సృణి ♦ పాతమునోర్చె శిరంబు, నీ దృఢ
స్కంధము వస్తుభారమున ♦ సన్నగిలెన్, వర దాన తృప్త పు
ష్పంధము గంధ సింధురను! ♦ పల్కవుగా మదమెట్లుహెచ్చెనో?

గీ॥ తాపవశమున, నతినిమ్న • కూపమునను
తుండముం జూచి, లభియింప • కుండె నలిల
మనుచు లఘుభావమునఁ గుందఁ • జనదు గజమ!
తతసరోవరంబున నీదు • తనివి దీలు.

చం॥ మదగజమా! వచింతు విను • మా! మదియించితివేని, నేరిన్
ఔదరనిదానపేన్, సరళ • వృక్షములన్ విదళింపనేటి క
ల్లదె పరికింపుమా గిరి గు • హన్ నివసించుచు నుండు సింగపుం
గొదమను దాకినన్, వెడఁద • గోళ్లనుబావుఁ గపోల ఖర్జువున్.

— ♦ మృగాన్యోక్తులు ♦ —

గీ॥ వైభవైన్మత్త చిత్తుల • వదనములను
గోరి వీక్షింపకుండఁ గాం • తార సీమ
నల్ప దూర్వాంకురంబుల • కలరె దహహ !
ఏణ రాజమా ! ధన్యుండ • వీవ భువిని.

గీ॥ తృణఘటితపూరుషుండు ధ • రించినట్టి
తృణ శర శరాసనంబుల • రీతిఁ జూచి
సాధ్వసంబునఁ గలమ మం • జరులఁబాసి
మృగకిశోరమ! యుటక ప • ర్వెత్తనేల ?.

చం॥ నరులకుఁ జాలదవ్వని వ • నంబులఁబాయక సంతతంబు, ని
ర్మ రిణుల నీరుఁద్రావుచు, గు • జంబుల నీడల విశ్రమించుచున్
గరిక మెసంగి, యేరి కప • కార మొనర్చక సంచరించు నీ
హరిణములన్ వధింతు రహ • హ! జనులన్ దనియింప శక్యమే?.

చం॥ ఇరుదెసలందుఁ జూడ వల • యేర్పడె, వెన్నదవాగ్నిరేగె, గు
ర్కురములుసన్నిధింజెలఁగె, • గూర్చుండువ్యాధుఁడుచాపఘూనిముం
దల గుటిఁ జూచుచుండెను, ప • దంబుల బాలకు లాశ్రయించిరా
హరిణి, స్వగర్భభార జని • తాలసయై పతిఁ జూచె నక్కటా!.

ఉ॥ నారి పుటుక్కునం దెగె, ఘ • నంబగుచాపము ముక్కలయ్యె, నా
కూర్చుండు వ్యాధుఁడుంబటచె • గుక్కలతోడ, దవానలంబు చ

ల్లారంగ వానయున్ గుటిసె; • నా కరుణాభరణుండు రాఘవుం
జారసిప్రోచెనేనిఁ దర • మా? యొక్కఁడొక్కని సంహరింపఁగన్.

—♦ రాసభాష్యక్తి ♦—

మ॥ ప్రితిభాషాలురు చూవె యాశ్రితులు భూ • పాలుండు; వాలా
స్విత

ప్రితిజీవిన్ హరియందుగ్గి; రాజతుర గా • వాసంబునందుండ కీ
గతి నొండ్రించెదవోసి రాసభమ! కు • గ్రాసంబుభక్షింపఁ జా
కిత కొల్వేటికి? వస్త్రభారవహన • క్లేశంబు నీకేటికిన్ ?.

—♦ హంసానోక్తులు ♦—

గీ॥ గళముసారించి దిక్కులఁ • గలయఁజూచి

గట్టిగాఁ గూయుచున్నది • టిట్టిభంబు

మానముం గలదాన వేన్ • మానమొండె

అవసరణమొండె, శరణంబు • హంస! వినుము.

మ॥ కలహంసంబు దినాంతవేళ, బకముల్ • కారండముల్, కాకముల్
గల కాసారము, నధ్వగశ్రమ మణంగన్ జేరఁ, గాకాది ప
క్షులు వీక్షించి, హసించి, మూఁగదియ యం • చున్ డుల్పెఁ
బక్షురంబులన్

ఖలులన్ జేరిన నెట్టివారి కయినన్ • గష్టంబు రాకుండునే?

—♦ భ్రమరానోక్తులు ♦—

మ॥ అకటా! పద్మవనాంతరస్థ మధుపం • బాభోరుహస్యంద స
న్మకరందానవ మాస్వదించి, యధికో • న్మాదంబునన్ పుల్ల చం
పక గంధంబును ధిక్కరించి, విధిచే • బైదేశమందద్రీమ
ల్లిక శ్రేష్ఠంబునుచున్ దదాసవముఁ గ్రో • లెన్ లోనశ్లాఘించుచున్.
చం॥ వలపులకున్ ధ్రువంబుగ న • వంబుప్రియంబుగ నుండునంచులొ
దలఁచి, కదంబ కాననము • నన్ విహరించి, యశోక వాటికన్
మలసి; రసాలపుష్ప నవ • మల్లికలందు రమించి, నేటి కీ
వెలమిని తమ్మిగూడెదవా? • యెంతటిదానవె గండుఁడుమ్మదా?

—♦ కోకిలాన్యోక్తులు ♦—

గీ॥ కాకవిహితమీ చూతంబు ♦ కోకిలంబ !

మశానముం బూనఁదగదు నా ♦ మాటవినుము,

శుంచమ రవంబునం గూయు ♦ మించుకంత;

ని నైవండు గ్రహించునే ? ♦ మిన్నకున్న.

గీ॥ పొల తులను విస్వసించని ♦ పురుషవరుడు

ధూర్తుఁ డయ్యును వారి కం ♦ ధుండ యగును;

కాకి శిక్షింపఁగా నేర్పు ♦ గలదియయ్యుఁ

బరభృతస్త్రిల వంచింపఁబడకయున్నె ?

♦— చాతకాన్యోక్తులు ♦—

ఉ॥ చాతకపోతకంబ! హిత ♦ సంగతిఁ బల్కెద నాలకింపవ్రా?

ద్యోతలమందు నంబుదము ♦ లోలి, గమించుననేక భంగులన్;

త్యోతలమెల్ల సాగరము ♦ గాన్ జలధారలనీనుఁగొన్ని, ని

ఘాతములన్ దృఢించుగతి ♦ గర్జలుచున్ వడిఁబోవుఁ గొన్ని, నీ

వేతరినేన్ ఘనాఘనము ♦ నే తిలకింపు మభీష్టిసిద్ధికిన్.

గీ॥ చాలకాలంబు బ్రదుకుమో ♦ చాతకంబ!

మహిఁగల విహంగములనీవ ♦ మానివోదు;

ప్రాణములనై నఁ బాసెద ♦ పంతెగాని

ఘనునిఁ దక్క యాచింపవే ♦ జనునినైన.

—♦ శుకాన్యోక్తి ♦—

గీ॥ సకలఖగములు స్వేచ్ఛగ ♦ సంచరింపఁ

బాజరంబున బంధింపఁ ♦ బడితివీవు

కారణంబే మొ యూహింపఁ ♦ గలవె చిలుక ?

తెలియకున్నె ? నీమధురవా ♦ క్కుల ఫలంబు॥

♦— కాకాన్యోక్తి ♦—

గీ॥ ప్రాతరారంభవేళనా ♦ భాస్కరుండు

తమ్ముఁ దామిస్తవటలిగఁ ♦ దలఁచుననుచుఁ

గాకులము, కాకులమయంచు ♦ వ్యాకులమునఁ
గాకములు కూయుచున్నవి ♦ కరుణనోవ.

శా॥ కేకేన్, లోకులు, గాయకుల్ మిగుల శ్లా ♦ ఘింపంగ వీక్షించి, ది
గ్వాక్కిర్ణంబగు తద్దళస్వనము న ♦ భ్యాసంబుగావింజఁగన్,
శాకారావముఁ జేసెదీవకట ! కా ♦ కారావమేనాటికేన్
గేకారావమనంగ నొప్పగునె? కా ♦ కీ! కేకీ వెల్లాదువే?

—♦ సముద్రా న్యోక్తులు ♦—

గీ॥ భూరిరత్నంబులకుజన్మ ♦ భూమియమ్యు
నంబుధికి మదంబిసుమంత ♦ యైనలేదు,
కొన్నిముత్యంబులంగల్గి ♦ యున్నకతన.
మదముచేఁ గన్నుగానదు ♦ మదజగంబు.

గీ॥ తగవుమాలి రత్నంబు న ♦ ధృకరించి
తృణముఘనమంచుఁ దలను ధ ♦ రించెదీవు;
తృణము రత్నంబునకుఁ దల ♦ మేతలంప?
నోయిసాగరా! జడుడవే ♦ మో యెఱుంగ.

గీ॥ మారుతోల్లాసి తోల్లోల ♦ మండితాబ్ధి!
జలధరుని పోల్కిగర్జించి ♦ చెలఁగెదీవు
దప్పిచేఁ బాంథుఁ డొకఁడునీ ♦ తటమునందు
నడుగుచున్నాఁడు నడబావి ♦ యడరుచోటు.

శా॥ ఓయీ! సాగర! రాళ్లతోఁగలసి యెన్నోరత్నముల్ పొల్లెడున్,
నీయందే నిదిరిందుఁగా జలచరా ♦ నీకంబుతోశౌరి, నే
నీ, యజ్ఞానముఁ జూచి ఛీయని కడున్ ♦ నిందింపనాలేక, నే
నీ, యాన్నత్యముఁజూచి నిన్ బాగడనానిక్కంబుగన్ జెప్పమా.

♦ అగస్త్యాన్యోక్తి ♦

సీ॥ ఆనాకవిభుభీతి ♦ మైనాకమాదిగాఁ
గలశైలముల్ గడ ♦ గడవడంకే

శంధరబృందంబు • గర్జనచ్ఛలమున
 నాకగ్రందనముఁజేసె • నఖిలదిశలఁ
 దనతల్పడికి ఘటల్లు • దశను విహాకించి
 జడభావముంబొందె • జంద్రమనుఁడు
 సురసార్వభౌముని • భరియింపకుండఁ బ్ర
 థావించుచున్నదె • రావతంబు

గీ॥ వార్ధికన్యాపరివ్వంగ • వై భవమున
 నిద్రితుండైన శౌరియు • న్నిద్రుడయ్యె
 గుంభసంభవ! కీడ్పాటు • సంభవించు
 వార్ధివిదువుము శుభములఁ • బడసెదీవు

—♦ నద్యశోక్తి ♦—

గీ॥ కతివరుదివనస్థాయి, నీ • యతులజీవ
 నప్రవాహంబు చిరమించు • నమ్మితో? భ
 వత్తటద్రుమపాతన • పాతకంబు
 శాశ్వతంబు సోతస్విని! • విశ్వమునను

—♦ తటాకాశోక్తి ♦—

గీ॥ ఓ తటాకంబు! యిపుడ నీ • యుదకములను
 యాచకులకిమ్ము, నీయివి • సార్థకమగుఁ
 బృథివిపై ఘనాఘనము వ • గ్నించెనేని
 నెవఁడు యాచించు నీమనం • బువులఁ జెవుమ,

చం॥ వినవో? తటాకమా! యినుని • వేడిమికొడిన దానవేని, జీ
 వనము నశించునేని, నన • పాయముగన్ జలపక్షులాకసం
 బున కెగయున్, శిలీముఖ సమూహము మావులఁజేరు, నిన్నుఁబా
 సిన నుసురుల్ త్యజింతుమను • చేపలకున్ గతియేమి చెప్పమా

ఉ॥ సారసు ధోపమాన జల • సంపదకున్ గదు నుల్లసిల్లుకా

సారమ! యిత్తటిన్ బధిక • సంచయదాహముఁ దీర్చుఁజాలవ్రేళ్ళ

జారుణ తాపకారణ ని ♦ దాఘము సిప్పుల అుప్పునేన్, భజ
 న్నీరము లింకవో? చెవుమ ♦ నీవపు డెట్టులు దప్పి దీఱువో?
 ఉ॥ వారిజ కైరవ ప్రకర ♦ వాసిత నిర్మల సీరమందు సం
 చారము జేయు హంస, బక ♦ సంచయముగని సంతసించి కా
 సారమ! నిన్నుజేరితి, మొ ♦ నల్లను లోగల దానవంచు లో
 వారయకుంటి; నక్కటక ♦ టా!! కపటాత్ములఁ జేరవచ్చునే?

—: కమలాశ్లోక్తులు :—

గీ॥ కెరలి కూశ్మాండ కోశాత ♦ కీసుమాలి
 పద్మకైరవంబులఁ బోలి ♦ పవలు, రాత్రి,
 వికసితములైన యంతనే ♦ భృంగకులము
 చేరి తల్కిరి గానంబుఁ ♦ జేయు నొక్కొ?

గీ॥ చంద్రుఁ డుదయించి సంతనే ♦ సర్వజనుల
 కమిత సంతోష ముదయించు ♦ నంబురుహమ!
 ఈప్ర సంకోచము బొంద ♦ హేతు వేమొ?
 చండకరుఁడు గాడనియూ ని ♦ జంబు జెవుమ.

—: కూపాశ్లోక్తి :—

గీ॥ సరస హృదయంబు గలదాన ♦ వరసి చూడ
 గుణగణగ్రాహి వీరీతిఁ ♦ గూలఁ బడుదె?
 అమిత నైచ్యంబుఁ బొందితి ♦ ననుచు నహహ!
 కూపరాజమ! యింత సం ♦ తాపమేల?

—: శర్మాశ్లోక్తులు :—

గీ॥ నృపతి కోటీరముం బాసి ♦ వృధివి జారి
 భూరజంబున బుంగి సొం ♦ పుండొలంగి
 రతన మొక్కండు దుర్విధి ♦ కతన నకట!
 జనులపాద విడంబనం ♦ బును సహించె.

మ॥ కరయుగ్మంబునఁబట్టి నిన్నదిమి, యాఁఘ్రాశించి, చుంబించి,దు
 ష్కరమాటన్ దిగమింగ, వాతెఱచి సీతార్కరంబుఁగావించువా

నరముగించి, హసించెదేల? భవ దళితస్సార మేపాటియో
పరికింపన్ విభజింపకుండ విడిచెన్ ♦ భావింపుమా రత్నమా!.

—: శంఖాశ్వాక్షి:—

శంఖాశ్వాక్షి: అక్కట! లక్ష్మీకిన్ జనకు ♦ డై, ననుఁ గాంచిన యట్టి సాగరుం
డెక్కడ? మల్లెబోలు తను ♦ నెక్కడ? విష్ణుకరంబు నాస్థలం
బెక్కడ? నీచవక్త్రముల ♦ నివ్వఁజిక్కితి దిక్కులేక నే
వెక్కడ? యంచు శంఖ మతిఁహీనముగన్ విలపించె మ్రోగుచున్.

—: సామాన్య వృత్తాశ్వాక్షులు :—

గీ॥ మండువేసవి చనుదేర ♦ మార్గమునను
బండు వృక్షంబు మాలిమ ♦ యున్నదకట!
అధిక పథికులు తన నీడ ♦ నాశ్రయించి
రనుచు నామ్రాకు పరితాప ♦ మపనయించె.

నీ॥ ద్విజకోటి సేవింప ♦ దేజరిల్లితి వంచుఁ
బాంధుల కాధార ♦ వసతి వనుచు
వృక్షంబులను నిన్ను ♦ వినుతింతు రంచు, స్ని
గ్ధచ్ఛాయలంగల ♦ దాన వనుచుఁ
జూచి యానందింప ♦ సాంపుఁగాంచితి వంచుఁ
వరగుణంబుల కున్ని ♦ పట్టువనుచు
మోచమారగ వీచి ♦ సేదఁదేర్చెద వంచు
ఫలములచే ట్టుత్తుఁ ♦ బాపు దనుచు

గీ॥ నో మహావృక్షరాజను! ♦ యుచ్ఛదీయ
పాదముల నాశ్రయింపంగ ♦ వచ్చి, భయద
కోటర ద్విజహ్వనేక ♦ ధాటి కకట!
పఱచితిమి చాల దవ్వుగ ♦ వెఱచి మేము.

గీ॥ అశని, యనలంబు, హిమము, ఝం ♦ ఝానిలంబు
మొతకాలంబు దనుక ని ♦ న్నైనయ కుండు

—: కల్పవృక్షా శాస్త్రములు :—

చు॥ జననము క్షీరసాగరము, • చక్కనియూవికే గమ్మతావికిన్
ఖనివనివేల్పులందురు జ • గద్విదితంబుగ; వాసభూమి, నం
దనవన, మోసికల్పకము! • తధ్యముబల్కెద లోపమున్నె నీ
ఘనతకు? న్ధియోగ్యతన • గాంచు వివేకము మాత్ర ముండు నేన్.

— చందనాశ్శోకము —

చం॥ ఫలములు పుష్పముల్ గలిగి వడ్డిల కుండ సృజించెగాదె నిన్
జలజభవుండు? నానిమతి జాడ్యము లోకు తెఱుంగరొక్కో? య
న్యులు భవదీయ సారభము లొంది సుఖింపరె? దాననీకు న
త్ఫలము లభింపకున్నె? యిల ధన్యతఁ గాంచదె నీదు జన్మమున్?.

—♦—

(இ ட்டாக விமோகம்)

—♦ మాలత్యన్యోక్తి ♦—

గీ॥ మాలతీ ! పట్టదంబు తుం ♦ బీ లతాంతే
చుంబనాంబునఁ గడఁ జొక్కి ♦ సోలెననుచు
వగచెనో? చతు ష్పాదంబు ♦ పశువె యైన
నేమికావలె పట్టదం ♦ బెఱుంగ వొక్కొక్క ?.

—♦ సహకారాన్యోక్తి ♦—

ఉ॥ సార రసాలవృక్షమ! నిజంబుగ నీ ఘృపుష్పజాత న
తృప్తరథ మారయన్ ములయజంబును మించును, కప్పురంబు గ
స్తూరిని మీఱు, నైన నొకఁదోసము వాటిలె నీకు, గౌర వా
గౌరవదృష్టిలేదు పికఁకాక కదంబ నచూగమంబునన్.

—♦ న్యగోధాన్యోక్తి ♦— (న్యగోధము=మట్టిచెట్టు)

మ॥ అకటా! నద్విజసేవలం బడసి, య ♦ త్వన్నత్యముం బొందితే
లికవై మ్రోకులకై నఁ బొంతఁగల ప ♦ ల్లజాత కూశ్మాండ వ
ల్లిక నీపండ్లకు నవ్వుచున్నయది, యీ ♦ లీలం బ్రశంసించు కై
తకు లోపంబని లోఁ దలంపకుము, కోర్ ♦ ధంబే? న్యగోధమా.

—♦ శాల్మల్యన్యోక్తి ♦— (శాల్మలి=బూరుగు)

సీ॥ పరికింప సాంపారు ♦ పద్మవనంబును

నాశచే నేతెంచు ♦ హంసములను,

కమ్మతావుల నీనఁ ♦ గల పూవులను భ్రాంతి

జుమ్ముజుమ్ముని వచ్చు ♦ తుమ్మెదలను

మధురఫలస్యంద ♦ మధుపూరముం గోలఁ

బరువుపర్వనవచ్చు ♦ పాంథజనుల,

మాంసరాశిగనెంచి ♦ మానసంబునఁ బొంగి,

యెలమిఁ జేరెడు కాక ♦ గృధ్రములను,

గీ॥ ధరణి, నీస్సార మిథోన్న ♦ తమునఁ గ్రాల్చు

శాల్మలి కుడంబ ! సుమరాగ ♦ సంచయమునఁ

బ్రతిదినంబును వంచింపఁ ♦ బాడియగునె ?
ఇట్టులెన్నాళ్ళు! వంచింప ♦ నెంచితొక్కొ ?

—♦ నింబానోక్తి ♦— (నింబ=వేప)

గీ॥ పరశువుం బూని నటకెన ♦ వానికై నఁ
దేనియ, ఘృతంబుఁ బూసిన ♦ వానికై న
గంధమాల్యాదుల భజించు ♦ ఘనునకై నఁ
గటువుగనె యుండు నింబ వృ ♦ త్తంబు లకట !

—♦ బబ్బాలానోక్తి ♦— (బబ్బాలము=తుమ్మ)

గీ॥ ఏరైన నీయండఁ ♦ జేరకుండఁగ ఘోర
కంటకంబులఁ బెట్టు ♦ కొంటి వీవు
పథిక శ్రమంబును ♦ బాపఁజాలుదువన్న
నిలువ నీడయులేక ♦ పొలిచె దీవు
వరపుష్పములనైనఁ ♦ బడయవచ్చునొ యన్నఁ
దావిలేని సుమాళిఁ ♦ దాల్చితీవు
కడుపునిండఁగఁబండ్లఁ ♦ గైకొనం దగువన్నఁ
గడువర్మర్థ ఫలములఁ ♦ గంటివీవు

గీ॥ అహహ ! బబ్బాల ! నీజన్మ ♦ మట్టులుండె
నితర వృక్షంబులఁజ్ఞాఫలంబు ♦ లేర్చికెనఁ
జిక్కకుండఁగఁ గాపాడఁ ♦ జెలఁగెదీవు
నిను సృజించిన బ్రహ్మ నే ♦ మనఁగవచ్చు ?

—♦ ఇత్తునోక్తి ♦— (చెఱుకు)

చం॥ కఱకఱఁద్రొంచి దంచిన, వికారముఁబొందిన, వంకఁబోయినన్
విఱిగిన, గానుగం జొనిపిఁపిండిన, వండిన, నైజ మాధుకీ
గరిమఁ ద్యజింపకుండ నుప ♦ కార మొనర్పగఁ బుట్టినట్టి యా
చెఱుకు మరుస్థలంబున న ♦ శించిన నయ్యది దేనిదోసమో ?

—♦ కంటకారికాన్యోక్తి ♦— (కంటకారిక=వాకుడుచెట్టు)

శీ॥ విమల ఫల పుష్ప భూషిత ♦ వృక్షములకుఁ
గంటకంబులు దగియుండుఁ ♦ గొపుగడకుఁ
దలఁప రసగంధములు లేని ♦ దానవీవు
కంటకారిక ! నీకేల ♦ కంటకములు.

—♦ ధుత్తరాన్యోక్తి ♦— (ఉమ్మెత్త)

శా॥ రాజస్థానము శూలినీకౌసఁగె బో, ♦ రంజించెదో వారినిన్?
రాజీవంబుల నేచెదో? కుముదముల్ ♦ రాజోపలానీకముల్
రాజిల్లంగలవ్రా? తమంబణఁచెదో? ♦ రామాన్య సామ్యంబుచే
నోదస్సున్ బ్రకటింతువేమొ? చెపుమా ♦ యున్మత్తపుష్పాధమా!.

—♦ ఈశ్వరాన్యోక్తి ♦—

సీ॥ వర గజాశ్వములకు ♦ వైభవం బణఁగునో?

వృషవాహనంబున ♦ వెడలేదీవు
బంగారమునకెట్టి ♦ భంగంబు గలుగునో?
చిలువులన్ దొడవులఁ ♦ జేసితీవు
లోకబాంధవునకు ♦ లోటు వాటిల్లునో?
తలను దోషాకరుం ♦ దాల్చితీవు
వలిపంపు వలువల ♦ విలువ క్షీణించునో?
దినమొలవాడవై ♦ తిరిగెదీవు

గీ॥ ప్రేమదవనముల కెట్టి లో ♦ పంబువచ్చు?
ప్రేత వనసీమలన్ సంచ ♦ రించెదీవు
భవదవ గుణంబుల గణింప ♦ వచ్చునొక్కొ?
ఏమనందగు? నీవు వి ♦ శ్వేశ్వరుడవు.

సీ॥ పంచాననుడనంచు ♦ భావించి గర్వించి
బ్రహ్మశ్రీర్షముఁద్రొంచు ♦ పాపివైన,
మత్త చిత్తుండవై ♦ మాతల వలపించి
సంగమించినయట్టి ♦ జడుడవైన,

బ్రీతిమై సతతంబు ♦ భూతసంతతిఁగూడి
కాటిలో నివసించు ♦ మేటివైన
ప్రజలను సృజించి ♦ భరియింపఁజాలక
వడిసంహరించిన ♦ వాడవైన

గీ॥ నవగుణంబు లెన్నేని నీ ♦ యందునున్న?
నెవని నతిభక్తి సేవింతు? ♦ నెవఁడుదిక్కు?
ఏమిచేయుదు? నాదూఁఖి ♦ మెవఁడు వినును?
లోకముల కేలికపునీపు ♦ లోకనాథ!.

సంక్తి రా న్యోక్తులు

గీ॥ అఖిలభువనంబుల భరించు ♦ నుబుజాక్షు
లీలఁగ వహించు గరుడండు ♦ క్లేశమొంది
విశ్రమముఁ గోరెనేని నే ♦ వృక్షమైన
నోపఁజాలునె భరియింప ♦ నుద్వి సుంగు.

గీ॥ ఓయి ఫణిరాజ! యాలింపు ♦ మొక్కమాట
వసుధ భరియింపఁ జాలిన ♦ వాడవీవ
వక్త్రమును వక్త్రముగఁదిప్పు ♦ వలను పడదు
ఈపు దూఁఖింప సుఖయింతు ♦ రెల్లజనులు.

చం॥ సలిలమ! సర్వదేహులకు ♦ శైత్యము నీవలనన్ లభించు, ని
ర్మలముగనుండు వక్త్రతన ♦ మైలనశించు స్పృశించినంత, జీ
వులకిల జీవనంబవనఁ ♦ బోలునిజంబుగ; నై న; నున్నతిన్
నిలువక పాటుచుందువతి ♦ నీచపథంబున కేమిచెప్పదున్.

సీ॥ య్మమేఖిలంబోలు ♦ గంభీర కలశాబ్ధి
కడుపార నేకన్నె ♦ గన్నతండ్రి,
ఫాలనేత్తుని శిరో ♦ భాగస్థ వ్రజంబు
తుష్టి నాంశువే చాన ♦ తోడఁబుట్టు.

వదునాల్లు జగములఁ • బాలించు విన్నాణి

వైకుంఠఁ డేసతీ • పాణవిభుఁడు;

తేటిబోటుల యాట • చాటల నేపారు

వనజ మే వవజాక్షి • కునికిపట్టు,

గీ॥ లలిత కలవాణి, వాణి, య • న్నలువరాణి

ఏలతాంగికే గోడలై • యెసఁగుచుండు,

నమ్మహాలక్ష్మి, ప్రకృతిచే • నబల యగుటఁ

జవలయై దుష్టులం జేరు • సంతతంబు.

కం॥ కుంభస్తనశ్రీమద బృంభిత

రంభాసంభోగ సుఖము • గ్రహియింపఁ దగున్

జంభాకిఁ ఘటచేటి

సంభోగ విటుం డెఱుంగఁ • జాలునె పుడమిన్.

చం॥ మణులు శిఖాకలాపముల • మాడ్కి వెలుంగ, శరీరమున్ బ్రతి

క్షణముఁ దృజింతు, జీవనము • గాడుపు, వాసము భూబిలంబు, వీ

క్షణమశుభంబు, వక్త్రము • పంబు ద్విజిహ్వలఁ గ్రక్కుచుండు, నో

ఘనిపర! నీదుచర్య యతి • వక్త్రముగన్ గనుపట్టు నక్కటా!

గీ॥ ఆరయన్ విషభార న • హాసమునను

అహివిభుండు గర్వింపఁ డా • వంతయైనఁ

బిందు మాత్ర విషంబున • వృశ్చికంబు

కంటకం బూర్ధ్వ గతిఁబూను • గత్వమునను.

గీ॥ దివ్యమగుచూతరసమును • తృప్తిదీఱఁ

ద్రాగు పరభృతంబునకు గ • ర్వంబులేదు;

కప్ప, కర్దమజలపాన • కారణమున

రటరటధ్వని, జేయు ది • క్తటములదర

ఉ॥ మేనసువర్ణమున్ మొలకు • మేఖలయున్ జెలువారవళక్కునన్

మానికమున్ ఘటించి మణి • మాలలఁగంతమునందమర్చి న

న్మానముఁజేసి కాకిఁ బలు ♦ మారులఁజూచిన రాజహంసమా
నే? నవచూతపల్లవము ♦ లిచ్చినఁగోకిలమై రహించునే?

ఉ॥ డాలెనఁగంగఁ గృత్రిమన ♦ టాపటలంబునమర్చి, సింగపుం
బోలికఁగూర్చి, సింహాపద ♦ మున్ శునకంబునకిచ్చినంత, గ
గ్గోలానరించి మత్తగజ ♦ కుంభవిపాటనపాటవంబునన్
గ్రాలునో? యెంగిలాకులను ♦ గాంచిపయింబడి నాకకుండునో?

ఉ॥ తేలుచునీదుచున్ హృదము ♦ తీరమునంగలనీటఁద్రుళ్లుచున్
జాలరి హస్తమందుఁగల ♦ జాలమునంబడియుండి, యెట్టులో
వేలకుజాఱు మీనమును ♦ నెవ్వడి నొక్కబకంబు మ్రింగె; నే
లీలలనై న యశ్నము ఫ ♦ లించునె? దైవము కంటగించినన్

గీ॥ అపకృతికిఁబూనుకొనువాని ♦ కుపకరించు
ఘనునిజన్మంబు సార్థకం ♦ బనుచునెంచి
తాల అువ్విన యామూఢ ♦ బాలకులకు
మధురఫలముల నొసఁగితో ♦ ట్మొరుహంబ!

ఆ॥ వె ఉల్లిచేయుమేలు ♦ తల్లిచేయదనంగఁ
దనరు నుల్లితనదు ♦ తావి వలన
నింద్యమైనయట్లు ♦ నిఖిలపదార్థంబు
లొక్కదోషమునకుఁ ♦ దక్కువగను.

చ॥ మృతునిప్రయోజనంబు ఘటియిల్లునె? లోభికిఁద్యాగముండునే?
పతినెడఁబాసి జార్జవల ♦ వంతకుఁ జిక్కునె? యెన్నఁడైన దు
ర్మతి కపటంబుఁబాసి వర ♦ మైత్రికిఁ జొక్కునె? సర్పమోర్పునన్
క్షితిని మెలంగునే? యజుని ♦ సృష్టిఁగనుంగొనుఁడింతయేటికిన్.

గీ॥ వసుధఁగలయెట్టి యుత్తమ ♦ వనితనై న
విశ్వసించిన పురుషుండు ♦ వెంగలీడు!
రాజు వలచినయట్టికై ♦ రవిణియకట!
మధుసబ్బందసంభోగముం ♦ బాయకుండె.

గీ॥ అజ్ఞతనా, లేక యధిక రా ♦ గాతీశయము
 వలననో? రాజు గాజు నా ♦ దల ధరించి
 నంత నయ్యదిమాణిక్య ♦ మనఁగఁదగునె?
 విదితమగు రత్న శాస్త్ర వి ♦ వేకమునను.

గీ॥ పంకమనుశంక, నీపాంక ♦ మింకునట్లు
 పామరులు తోసిపుచ్చిన ♦ వగవఁదగునె?
 నీదునువయోగము గ్రహించు ♦ నృపులులేరె?
 ఓసి మృగమదమా! దుఃఖి ♦ మోర్చుకొనుము.

— ❀ మి శ్రీ ప్రి క రణ ము ❀ —

గీ॥ పరుని ముఖమున వెడలిన ♦ పరుషవాక్య
 మాపుడు వచించెనేన్ బరి ♦ హాస మగును;
 అన్యకాష్టంబునం బుట్టి ♦ నట్టి ధూమ
 మగరున జనించెనేన్ ధూప ♦ మనఁగఁ బరఁగు.

గీ॥ సిరుల నిమ్మని నిన్ను యా ♦ చింపలేదు
 గృహమునుండి యావంతయు ♦ నీయవలదు
 పలుకు తోడ్పాటు వలన లే ♦ వడియుఁ గలదె?
 ఓయి యుద్యోగి! యువకృతి ♦ కోపలేనో?

గీ॥ స్వస్థలంబును బాయని ♦ వలకు నీకు
 వరుణ భాస్కరు లిరువురుం ♦ బ్రాణసఖులు
 స్వస్థలముఁ బాసినంతనె ♦ జలరహంబ!
 వార లిరువురు నీకెట్లు ♦ వెరులెరి?

గీ॥ వనమును దహించు వేళను ♦ వహ్నికతుల
 గతులఁ దోడ్చె నయట్టి యా ♦ గాలిదయ్య
 మింటి దివ్వె నేటికి నశి ♦ యింపఁజేసె?
 శూన్యదము దుర్బలుని యందు ♦ సంఘటిలునె?

ఉ॥ పోలుపరాని సంపదలఁ ♦ బొంది భుజించెడు శక్తి, యుత్తమ
 స్త్రీలనుఁ గూడి వారల ర ♦ తిన్ దనియింపఁగఁ జేయుశక్తి, యే
 వేళ ధనంబుఁదెచ్చి నిరు ♦ పేద కొనంగెడు దానశక్తి, యు
 ద్వేల తపఃఫలంబున ల ♦ భించెడు, నల్పముగన్ లభించునే?

క॥ అనుచితకర్మ మొనర్చిన,

ధనికులతో బలులతోడఁ ♦ దగని విరోధం

బున కొగ్గిన, గాంతల న

ష్టిన నిక్కంబుగ నకాల ♦ మృత్యువు వచ్చున్.

గీ॥ తాఁగయగు భార్యతోఁ గాపు ♦ రంబు తగదు

హీనుఁ డగువాని స్నేహంబు ♦ నెన్నఁదగదు

చెలఁగి మారాడు భృత్యుని ♦ నిలుపఁ దగదు

సర్వము మెలంగు నింబ వా ♦ సంబు దగదు.

గీ॥ న్యాయమార్గంబు విడువని ♦ యార్యవరుని

సన్నిధింజేరి తోడ్పడు ♦ జంతువులును,

న్యాయమార్గంబుఁ బొసిన ♦ యల్పమతిని

నాదరింపక విడుచుఁబో ♦ సోదరుండు.

క॥ సమధికమగు నెయ్యము, వి

య్యము, గయ్యము, మంతనంబు ♦ నాటయు, సంభో

గము, సద్విద్యాభ్యాసము

సములకు శోభిల్లునండు ♦ సరసకవీంద్రుల్.

గీ॥ బాంధవులు, బ్రేమ దైవారఁ ♦ బ్రాణసఖులు,

విద్యయును, గౌరవము, లేని ♦ విషయమునను,

ఒక్క క్షణమైన నిలువకు ♦ మోయి సఖుడ

నిలిచినన్ హాని యందురు ♦ నిపుణమతులు.

గీ॥ మూర్ఖుడగు శిష్యునకుఁ జేయు ♦ బోధనమన

దుష్టయగు భార్యను భరించు ♦ కష్టమునను

- ఉద్ధతుల శత్రువుల సంపా ♦ యోగమునను
 దుఃఖభాజనుండగుఁ బండి ♦ తుండునైన,
 గీ॥ గణకులం దిట్టు, బోనున్న ♦ కలిమివాఁడు
 ఉఱక వైద్యులఁ దిట్టుఁ జా ♦ నున్న రోగి
 సంపదయు నాయువుంబోవు ♦ సమయమునను
 బ్రాహ్మణ ద్వేషముంబూనుఁ ♦ బాధివుండు.
- గీ॥ ఆత్మఁ బుట్టినబుద్ధి సౌ ♦ ఖ్యఫలసిద్ధి
 మఱియు సద్గురు బుద్ధి సం ♦ పత్సమృద్ధి
 వరులు బోధించు బుద్ధి యా ♦ పత్ప్రసిద్ధి
 ప్రమదలకుఁ బుట్టు దుర్బుద్ధి ♦ ప్రలయవృద్ధి.
- గీ॥ తనకు ననుకూలుఁ డగు సుహృ ♦ ద్వరసితోడఁ
 దనకు ననుకూలవతియైన ♦ తరుణితోడ
 వినయ విశ్వాసములఁ గొల్పు ♦ భృత్యుతోడ
 నతుల గుణభూషితుండగు ♦ నధిపు తోడ
 జనుఁడు తనకష్టములఁ దెల్పి ♦ సౌఖ్యమొందు.
- గీ॥ అన్వయాగత భూరి వి ♦ ద్యాధనంబు
 నన్వయాగతైశ్వర్యంబు ♦ నలరఁగ్రాలు
 పండితా ఖండలునకును ♦ ప్రభువునకును
 స్వాంతమున నైనలేదు గ ♦ ర్వాతిశయము.
- గీ॥ శకునమును, ధర్మమును, జ్యోతి ♦ షమును, వైద్య
 మర్మములను, ప్రాయశ్చిత్త ♦ కర్మ విధుల
 శాస్త్ర విజ్ఞానహీనుడై ♦ జనుఁడు వలికె
 నేని, బ్రహ్మ ఘాతుకుఁ డందు ♦ వాని బుధులు.
- గీ॥ మక్షికా మూషికంబులు, ♦ మశకములును,
 గణికయున్, యాచకుండును, ♦ గ్రామణియును,
 గణకుఁడున్, వీర లేడ్వరుం ♦ గరుణఁ బాసి,
 పరుల భక్షించు వారలై ♦ బ్రదుకుచుండు.

గీ॥ శాంతగుణ భూషితంశగు • జననియందు
గౌరవం బుండనేరదు • ఖలునిఁబోలి;
పాముఁ బూజించువార లీ • వసుధఁ గలరు
కరిని, గరుడునిఁ బూజించు • ఘనులు గలరె ?

గీ॥ అఖిల విద్యలఁ గలచిన • యవని సూరులు,
సమర జయలక్ష్మిఁ బెండ్లాడు • క్షత్రియులును,
జనులు వినుతించు నీవి చే • సంపదలును,
ధగణి రాజిల్లు నందురు • తత్వవిదులు.

గీ॥ ప్రతిదినంబును బోవలె • రాజసభకు;
వృథమయ్యును తటితప్పి • వచ్చెనేని
రాజ పరివార పరిచయ • ప్రాప్తిఫలనఁ
దన యనర్థంబుఁ దొలఁగింప • ననువుపడును.

గీ॥ జవ్వనంబున నెవ్వఁడు • శాంతమూను
వాని శాంతచిత్తుం డన • వచ్చుఁ గాక
ధాతువులు క్షీణదశ నొందు • తరుణవందఁ
గడకు నెవ్వఁడు శాతుఁడు • గాకయుండ.

గీ॥ తండ్రి ఋణకర్తయైన శా • త్రపునిఁ బోలు
జనని వ్యభిచారిణియై యైన • శత్రువుగను
రూపవతియైన భార్య శ • త్రువుని మించుఁ
బుత్తుడును శాత్రువుండగు • మూర్ఖుడైన.

గీ॥ వాక్కు పరుషంబుగానున్న • ధిక్కరంతు
మధురవాక్కులఁ బలికిన • మనుజులెల్లఁ
దనకు ననుకూల మిత్తులె • తనరుమండు
కాకిఁ గోకిలం గనుఁడు తా • రాణమునకు.

గీ॥ గృహిణి లేకున్న గేస్తున • కేల గృహము ?
పుత్రిసంతతి లేని క • శత్రుమేల ?

వినయ విశ్వాసములులేని • తనుజుడేల ?

జాతకములేని జ్యోతిష • చర్చయేల ?.

గీ॥ దోర్బలునిపొంత కేగఁడు • దుర్జనుండు
దుర్బలుని పెం పణంపంగఁ • దొడరుచుండు
నశ్యము, గజంబు, వ్యాఘ్రంబు, • హరియు, నుండ
బలికి మేకనే కోరు, దే • వతయు నకట.

గీ॥ రాజ్యము నశించునందు • ర్మంత్రీవలన!
గ్రామము నశించు మద కుంజ • తంబువలనఁ
గలిమి వినశించునందు • మా • తులునివలన,
సకలము నశించునందు • స్వా • లకుని వలన.

గీ॥ ఖలునియందు రహస్యంబు, • జలమునందు
తైలమున్, బ్రాజ్ఞునందు శా • స్త్రంబు, వనము
నందు దావాగ్నియున్, దమ • యంతఁ దామె
స్థానబలమును బట్టి వి • స్తారమగును.

గీ॥ మద్య ముద్యోగ మాహార • మైథునములు,
ద్యూతమున్, బోరితంబు, గం • డూతి, నిద్ర,
పరసతి భోగ వాంఛయు; • నరుల కిలను
వృద్ధిబాండుచు నుండు సే • వించుకొలఁది.

గీ॥ చక్కఁదనముచేఁ గాంత నా • శనముఁజెందు
రాజసేవచే వినశించు • బ్రాహ్మణుండు
ఆవులు నశించుఁ జాల ద • వ్వరిగెనేని
నాస్తియు నశించు నమిత లా • భాశవలన.

గీ॥ అలుపులయ్యును గులజులఁ • గలసిమెలసి
అలరుచుండుట తనకు శ్రే • యస్కరంబు;
ఉముకఁబాసిన తండులం • బుర్వియందు
మొలక నీనునె? తార్కాణ • మునకుఁ గనుఁడు.

గీ॥ అలుపములెయయ్యు వస్తువుల్ • గలసియున్న
నెట్టికార్యంబు సాధింప • నేపుఁజూపుఁ
దృఢములు గుణత్వముంబొందె • నేని, నెట్టి
సమదజగమును బంధింపఁ • జాలుఁగాదె?

గీ॥ తోడ్పడిన పూరుషున్, గృతా • ధృండుదెగడు
నాలివలపునఁ దల్లి, నో • నాడుసుతుడు
విభునియందు జాతాపత్య, • ద్వేషమూను
రోగముగఁజించినంత నా • రోగ్యశాలి
ధీరుడై వైద్యవర్యుని • ధిక్కరించు.

గీ॥ బాలురకు, రాజులకు, ధన • వంతులకును
వనితులకు, వృద్ధులకు, దేహ • వంతులకును
గురువులకు, మూర్ఖులకు, నీతి • కోవిదులకు
నెన్నఁడు నెదిర్చియుత్తరం • బీయఁదగదు.

గీ॥ కాంతయున్, గీర్తియున్, బుత్తి • సంతతియును
పాడియున్, బంటయున్ • దోటవలనిఫలము
భూరినిక్షేప మీయేడుఁ • బూర్వపుణ్య
వశమున లభించుఁ దననేర్పు • వలనుపడదు.

క॥ రాజెవ్విధిమెలఁగిన భూ
మిజను లది తెన్న యనుచు • మెలఁగుదురు “యథా
రాజాతథాప్రజా” యని
ధీజనులు వచించు పద్ధ • తిన్ మునువినమో?

గీ॥ ఓర్పునకుసాటియగు తపం • బొప్పదెందుఁ
దృప్తిమించినసౌఖ్యంబు • పృథ్విలేదు
అధికమగు నాశకంఠెను • వ్యాధిలేదు
షయనుమీఱినధర్మంబు • తనరఁబోదు

వా॥ విశయముండిన విత్తముండదచటన్ విత్తంబు దీపించినన్
విషయం బుండదు, లక్ష్మీయున్ వినయమున్ బంపొందు బో,
యందు వా

గృనిగన్ జూడము; సర్వసద్గుణ గణభ్రాజిష్ఠ సృష్టింప న
వ్యసజాతోద్భవుఁ డేటికో మఱచె విద్వాంసుల్ విచారింపఁగన్.

సీ॥ కఫ పిత్త వాత వి • కార జాతంబంచు
నెలమి నైదులు మంచు • లిచ్చుచుండు,
గృహచారనశమున • గలిగిన దంచు జ్యో
తిర్విదుల్ గృహగతిం • దెలుపుచుండు,
భూతాభిషంగ సం • భూత రోగంబంచు
మంత్ర తంత్రజ్ఞులు • మలయుచుండు,
గతజన్మ సంచిత • కర్మ దోషంబంచు
జెలగి తత్త్వజ్ఞులు • పలుకుచుండు,

సీ॥ ఇక సందేహమెటికె • దృష్టి దోష
వశమున జనించె నని వృద్ధ • వనిత లండ్రు;
అక్కటా! రోగ మెవ్విధి • నణఁగుననుచు
నాత్మ జింతించుచుండును • వ్యాధితుండు.

సీ॥ జాతరీయ క్షుధా వ్యధా • శాంతికొఱకు
శ్రీఘ్రిముగ రాజగృహమును • జేరుకొంటి;
నెలమి మందస్మితాస్యుని • నృపునిగంటి;
నలరుఁ దేనియ లూలు మా • టలనువింటి;
సకట! యాకొంటి యత్నంబు • వృద్ధమంటి.

సీ॥ బ్రాహ్మణుం డగ్ని, వారాశి, • రాజు, యముఁడు
జరము, గృహంబు, నను నట్టి • సప్తనిధుల
నెల్లవిధముల యత్నించి • యెవ్వఁడేని
నింపఁబాలునె తన నేర్పు • నివ్వటిల్లు.

గీ॥ ధనమునన్ భోజనంబున • దారయందుఁ
బురుషుఁ డీమూట సంతృప్తిఁ • బొందవలయు
దానమునను, సర్వస్వము • తపమునందుఁ
బురుషుఁ డెన్నఁడు సంతృప్తిఁ • బొందరాదు.

గీ॥ వరకులంబున జన్మించి • సేరులఁబడసి
ఇంద్రియంబుల సౌష్ఠవం • బెనసియుండి
ఎవ్వఁ డాత్మ హితంబు గ్రీ • హింపకుండు
నాత్మభూతుకుఁ డమూఢుఁ • డెవనియందు.

గీ॥ మంచిమూటలఁజెప్పి బో • ధించినంత
నుజనునిం బోలఁజాలునె • కుజనుఁడెందు;
గాంగ శీకర స్నాపిత • గార్దభంబు
ఉక్త మాశ్వంబు కిరణిఁ బ • ర్వెత్తఁగలదె?

గీ॥ సంపదయు, సత్స్వభావంబు • సంతతియును
సత్యమును, సరస్వతియు స • జ్ఞుల మైత్రీ
సద్గతియు, నాబడు సకార • సప్తకంబు
వసుధ లభియించుచే యెట్టి • వానికైన?

చం॥ ధనము జనాళికిన్, గరికిఁ దంతములున్, ఫలముల్ కుజాళికిన్
వనితల కందమున్ మృగ గణంబునకున్ బలలంబు, ఘోర ద
ర్శనమునకున్ గజాళికినిఁ జర్మము, చిల్కకు ముద్దుపల్కులున్
అనయము నిన్నియున్ గుణములయ్యు విరోధకరంబు లక్కటా!

గీ॥ ఇంద్రియపు చంద్రియపు నీవు • పేంద్రియపు
ధనికుని నుతించు మనుజుండు • ధనముఁగోరి;
ఈశ్వరుని నట్లు వినుతించు • నేని, ఘోర
సంసరణవాఁ డరియింపఁ • జాలుఁ గాదె?

గీ॥ సుతునిమించిన లాభ మె • చ్చోట, గనము,
అలికంబును పొచ్చు సా • ఖ్యంబులేదు

ధర్మమునుమీఱు సాయంబు ♦ తనరఁబోదు
అన్యతమును బోలు పాతకం ♦ బవనిలేదు.

ఉ॥ స్త్రీలు, ధనంబు, యశావనము, ♦ చేవయు, దుష్టులతోడి మైత్రియున్
చే ల లభించు పంటయును, ♦ చెన్నగఁ బ్రబ్ధి న మబ్బు నీడ, పై
పోయిన నున్ని, తజ్జనులఁ పొందిక యున్ బరికించిరేని మీ
సాలకు నంటు తేనియలఁ చందమునన్ మదికింపు నింపెడున్.

చ॥ ఇతరునిపొల్కి బంఘజనుఁడేనియుఁ దోచు హితంబులేక, స్నే
హితుఁడగు పూరుషుం డితరుఁడేనియు మిక్కిలి ప్రీతిఁగూర్చు; రు
గ్గత యహితంబుగాదె నిజఁగాత్రజమయ్యు, మహాపాదం బొగిన్
హితముగనుండుఁగాన జనిఁయించినదయ్యు; నదేమి చిత్రమో?

గీ॥ వరునఁదప్పని జలబిందు ♦ పాతమునను

ఘటమునిండు చందాన జ ♦ గానఁ దనకు

ధనము, ధర్మంబు, విద్యయు ♦ ననుభవంబుఁ

గ్రమముగ లభించు నాసక్తిఁ ♦ గలిగియున్న.

శం॥ పరులకు నంకుశంబయిన ♦ బల్కిని, ధర్మముఁ దప్పనట్టి భూ
వరుఁడు, విరాగియైన వర ♦ పండితుఁడున్, పతిభక్తిఁగ్రాలు న
త్తరుణియు, గల్మితోనలరు ♦ దాతయు, శస్త్రుని పాతవేళలన్
వెటవక నిల్చు నారువము ♦ పృథ్వికి నాభరణంబు లారయన్.

గీ॥ పీనజఘనస్తనంబుల ♦ పెంపుఁగాంచు

సత్కులాంగన వస్త్ర వి ♦ స్తారమునకుఁ

దనివిఁగాంచని చందాన ♦ దాత, తనకు

మొత ధనమున్నఁ జాల దం ♦ చేవగించు.

గీ॥ కమలగర్భుని నిరసించి ♦ ఘనతకెక్క

శిల్పి శిల్పచాతుర్య వి ♦ శేషమునను

స్వర్ణకమలంబుల సృజింప ♦ వచ్చుఁగాక

పరిమళంబును బుట్టింప ♦ వలఁతి యగున్?

గీ॥ జనుఁడు, నిజజేశకనియెట్టి ♦ ఘనతఁగనిన
నన్యదేశీయునిన్ మెచ్చి ♦ యాదరించుఁ;
దనకులాంగన చక్కని ♦ తరుణియయ్యు,
నన్యకాంతను వీక్షించి ♦ యలరు విటుఁడు.

గీ॥ బోనమిడినంత నెంతటి ♦ పూరుషుఁడును
మధురవాక్కులఁ బ్రణుతించు ♦ మనఁజూచుచి;
మోమునం బోన మిసుమంత ♦ పూసినంత
వరమృదంగంబు మధురార ♦ వంబుఁజేయు.

గీ॥ జారునకుఁ జోరునకువై రి ♦ చందురుండు,
మూర్ఖుఁడగు శిష్యునకు వై రి ♦ బోధకుండు,
జారయగు భార్యకున్ భర్త ♦ శాత్రువుండు,
యమునిఁబోలును లోభికి ♦ యాచకుండు.

గీ॥ తాపఘర్షణచ్చేదన ♦ తాడనముల
స్వర్ణమును బరీక్షించెడు ♦ చండమునను
తొలుత శుభ్రత శీలకులకర్మ ♦ ములనుబట్టి
పురుషుఁ బరికింపవలెనందున్ ♦ సరసజనులు.

గీ॥ అరయ మంత్రంబుగాని య ♦ తరములేదు
ఔషధముకాని మూలిక ♦ యవనిలేదు
అక్కటకురాదు పూరుషుం ♦ డనఁగరాదు
యోజకుండెవ్వఁడిలఁ దత్పర్తి ♦ యోగమునకు?.

గీ॥ అకట! భూపాలుఁడవివేకి ♦ యయ్యెనేని
నాశ్రితులయందు సుగుణంబు ♦ లణఁగుఁగాదె?
పతి, నపుంసకుఁ డయ్యెనేన్ ♦ సతికినెందు
హవ భావ విలాసంబు లలరఁగలవె?.

గీ॥ బ్రాహ్మణుల కల్పవృక్షమా! ♦ భాద్రసక్ష
మా! మముంబాసి యేచాయ ♦ కరిగితకట!

వాణ్ణి డిండిరపాండుర • వర్ణతుల్య
పాయసఘృతాన్న భోజన • ప్రాప్తితొలగె.

ఉ॥ “పాలనుబోలునీయశమూ • బంజీతులున్ గవులున్ నుతింపగన్
హాళిని విన్నవార లెవ • రౌ దల లూపక యుందురంచు లో,
జాలభ మంబుఁ జెంది యు • సారసగర్భుఁడు భూమిఁబోవ భూ
పాలక! యాలకింపు మహి • వద్యుస్మజంచెను కర్ణహీనుఁగా”
(అని యొక కవి రాజు బొగడెను.)

సీ॥ సద్విద్యలకునెల్ల • సత్కవిత్వము రత్న
మాకాశతలరత్న • మబ్జహితుఁడు,
పండితవ్యుండు • వరసభారత్నంబు,
శ్రీవణరత్నంబు భా • గవతగాధ,
యామినీరత్నంబు • యామినీకరుఁడు, శ
య్యారత్న మంబోరు • హామతాక్షి,
జాజిపూవళుల పు • ప్పములకురత్నంబు
తరుణులకెల్ల ర • త్నంబురంభ,
గీ॥ కాళిదాసుండు రత్నంబు • కవులకెల్ల,
సకలముతురత్నమరయ వ • సంతముతువు,
దైవములకెల్ల రత్నంబు • దైత్యవైరి,
రాజవరులకు రత్నంబు • రాఘవుండు.

మ॥ “వినుమోయియధికారి! యాచకులనీ • విందన్పుమాత్మీయులన్
గనిప్రేమింపుము, సాధుబంధుజన స • త్కారంబుఁ గావింపుమేన్,
నినువర్జించితి నేని, నిన్ జనులు మ •న్నింపంగరారంచు” లే
ఖని నీవీనులఁ జెప్పుచున్నది, మదిన్ • గీడెంచి మేలెంచుమా
(అని యొకఁడు వీనులఁగలముఁబెట్టుకొనియున్న యుద్యోగిఁజూచి
పలుకుచున్నాడు)

గీ॥ ధర్మముఁ బొనర్ప నెన్నండు • దలఁపఁబోరు
మాట మాత్రంబునకునై న • మనుజులకట,

సావమున కుద్యమింతురు; • స్వాంతమెపుడు
దండుగకునొప్పు, నొప్పదు • ధర్మమునకు.

గీ॥ వినియు నూహింపఁజాలని • మనుజునెడల
నార్యులు వచించు వాక్యంబు • వ్యర్థమగును;
అక్కటా! భర్త జాత్యంధుఁ • డయ్యెనేని
నతివ యందంబు చందంబు • వ్యర్థమగును.

గీ॥ విజయలక్ష్మిని వరియించు • వీరవరుడు,
వాణికరుణను భాషించు • పండితుండు,
జూచినంతనె వలపించు • సుందరాంగి,
గౌరవించెదరన్యు లే • క్క-డకుఁజనిన.

గీ॥ వసుధఁ జీమయు, దయ్యంబు, • వైష్ణవుండు,
మత్తుణము, భస్మదర్శన • మాత్రమునకు
భయముపెంపున దప్పుగఁ • బఱచుచుండు;
కారణంబేమి? యూహించు • వారుగలరె?.

ఉ॥ మేలనవచ్చుబాల్యమున • మృత్యువు, యశావనపేళ లేమిచే
జాలఁ గృశింపరాదు; వెల • చాన, యణంకువఁ దప్పినట్టి యి
ల్లాలికి హెచ్చుగాదె? ఖలుఁ • డౌ జనవాధుని కొల్వకంటె, నా
ప్రోలుఁ దృజించి కానలకుఁ • బోయి తపించిన మోక్ష మబ్బుదే.

ఉ॥ పూల సృజించె నేమలయ • భూజమునందు? మనోజ్ఞకాంతులన్
గ్రాలు పసిండికిన్ దగిన • గంధ మొసంగెనె? పండితాళికిన్
శ్రీలు లభింపఁజేసెనె? సృజించెనె పండ్లను పుండ్రమందు, దొ
లేవులుపు తప్పలన్ దెలుపు • పెద్దలు వేలుపులందు లేరాకో?”

గీ॥ ఇంద్రలోకంబు హెచ్చేమి • యేకమాత్ర
గురునితోఁ గవితోఁ గలా • ధరునితోడఁ
గ్రాలు; మర్త్యలోక మనేక • కవులతోడ
గురులతోఁ గలాధరులతోఁ • గొమరు మిగులు.

గీ॥ ఎవని గుణములఁ బెరవార ♦ లెన్నుచుండ్రు
వాఁడు ఖలుఁడయ్యు సద్గుణ ♦ వంతుఁ డగును;
ఎవఁడు తన గుణంబులఁ దానె ♦ యెన్ను కొనునొ?
హీనుఁడన నొప్పు వాఁడు దే ♦ వేంద్రుఁ డయ్యు.

గీ॥ నల్లులకు జంకి, యిందీర ♦ నలినమునను
పండుకొనియుండె; హరి క్షీర ♦ వార్ధిఁ జేరె,
మంచు కొండకుఁ బోయె ను ♦ మాధవుండు,
అహహా! చలికాల మితరుల ♦ కథయ మొసఁగె.

గీ॥ శ్రితజనావనంబును, దుష్ట ♦ శిక్షణంబు,
శిష్టశ్రక్షణంబును రాజ ♦ చిహ్నములగు,
గంధిలాభిషేకము, వస్త్రు ♦ బంధనంబు,
వ్యజనమును లేవె? యూహింప ♦ వ్రణమునకును.

గీ॥ సతత గమనంబు వలనను ♦ సంభవించు
వరిచయంబునఁ దనగౌర ♦ వంబణంగు;
మలయగిరి భిల్ల కామిని ♦ మలయజంబు
నింధనోప యోగంబున ♦ కెలమి దుగ్రించు.

చం॥ పరసతిఁ గోరరాదనుచుఁ ♦ బాతకమంచెఱుగండె రావణుం
డరయనివాడె ధర్మజుడ ♦ హంకృతిఁ గేళికిఁ జొచ్చె? జానకి
వరుడవివేకి యే యకట! ♦ బంగరు లేడికి నానఁజెందె ? ను
స్థిరమతికైన, జ్ఞానము న ♦ శించును నేగి ఘటిల్లు వేళలన్.

గీ॥ హీనుఁడయ్యును, విద్యా వి ♦ హీనుఁడయ్యు,
నీచకుల సంభవుండయ్యు, ♦ నియతిలేని
వాడె యయ్యుఁ జేరువ నున్న ♦ వానిఁ జేరు
గామినీ వల్లికలఁబోలి ♦ ట్నావరుండు.

మ॥ పరులన్ బట్టుకొనంగ, భీతిలి వడిన్ ♦ బర్వెత్తు గుట్టంబు వే
మరలింపంగ, ధనుస్సు, డాలును, ధరింపన్ జాలు డాకేలు; దు

మృత్యురక్త్యంత్యంబులఁ జేయుదక్షిణము; త్యాగంబొందు లేకుండుటన్
 పరసీ జోద్యపుఁడుంచె వామకరమున్ • శౌచాధికారంబునన్.

గీ॥ వసువు లంగల మండల • ప్రభువులయ్యు
 బహుళ దాడిద్యమింబొందు • వారు లేనా?
 దినము విభజించి వరుసగ • నినుఁడు, రాజు
 నలరు చున్నార తార! యే • కాంబరమునన్.

గీ॥ శీలభారంబునన్ గాంత • చెలువు మీఱు
 బుష్ప భారంబునన్ వల్లి • పొలుపుఁ బెలుపు
 నర్థ భారంబునన్ వాణి • యలరు చుఁడు
 నెవ్వఁడీ మూడు సంపద • లెనయఁ గలఁదా?

గీ॥ కవులఁ బూర్వుల, లెక్కింపఁ • గాళిదాస
 కవి, కనిష్ఠికాధిష్ఠిత • ఘనతఁ గొనియె,
 వాని సరియైన కవి ధాత్రి • లేని కతన
 సార్థ వతియై యనామిక, • యవని నుండె.

గీ॥ ఎలమి నెవ్వానిచేఁ గాంత • యలరఁ గలదా?
 వాడె పూరుషుఁ డనఁజెల్లు • వసుధ యందు;
 రసికుఁడే శ్లోకమునకు నిం • పెసఁగ నలరు
 నదియ, సుశ్లోకమని యందు • రార్య వరులు.

గీ॥ గురు కృపాలబ్ధ సాహితీ • గరిమఁ గ్రాల్లు
 కవివరేణ్యుండె యయ్యు, ని • క్కముగ నితర
 పండితులు బాగు బాగను • వఱకు నెట్టి
 కవికిఁ దృప్తి యుండదు తన • కవిత యందు.

మ॥ ధన హీనుండును, నేత్రహీనుఁడును, కాం • తాహీనుఁడొదీనునిన్
 గని విశ్వేశ్వరుఁ డొయియొందువరమున్ • గాంక్షింపు” మన్నంతనే
 విని యాతండనె నిట్లు “భక్త వరదా! • వీక్షింపఁ గాంక్షించెదన్
 జనులోహో యన ఛత్ర చామరములన్ • రాజులు నత్పుత్తునిన్.

గీ॥ చిత్త మిగుగొత్తఁ దనకెంత • విత్తమున్నఁ
గృహముఁ డనుభవింపఁడు గాదె • దృష్టిఁదీఱ;
నహహా; యాకంత జలమగ్న • మయ్యు శునక
మానఁజాలక జలము జి • హ్వను స్పృశించు.

ఆ॥ వె॥ అబల ప్రబలయైన, • నధిపుండు ఖలుడై నఁ
జదువులేని మంత్రీ • సంఘటిలిన,
వైద్య వృత్తి యకట • వర్తకంబైనచోఁ
బ్రాణ విత్తములకు • హాని యొదవు.

చం॥ కలిమికి బల్మికిన్ గనులఁ • గానక సంచరియింతు, దైవమున్
నలఁపదు, లోభ చిత్తులయి • దానము నెన్నరు, లేని వేళలన్
నలఁతురు; కాంత యశావన మందంబున భర్తను ధిక్కరించి, మా
యలఁ బచరించి, వృద్ధ యయి • నంతఁ బతివ్రతఁబోలుకై వడిన్.
మ॥ “వల పొచ్చారఁగ నీధు గంధ లలనా • వక్త్రానప్రాన్మాదినై
బలిమిన్ నిర్భర మన్మథోత్సవ సుఖ • ప్రారంభ సంరంభినై
అలరం జొచ్చితి, వెచ్చఁబెట్టితి శరీ • రాఠోగ్యమున్ భాగ్యమున్;
భళిరా! యిష్టమొక్ష కామినయి దై • వంబున్ బ్రసంశించెదన్”

(ఇట్లొక వృద్ధుని పశ్చాత్తాపము)

చం॥ జనులకుఁజూడ సర్వగుణ • సంపద రాజుల దొక్క ప్రజ్ఞచే
ఘనమగు కీర్తి చేకురు జ • గంబున; గేతకి మండ్ల నీనునే?
వజసకు సౌరభ ప్రసవ • వైభవ మున్నదె? నాగవల్లికన్
గనఁగొనఁ బండ్లుఁ బూవులును • గ్రామిని? గౌరవ మొందకున్న మే

గీ॥ సంతతానుయాతానేక • జనులతోడ

నన్యజనభృత దేహియై • యరుగుచుండుఁ;
బోల్చి చూడంగ నధికార • పురుషునకును
శవమునకు భేద మున్నదే • జగమునందు?.

గీ॥ ఇరువురం బెండ్లి కూడి కా • పురము నేయు
వాని దురవస్థ వర్ణింప • వశమే మనకు;

బిలముబహిరంతముల నుండు * పిల్లి కహిణి
నడుమఁ జిక్కిన యెలుక చం * దాననుండు.

గీ॥ నతముఁ గూర్చుండు, వక్రమిండు, * పవ్వరాళి
యందు వర్తించు, పసిఁ దృతీ * యంబుఁగోరు,

బదునొకండవ రాళికి * బయలుపడును;
పదియవ గ్రహంబు జామాత * వసుధయందు.

గీ॥ న్వర్ణము తృణంబు, బ్రహ్మ జి * జ్ఞానువునకు,
బ్రాణము తృణంబు సమర వి * హారమతికి,
నూర్ధ్వరేతస్సు గలవాని * కువిద తృణము,
సంసరణ నిస్సృహునకు ము * జ్జగము తృణము.

వం॥ ధరణి జనాళి కెయ్యది మ * దంబు జనింపఁగనీయ దమ్యదే
సిరి యననొప్పు, నాశను త్యజించిన యాతఁడె భాగ్యశాలి, యె
వ్వరుసున విశ్వసింపఁదగు * వాడె సఖుండగు, గామ వీలలన్
భారయక స్థైర్యచిత్తుడగు * పూరుషుడె విజితేంద్రియుండగున్.

గీ॥ సత్కులజనకుఁ గన్య నొ * నంగవలయు,
గళల శిక్షితుఁ గావింప * వలయు సుతుని,
దుష్టులకుఁ గూర్పవలయును * కష్టములన్,
చిత్తమును ధర్మపథమును * జేర్పవలయు.

గీ॥ కరుణ దైనార నొకవేళ * గారవింపు,
గోపమున నొక్కతటిఁ ద్రోయుఁ * గూపమునను,
అవ్యవస్థిత చిత్తుల * యత్యనుగ్ర
హగ్రహంబులను గ్రహింప * నజుని వశమె ?

గీ॥ దెబ్బగలచోట మఱియొందు * దెబ్బతగులు,
లచ్చితొలఁగిన జఠరాన్ని * పెచ్చుపెరుగు,
నావదలయందు వైర ము * తృధికమాను,
పంకటమునందనిష్టంబు * సంభవించు.

గీ॥ అశీకులంబు సుగంధంబు • ననుసరించు,
 వినయగుణ భూషితుని లక్ష్మి • యనుసరించు,
 నంబువులు నిమ్మమగు భూమి • ననుసరించు,
 నజుని లిఖితంబుఁ దన బుద్ధి • యనుసరించు.

గీ॥ పనుధఁ జౌర్యంబు, జూదంబు, • వర్తకంబు,
 నతుల మంత్రశాస్త్రంబు, రా • జాశ్రయంబు,
 దొలుత నీయైదు నత్యంత • ఫలమొనంగు;
 నంతకంతకు ఘటియించు • నధిక హాని.

గీ॥ భారతీదేవి కింగల • వలుఁద చనులు
 హృద్య సంగీత సాహిత్య • విద్యలందుఁ;
 గీత మనునది జనుల కా • పాత మధుర
 మరయ సాహిత్య మాలోచ • నామృతంబు.

గీ॥ పరముఖంబుల వీక్షిందు • పక్షతి యొప్పు,
 జ్ఞాన మావంతయును లేని • కవియొకండు,
 పథ్యపానంబు లరయని • వ్యాధితుఁడు,
 నక్కటకు రానివారని • యార్జ్య లండు.

గీ॥ ధృతి వహించినవాఁడును • దీర్ఘరోగి
 వైద్యునకు లాభముంగూర్చు • వారు గారు;
 ధృతి విహీనుండు మాత్రయు న • దీర్ఘరోగి
 వైద్యునకు లాభముం గూర్చు • వార లరయ.

గీ॥ వైద్య దంభంబుఁ గలవాఁడు • వ్యాధితునకు
 ధైర్యము, సధైర్యము, నొనంగ • దగదు తగదు;
 ధైర్యముండిన, లేక, య • ధైర్యమున్న
 ధనమొసంగఁడు రోగి వై • ద్యునకు నకట !.

గీ॥ “కఠిన పథ్యంబ”ని వచించి • కపటవైద్యుఁ
 డెట్టి దుష్టాపధమునైన • నిచ్చుచుండు;

శ్యాధితుడు చచ్చేనేని న ♦ పథ్య దోష
మనుచు వచ్చియుంచు, బ్రదికిన ♦ ఘనతఃగాంచు.

శా|| దైవజ్ఞత్వము, మాంత్రికత్వమును, తంత్రప్రజ్ఞయున్ వైద్య వి
ద్యా వై శద్యము, చాటుకొశలము, సద్వ్యాపార, ముక్తాక్షు టే
వేవిత్తంబును గూర్చు, సంతకుఁబయిన్ విద్యాబలం బొందినన్
శ్రీవై వశ్యముఁబొందు మానవుఁడు నిఁజ్జేపంబు ప్రాప్తిం చెనాన్.

గీ|| కవిషరప్రోక్త కవనంబు ♦ గ్రామమునకొ,
వరగజాశ్వములకొ, లేక ♦ వస్తువునకొ,
భోజనప్రాప్తికొఱకొ, తాం ♦ బూలమునకొ,
అక్కఱకు వచ్చుచున్నది ♦ యవనియందు.

గీ|| పుత్త్రవతులగు నిరువురు ♦ పాలతులున్న,
భర్తృహీనయై దుఃఖించు ♦ భగినియున్న,
సంతతము నింటఁగలహంబు ♦ జరుగుచుండు
దాని పైరింప శక్యంబె ? ♦ ధాతకై న.

గీ|| మించి మరణకాలము సమీపి ♦ పించువనుకఁ
బ్రాణుల యముండు బాధింపఁ ♦ బాలుపడఁడు;
కాల నియమంబుఁ దప్పి యె ♦ క్కడకుఁ జనిన
ధనము ధన మంచుఁబుణదాత ♦ తగవులాడు.

గీ|| బహుముఖంబుల జఠరాగ్ని ♦ ప్రజ్వలించె,
నెలమి శీతోష్ణములను స ♦ హింపఁజేసె,
నడువ శక్తియుఁ బుట్టించె, ♦ జడత మానె,
నహహ ! దారిద్ర్యమతుల సి ♦ ధౌషధంబు.

గీ|| క్షణము మాత్రంబ యుండును ♦ గ్రహమదంబు,
యామమాత్రంబ యుండు ను ♦ రామదంబు,
నడుమఁ గలిగిన సంవ దు ♦ న్మాద మదము
చచ్చుపర్యంతముండు దుఃఖముల కకట.

గీ॥ జనుల వంచించి యార్జించు ♦ ధనమదాంధుఁ
 డైదుగవ్వల యీవికి ♦ నతిశయించి
 సర్వశాస్త్రంబులం దానె ♦ చదివినట్లు
 పండితుల ధిక్కరించు వా ♦ గ్వాదమునను.

గీ॥ హస్తమున జపమాలిక ♦ నవధరించి,
 నడుమ నడుమను తనదు క ♦ న్నవను మోడ్చి,
 బ్రహ్మమయమంచుఁ దత్వ ము ♦ పన్యసించు
 వాఁడు వేదాంతి యను ఖ్యాతిఁ ♦ బడయఁజాలు.

నీ॥ అతుల శిష్టాచార ♦ మని పల్కి తులసి హృత్
 త్పాశనప్రకియల్ ♦ జరుపుటయును,
 ధ్యానంబు నటియించి ♦ స్నానంబుఁ గాపించి
 దట్టంబుగా భూతిఁ ♦ దాల్చుటయును,
 చాల దవ్వగనున్న ♦ మాలను వీక్షించి
 గట్టిగాఁ బొమ్మించుఁ ♦ దిట్టుటయును,
 అన్యులు వీక్షించు ♦ నంత పర్యంతము
 నిత్యకర్మంబును ♦ నెఱపుటయును,

గీ॥ దేవతార్చన మనుచును ♦ దినము దినముఁ
 గాలమంతయు వమ్ముగఁ ♦ గడపుటయును,
 పామరులు మెచ్చ గౌర వా ♦ స్పదము లయ్యె
 విద్యలేనట్టి వైదిక ♦ వేషమునకు.

“ప్రాయము మించె, వార్ధకము వచ్చె, నొనర్చిన పాతకంబు ల
 న్యాయకృతంబు”లంచు మదిఁనారసి కాలునిభీతిఁ జెంది “నా
 రాయణ! వాసుదేవ! రఘు! రామ! దయానిధి”యంచువృద్ధుఁడా!
 వేయి వచింతు వీ వనుభవించవో? యాత్మకృతాపరాధమున్.

గీ॥ ధర్మమిమఁ బూని యార్జించి ♦ ధనచయంబు,
 భార్య వచ్చించునది వేద ♦ వాక్యమనుచుఁ,

దనకుఁ దోచిన జే ధర్మ • మనుచు మేలగు
నపరకలికి నమశ్కార • మాచరింతు.

నవరసములు — శృంగారము

సీ॥ లలితలావణ్య లీ • లా జల సంభూత

కమలంబుగాని, ము • ఖంబుగాదు,

కందోయి విందుగఁ • గ్రాలు నవ్వి వృణాల

యుగళంబుగాని, బా • హువులు గావు;

విరహులంజిక్కుల • బెట్టెమలై వాల

చయమగుఁగాని, కే • శంబుగాదు,

శృంగారజలమున • నెలమి నటించు మ

త్వంబులు గాని నే • త్రములు గావు

గీ॥ మదవబాణాగ్ని సంతప్త • మానవులకుఁ

జెలువుమీఱు శోణితీర్థ • శిలలతోడ

బ్రహ్మనిర్మించు నొకసరో • వరముగాని;

నెలత గాదీమె యియ్యది • నిశ్చయంబు,

ఉ॥ చంపకగంధి! చంద్రముఖ! చంద్రుని రాహువు మింగఁజోవు. నీ

సాంపలరామోముఁ బరి • శుద్ధ నవేందునిఁ గాఁదలంచి, భ

క్షింపగరాహు వింకగమ • కించు, శశాంకునిఁ జూచునే? పశి

శింపుముగేహమందు నతి • శీఘ్రముగన్, వెలి నుండవచ్చునే?

మ॥ జడుఁడై వేధములన్ బరించు నల య • బాతాసనుఁడేడ? న

న్నఁడు నేకాంతలఁజూడ మిట్టివరసా • న్దవ్యంబు నిర్మించు ల

క్కడ? గాకీహృదయేఁగుడిశ్వరుఁడు తన్ గాఠించునంచున్ భయం

పడి పుష్పాయుధుఁడిగతిన్ యవతి రూపంబూనె నిక్కంబుగన్.

—: సఖి కర్తృక మానాపనోదనము :—

సీ॥ ప్రియుఁడు నీపైఁగూర్చి • వెలయించి యలరింపఁ

బదుషవాక్కులగీవు • పలుకఁదగునె?

ప్రాణసాధుఁడు నమ్మిఁ డై నిన్ను వినుతింప
 నీశ్చేష్టవై నీవు • నిలువఁదగునె?
 ననువు కాఁడనురాగ • మనుకూలుఁడై చూప
 ద్వేషభావము నీవు • తెలుపఁదగునె?
 ప్రమదంబునను భర్త • సుముఖుఁడై దరిఁజేర
 విముఖిత్వమున నీవు • వెడలఁదగునె?.

గీ॥ అందుచేఁగాదె విషమయ్యెఁ • జందనంబు,
 అక్కటక్కట! పన్నీర • మగ్నియయ్యె,
 నమృతకిరణుండు చండ మా • ర్తాండుఁడయ్యె,
 డుఃఖకరమయ్యెఁ బ్రమదంబు • తోయజాత్రీ!.

(అనియొక చెలికత్తె ప్రియునిఁ గోపించిన కాంతనుగూర్చి పల్కుచున్నది)

గీ॥ వాలుఁజూపుల నిగిడించి • పట్టపగలు
 ప్రియుల చిత్తవిత్తముల హ • రించెదీపు;
 చంచలాక్షి! యపూర్వమీ • చౌర్యచర్య
 ఎట్లు నీకబ్బెనో వచి • యింపరాదె?.

చం॥ రమణి! మనోహరాధర సు • ధారసధారలఁ గోఱువేళ న
 స్థిరమయి నామనఁబభిల • పించుచు నున్నది శేషభావమున్;
 గరములఁబట్టఁ గోరఁదగుఁ • గాదె? విరోచన పాత్రభావమున్;
 గిరమనురక్తి నీచెలుపుఁ • గాంచగఁ గోరెద నింద్రభావమున్.

(ప్రియనర్మోక్తులు)

—♦ వయస్సంధి వర్ణనము ♦—

సీ॥ కనుగొనల్ మెలమెల్ల • గానేగుచున్నవి
 శ్రీవణపుటంబుల • ప్రాంతములకు,
 నించుక నెమ్మనం • బెడఁబాయుచున్నది
 శైశవకీడల • సంగతంబు,
 వెనుదీయుసిగ్గుతో • మొనలెత్తుచున్నవి
 కుచుకుట్టులంబులు • కొమరుమిగుల,

గాత్రమందంతటఁ • గ్రాలుచున్నది మున్ను
వీక్షించియుండని • వింతసాబఁగు,

గీ॥ బొమ్మలకు శోభనముఁజేయు • పొలుపెటెఁగె
వన్నెలంజూపుచున్నది • కన్నెమిన్న;
ఇంతయేటికి మారున • కిప్పుడొరేపా
నరసపట్టాభిషేకంబు • జరుగఁగలదు.

—♦ యావనము ♦—

ఉ॥ చాలు విరించి, యేమిటికి • శౌరి, మనోభవవైరి యీశ్వరుం
డేల? ప్రతిక్షణాధిక వి • జృంభణ సంపదకున్ మదించి, దో
ర్మాలయుగంబునందొరసే • పొంగుచునుగవ తీచికిన్ వడిన్
వీలిన కంచుకంబుఁగల • స్త్రీ సవ యావనమున్ స్మరింపుఁడి.

—♦ ప్రణయకలహాంతరితనాయి కాసువయము ♦—

మ॥ పడఁతీ! రాతిరియేగుచున్నది గతఃప్రాయంబునన్ జూచు చం
ద్రుఁడు నెల్లందనములదె దీపమువలెన్; • దోషంబు దండంబుతోఁ
గడచున్, జమ్మల పొంతనున్నకతనన్ • గాతన్యముంబూను నీ
యెడఁదన్ గోపము సంహరింపుము ననున్వీక్షింపుమక్షి ద్వయిన్.

సీ॥ ఉదయ దిక్పటమున • నుదయించె రాగంబు.

లేదుగా నీకు రా • గోదయంబు,
లదె కృశోదరిచూడు • మంథకారమణంగె
నక్కటా! నీ కోప • మణంగ కుండె,
నింగింగనుంగొన • నిర్మలమయ్యె, ని
ర్మలము గాకుండెనీ • మానసంబు,
కోమలీ వింటివే? • కూయుచున్నదికోడె
మానమింకేటికి • బూనెదీవు,

గీ॥ కోపశీల! నీకోపాంధ • కూపమునను
నన్నుఁ గూలఁ ద్రోయఁగనీకు • నాయమగునెని

ఖాల! యాలిల కేవళం ♦ దాళఁజాల
మేలుకొను మేను నీవాడ ♦ నలుకొనుము.

—: పరశసము:—

సీ॥ శాపంబుచేస్తేనఁ ♦ జాపంబుచేస్తేన
జయలక్ష్మీఁ బెండ్లాడు ♦ శక్తిఁబడసి,
గండిదొంగ యనంగఁ ♦ గామదేనువుగొన్న
కార్తవీర్యాశ్వును ♦ గండదఁచి,
ధర్మనరస్థాపనా ♦ ర్థంబు విజృంభించి
క్షాత్రవంశంబును ♦ సంహరించి,
ప్రతిలేనిదాతయై ♦ బ్రాహ్మణకోటికి
ధారుణీ తలమును ♦ ధారవోసి,

గీ॥ జ్వాలలను జిహ్వలం గొల్లు ♦ కాలవహ్ని
యనుచు నమరులు భీతిల్లు ♦ నట్లు మెలఁగి,
వచ్చుచున్నాఁడు కోపాగ్ని ♦ ప్రజ్వలింపఁ
బార్వతీ ధర్మపుత్తుండు ♦ భార్గవుండు.

—: కరుణారసము:—

మ॥ తనుజం గాంచిన యంతనే యమితచింతంగుందుచున్ దండ్రీయ
వ్వని కీనానని యెంచి, యొక్కనికీను ♦ ద్వాహంబుఁ గావించు, నా
తనితో సౌఖ్యముఁబొందునో యమితచింతంగుందునో యంచు వే
గనులం జూచుచునుండుఁ; గప్తముగదా ♦ కన్యా పితృత్వం బిలన్.
చం॥ లలన! వివాహ వేళను శి ♦ లా శకలంబును మెట్టుచున్ బడ
సలన విభీతి నాదు కర ♦ కంజము నూతగఁ గొంటినీవు, నే
ఢైమిని స్వర్గలోకమున ♦ కేగతి నేగితో నన్నుఁబాసి? నిన్
దలఁచిన యంత నాదు పరి ♦ తాపము జ్వాలవలెన్ జ్వలించెనున్.

—: అద్భుతరసము:—

సీ॥ కలలోకములనెల్ల ♦ గర్భంబున ధరించె
శ్రీవతిప్రౌఢిమఁ ♦ జెప్పదరమెకి

అమ్మా హా విష్ణువు • నవధరించి నయట్టి
 యహానాథు నేగతి • నరయవలయు?
 ఘణిసార్య భాముని • దృణము లీలవాడాల్సి
 వాహాశినేమిని • పలుకవలయు?
 నహాహా! వాఘో నిధిన్ • హస్త రుణవంబట్టి
 వ్రుడి సేడు నీరంబు • పోల్కిఁజేయ
 శీ! శేషుడం భోజమురబోలి • చెలువు మీతె,
 నందు శ్రీవిష్ణు వొక్క మి • లిందహమ్యైః
 వయ్యగ స్త్రుని వినుతింప • నలవియగున?
 అద్భుతంబన నొప్పదే • యాద్యులార?

—: హాస్యరసము: —

నీ! తనకా భరణమైన • పెనుబాము, గణపతి
 వాహానంబును మ్రింగ • బరులువెడలె,
 దనకుమాడునకు వా • హానమైన నెమ్మి, యా
 యుగ్రనర్పముఁజంప • నుద్యమించె,
 బార్వతీదేవికి • వరవాహానంబగు
 సింగంబు గజముఖు • జీల్పఁజెలఁగె,
 విటలవటోద్భూత • చటులాగ్ని పటలంబు
 బాలచంద్రు డహింప • బ్రజ్వలించె,
 శీ! ద్వేషమిగురొత్తగ, నసూయ • పెచ్చు పెరుగ
 గంగకున్ బార్వతికిఁ బోయ • గడలుకొనియె,
 నుగ్మిడియింటి కలతల • కోవలేక,
 యాత్మహత్యకు మ్రింగెఁబో • హాలహలము.
 నీ! వరశురాముఁడునీకు • వరశిష్యుడొగదా,
 చేరి భూతలము యా • చింపరాదె?
 వాయెత్తి బలరాము • బ్రతిమాలి పొగడి, యా
 తని లొంగలంబుఁగై • కొవ్వగకాదె?

ఎద్దున్నదేగదా ♦ యెలమి దానికి జోడు,
కాలుని మహిమంబు ♦ గట్టరాదే?
అల కుబేరుడు నీదు ♦ ప్రాణమిత్తుడుగదా,
వెడలి విత్తనముల ♦ నడుగరాదే?

గీ॥ పశువులంబ్రోవ గొమరుండు ♦ వటలుగాదే?
అకట! దినమొలువాడవై ♦ యరిగి తిరిగి
భిక్షయాచింప దగునెయో ♦ విశ్వనాథ!
గట్టరాబిడ్డ నయ్యునిన్ ♦ గట్టుకొంటి.

గీ॥ పాము మొలనూలుగాఁజుట్టి ♦ భద్రముగను
చర్మ కొపినధారియై ♦ సంభ్రమమున
గరుడవాహను శ్రీవిష్ణుఁ ♦ గాంచినంత
నక్కట! దిగంబరుండయ్యె ♦ నాహరుండు.

ఉ॥ “ఏల వినాయకా! యుటక ♦ యేడ్చెన” “వమ్మ పడననుండునన్
హేళనఁజేసి నాచెవుల ♦ నేవటలాగె”, “గుమార! మానుమీ
లీ” “లితంజెనాకనుల ♦ లెక్కిడెనమ్మ,” “గజాన్య! యేమి” “నన్
గేలికి జీరిముక్కుబరి ♦ కించు నెపంబున గిల్లెనమ్మ”; యి
ట్లోలి వచించు పుత్త్రుల ♦ నొప్పెడు నొప్పులకుప్ప గొల్చెనన్.
శా॥ “అమ్మా! కృష్ణుడు వెన్నదొంగ” “వినమా ♦ రా! కృష్ణనిక్కంబె”
“తే

దమ్మా త్రాగెడువాడఁగాను” “బలరా ♦ మాత్రాగుచున్నాడవా?”
“అమ్మా! యన్యసతీ పరాజ్ఞులుడ” “గృ ♦ స్థానిక్కముంజెప్పు” “త
ప్పమ్మా” యంచుహసించువానినెదలో ♦ నశాంతముంగొల్చెదన్.

గీ॥ రసికురాలవు నాయథ తంబు గొఱుక
దగునె? సామగాన ప్రపూ ♦ తంబుచూవె;
కూర్మిగలదేని వీనుల ♦ గొఱుకవచ్చు
నీదు నవకీర్తి వినకుండ ♦ నీరజాక్షి.

అనియొక ఛాందసుండగు ప్రియుండు ప్రియురాలితోఁ బలుకుచున్నాడు

గీ॥ విటుల వంచించి వేశ్యయై * పెంపుఁగాంచి,
పిదప దాసియై కాలంబు * నెచ్చుబెట్టి,
కుట్టని యనంగ విట విటీ * కులముదార్చి,
పడఁతి వృద్ధయై వరపతి * వ్రతనుబోలె.

—:భయానకము:—

చం॥ అరుణరుచి ప్రకీర్ణ నయ * నాంత కనీనికలన్ రహించి, భీ
కరశిత దంతకుంతచయ * ఖండిత మానవకంతరక్త సి
త్తరసనయై, మృగాంత్రమయ * కంధరయై, ధృతమండలాగ్రయై,
ధర పద ఘట్టనంగదలఁ * దాటకవచ్చె నకాలమృత్యునై.

—:భీభత్సరసము:—

సీ॥ నక్తంచరులతోడ * రక్తంబుఁ ద్రావుచు
గ్రక్కుచుఁ గాకులు * గ్రద్దలలరఁ,
జిత్తంబులిగురొత్తఁ * గొత్త నంజడుమెక్కి
దయ్యముల్ మత్తిల్లి * తాండవింప,
వేతాళబాలుండు * వెచ్చనినెత్తుఁఱు
ద్రావి గఱ్ఱునఁ ద్రోంచి * తనివీబొందఁ,
బ్రక్కప్రక్కలనక్కి * పలలంబులనుమెక్కి
నక్కలు దిక్కులఁ * బిక్కటిల్ల,

గీ॥ బాలశైవాలమై కేశ * జాలమమరఁ,
బద్మములఁబోలి వదన బిం * బంబులొప్ప,
నెలమి రక్తనదిన్ వీరు * లీదులాడ,
ఘోరసంగ్రామ రంగంబు * కొమరుమిగిలె.

—:కాదోరసము:—

చం॥ నరపశువెవ్వఁడా ద్రుపద * నందన కుందగఁ గొవ్వబట్టె? నా
కురునభలో నెవండుసతి * కోకలఁగైకొనె? నెట్టికూరు హృ
త్పరసిజ శోణితానవముఁ * ద్రావఁగనేను ప్రతిజ్ఞఁగొంటి? నా
నెరనరి మద్భుజద్వయ వ * నిన్ బడె; బ్రావఁగలేరె కారవుత్?

మం! తలపోయన్ దనుపంజరంబున నవ • ద్వారంబు లుద్ఘాటిత
 బులు, పాణంబు వసించుచున్నది ఖగం • బుంబోలి, యేరితి
 శ్చలమై యందువసించుచున్నదని యాశ్చర్యంబుగాదోచు
 జ్జలకున్, మూఢులు తద్వియోగమునకున్ శోకింతురశ్శాంతమున
 చి! శ్రేష్ఠముగాని సంస్కృతి వ • రిష్టముగా మదినెంచి మార్పుడ
 త్పిష్ట నుఖాభిలాషియయి • వేమరు సంతసమొందుచును; స
 గుప్తము నోట బెట్టి మది • గోరికలీరిక లెత్త దృష్టిభూ
 యిష్టముగాగ న్త న్యమని • యెంచి రహించెడు బాలుకై వడిన్,
 చం! సురలకు బోనమంచు, సిరిసోదరుడంచు, ధృవంబుగన్ సుధ
 కరుడనుచున్ నుతింప దివి • గ్రాలెడు చందురుడొక్కపౌర్ణిమన్
 కరమురహించు, దక్కుగల • కాలమునన్ త్తయ మొందుచును, స
 నరణమునందు నే నరుడు, • శాశ్వత సౌఖ్యములొందఁజాలునో?
 మ! కలిమిన్ మైబలిమిన్ దృఢించి, బుధ సాం • గత్యంబు వర్జించి, పె
 ద్దలవాక్కుల్ నిరసించి, మోహజనిత • ధ్వాంతంబునన్ గుడ్డివై
 నలినాత్మీ విషయావటాంబువుల లో • నన్ గుంకుచున్ దేలుచున్
 నలినాత్మున్ హరి సంస్మరింప వెపుడున్ స్వాంతంబ! శాంతింపుచూ.
 మం! ధర నూహింపఁగ శాశ్వతంబగు పదా • ర్థంబెద్ది? వ్యామోహం
 సరణాంభోధి దరించినం దొలఁగు న • జ్ఞానాంధకారంబు; ని
 ర్భరులన్ బావనమా తపోవనమునన్ • స్వాంతంబ! శాంతించి, శ్రీ
 హరి పాదాబ్జ మరందపానమున బ్ర • హ్మ నందముంబొందును.

గద్య|| ఇది శ్రీమద్భాగవతోప నామక నరసింహ శర్మ ప్రణీ
 తాభినవభర్తృహరినామ సుభాషిత గ్రంథమునం
 బ్రథమభాగము సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

~~_____~~
* 76 No.

~~_____~~
152 No

~~_____~~
105 N